

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านจากผ้าทอเกาะยอของกลุ่มราชวัตร จังหวัดสงขลา
(INTERIOR PRODUCT FROM RACHAWAT GROUP'S KOH-YOR HANDWOVEN FABRICS,
SONGKLHA)

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์..... ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร. อุไรวรรณ ปีติมณียากุล)

(อ. จารุพัชร อาชวะสมิต)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์ : โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านจากผ้าทอเกาะยอของ กลุ่มราชวัตร
จังหวัดสงขลา

INTERIOR PRODUCT FROM RACHAWAT GROUP'S KOH - YOR
HANDWOVEN FABRICS, SONGKLHA

ชื่อนักศึกษา : นางสาว นิภาพรณ ดาราจร รหัสนักศึกษา 44020100

ภาควิชา : ศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา : 2548

บทคัดย่อ

ผ้าทอเกาะยอเป็นผ้าที่ชาวเกาะยอ จังหวัดสงขลาทำสืบต่อกันมาเป็นร้อยปี ผ้าทอเกาะยอเป็นผ้าทอยกดอกเล็ก ๆ ตลอดทั้งผืน ลักษณะสำคัญของผ้าทอเกาะยอ คือการใช้ด้ายเส้นเล็กในการทอผ้า ทำให้ผ้าทอมีความละเอียด ประณีต สวยงาม นับเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่ควรอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบต่อไป ปัจจุบันผ้าทอเกาะยอได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการมากขึ้น ทำให้ผ้าทอเกาะยอถูกนำมาใช้ตัดเย็บเป็นเครื่องแต่งกายของคนในท้องถิ่น และข้าราชการ แต่ผ้าทอเกาะยอยังไม่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมากนัก เนื่องจากลวดลายที่เฉพาะทำให้น่าไปตัดเย็บเป็นเครื่องแต่งกายค่อนข้างยาก ผู้ที่นำไปตัดเย็บส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีอายุ เนื่องจากผ้าทอเกาะยอไม่เป็นที่นิยมมากนักทำให้ผ้าทอเกาะยอขายได้น้อย ปัจจุบันผู้ที่ยี่ดออาชีพทอผ้าเกาะยอขายจึงลดจำนวนลง คุณวิชัย มาระเสนา ผู้ก่อตั้งกลุ่มราชวัตรแสงส่องหล้าที่ 1 ได้ประยุกต์ลายผ้าดั้งเดิมให้เกิดเป็นลายใหม่ที่ดูทันสมัยมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เป็นที่นิยมของผู้บริโภคมากนัก

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านจากผ้าทอเกาะยอนี้ เกิดขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาผ้าทอเกาะยอในเรื่อง

1. การจัดวางลวดลายที่เป็นการยกดอกสลับกับการทอผ้าพื้นเรียบ
2. การใส่เส้นด้ายพิเศษแบบต่างๆเข้าไปเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับผ้าทอเกาะยอ
3. การปรับปรุงสีสันทนของผ้าทอเกาะยอ โดยใช้แรงบันดาลใจในการออกแบบ (inspiration) จากเรือกอลและ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์และสื่อถึงบรรยากาศของภาคใต้
4. นำผ้าทอเกาะยอที่ได้ออกแบบมาตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านในส่วนของห้องรับแขก-นั่งเล่น

โดยที่ยังคงเอกลักษณ์ของผ้าทอเกาะยอ คือ การทอยกดอกเล็กๆเอาไว้ ทำให้ได้ผ้าทอที่มีความร่วมสมัย สื่อถึงบรรยากาศ สภาพแวดล้อมภาคใต้ และสามารถนำไปใช้งานในรูปแบบอื่นได้ ทำให้ผู้ที่มาเยี่ยมชมได้เห็นผ้าทอเกาะยอในรูปแบบที่เปลี่ยนไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์โครงการนี้ไม่สามารถทำสำเร็จได้เลยถ้าขาดบุคคลเหล่านี้

- ขอบพระคุณ คุณป้า คุณพ่อ พี่เอ็กซ์ ที่คอยเป็นกำลังใจให้ตลอดเวลาที่เรียนที่นี่ และความช่วยเหลืออื่นๆ ที่รวดเร็วทันใจ
- ขอบพระคุณ ป้าเหนียง ลุงเหลิม น้าจิม น้าแจ้วและทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ คอยไปรับ-ส่ง ไปอยู่เป็นเพื่อน จัดหาเสบียง และเป็นธุระจัดหาให้อีกหลายเรื่อง
- ขอบพระคุณ อ.วินัย อุดมทรัพย์ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และจุดประกายความคิดสำหรับหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่น่าสนใจขึ้น
- ขอบพระคุณอาจารย์อุไรวรรณ ปิติมณียากุล และอาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต สำหรับคำแนะนำ และคำปรึกษา ทำให้มีความขยันในการทำงานมากขึ้น
- ขอบพระคุณอาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทองที่อยู่ให้คำปรึกษาตลอดเวลา
- ขอบพระคุณอาจารย์ชูลีพร วัชรานันท์ และอาจารย์ปานसार สุขสงวน สำหรับคำแนะนำดีๆ ตอนตรวจวิทยานิพนธ์
- ขอบคุณพี่เด่น(เด่นพงศ์ จันทวัฒน์) พี่หัส 13 ที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง
- ขอบคุณอัยนะสำหรับข่าวสารต่างๆที่นำมาบอก หรือทุกครั้งที่ถาม และความช่วยเหลือหลายๆครั้ง
- ขอบคุณน้องแก้ว น้องนต น้องไก่ ที่คอยถามอยู่เรื่อยๆว่ามีอะไรให้ช่วยหรือเปล่า
- ขอบคุณแอม(รัตนาวลี) ดาลน้อย(อุษณา) สำหรับทุกอย่าง และเพื่อนที่ดีกับเราทุกคนที่ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ สำหรับประสบการณ์ดีๆตลอด 5 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
รายการภาพประกอบ	จ
รายการตารางประกอบ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	8
ความเป็นไปได้ของโครงการ	8
ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา	9
ขอบเขตของโครงการ	10
แนวทางการศึกษาวิจัย	11
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	12
2 การค้นคว้า รวบรวม และสรุปผลข้อมูล	13
1. ข้อมูลการศึกษาเกี่ยวกับลวดลายของผ้าทอเกาะยอ ที่เลือกใช้ในโครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน	13
2. แรงบันดาลใจ(Inspiration) ที่ใช้ในการออกแบบ	17
3. ห้องนั่งเล่น การตกแต่ง และพื้นที่ใช้สอยภายในห้องนั่งเล่น	18
4. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านสำหรับห้องนั่งเล่น ประกอบด้วย	22
4.1 ผ้าปูโต๊ะกลาง	22
4.2 หมอนอิง	27
4.3 เบาะที่ใช้นั่งกับพื้น	30
4.4 Bean bag	35
4.5 พรหมปูพื้น	40
5. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย	41
6. เครื่องมือที่ใช้ในการทอ กรรมวิธีการทอผ้า และโครงสร้างของผ้าทอ	42
7. ศึกษาคุณสมบัติของผ้าฝ้าย ที่จะนำมาใช้ร่วมกับผ้าทอเกาะยอ	53
8. ข้อมูลเกี่ยวกับจิตวิทยาการใช้สีที่เกี่ยวข้อง	56
9. สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 การพัฒนาการออกแบบ	62
1. แบบร่างและพัฒนาการออกแบบ	62
2. สรุปผลการออกแบบและความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	86
4 การเสนอผลงานการออกแบบ	87
1. แผ่นนำเสนอผลงานและแบบแสดงรายละเอียด	87
2. ภาพถ่ายผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	95
3. การประเมินราคาขายของผลิตภัณฑ์	98
5 บทสรุปผลงานการออกแบบและข้อเสนอแนะ	102
1. สรุปผลงานการออกแบบ	102
2. ข้อเสนอแนะนักศึกษา	103
3. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	103
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก ประวัติการศึกษา	105

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ

	หน้า
รูปที่ 1.1 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอ	3
รูปที่ 1.2 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอลายกำแพง	3
รูปที่ 1.3 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอลายลูกแก้ว	4
รูปที่ 1.4 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอลายรสสุคนธ์	4
รูปที่ 1.5 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอลายราชวัตร	5
รูปที่ 1.6 แสดงภาพขยายผ้าทอเกาะยอลายราชวัตร	5
รูปที่ 1.7 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอสีต่างๆ ที่มีวางจำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน	6
รูปที่ 2.4 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์กันเกรา	13
รูปที่ 2.5 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์กระเป่า	13
รูปที่ 2.6 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์กล่องใส่กระดาษทิชชู	13
รูปที่ 2.7 ตัวอย่างผ้าทอลายราชวัตรทอขัดเส้นธรรมชาติ	14
รูปที่ 2.8 ตัวอย่างผ้าทอลายราชวัตรแบบเก่า หรือเรียกว่า "ลายคอนกเขา"	15
รูปที่ 2.9 ตัวอย่างผ้าทอลายก้านแย่ง (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นลายราชวัตร)	15
รูปที่ 2.10 ตัวอย่างผ้าทอลายราชวัตรทอไม่ขัดเส้น	16
รูปที่ 2.11 ตัวอย่างผ้าทอลายตาสก๊อต	16
รูปที่ 2.12 ภาพแสดงสีสันทึบและ	17
รูปที่ 2.13 แสดงขนาดสัดส่วนของโซฟาแบบ 3 ที่นั่ง	19
รูปที่ 2.14 แสดงขนาดสัดส่วนของโซฟาแบบ 2 ที่นั่ง	19
รูปที่ 2.15 แสดงขนาดสัดส่วนของการจัดวาง	20
รูปที่ 2.16 แสดงตัวอย่างการจัดกลุ่มที่นั่งโซฟาร่วมกับเบาะนั่งที่พื้น	20
รูปที่ 2.17 ตัวอย่างการใช้งานผ้าปูโต๊ะแบบคลุมผิวหน้าโต๊ะทั้งหมด	23
รูปที่ 2.18 ตัวอย่างการใช้งานผ้าปูโต๊ะแบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ	23
รูปที่ 2.19 ตัวอย่างการใช้งานผ้าปูโต๊ะแบบปูผิวหน้าโต๊ะ	24
รูปที่ 2.20 แสดงขนาดสัดส่วนการใช้งานโต๊ะเตี้ย	25
รูปที่ 2.21 แสดงขนาดของโต๊ะกลางที่ใช้อ้างอิงในการออกแบบ	26
รูปที่ 2.22 ตัวอย่างหมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ของร้าน Classic model	27
รูปที่ 2.23 ตัวอย่างหมอนอิงแบบกลม ของร้าน Classic model	27
รูปที่ 2.24 ตัวอย่างหมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ของร้าน Classic model	28
รูปที่ 2.25 ตัวอย่างหมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ของร้าน ชินวัตร ไทย	28
รูปที่ 2.26 ตัวอย่างหมอนอิงแบบไส้กรอก ของร้าน Classic model	29
รูปที่ 2.27 แสดงรูปแบบที่เป็นเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียว	30
รูปที่ 2.28 รูปแบบที่เป็นเบาะรองนั่งพร้อมส่วนพียงหลัง	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 2.29 แสดงการใช้งานของเบาะรองนั่ง	32
รูปที่ 2.30 ตัวอย่างเบาะรองนั่งที่ใช้หนัง	36
รูปที่ 2.31 แสดงเบาะรองนั่งแบบกึ่งนั่งกึ่งนอน	37
รูปที่ 2.32 แสดงเบาะรองนั่งแบบที่สามารถขึ้นไปนอนได้	38
รูปที่ 2.33 แสดงเบาะรองนั่งแบบอื่นๆ	38
รูปที่ 2.34 แสดงขนาดของ Bean bag จากเว็บไซต์ www.kelleyfurniture.com	39
รูปที่ 2.35 แสดงขนาดของพรมปูพื้น	40
รูปที่ 2.36 รูปแบบการตกแต่งห้องนั่งเล่น	41
รูปที่ 2.37 รูปแบบการตกแต่งห้องนั่งเล่น	42
รูปที่ 2.38 แสดงภาพโครงสร้างผ้าทอลายขัด	44
รูปที่ 2.39 แสดงภาพโครงสร้างแบบริบด้ายยืน	45
รูปที่ 2.40 แสดงภาพโครงสร้างแบบริบด้ายพุ่ง	45
รูปที่ 2.41 แสดงภาพโครงสร้างแบบลายสานตะกร้าชนิด2/1	46
รูปที่ 2.42 แสดงภาพโครงสร้างแบบลายสานตะกร้าชนิด2/2	46
รูปที่ 2.43 แสดงภาพหลอดกรอด้ายพุ่ง	48
รูปที่ 2.44 แสดงภาพพระวิง	48
รูปที่ 2.45 แสดงภาพไนกรอด้าย	49
รูปที่ 2.46 แสดงภาพพื้นหวี	49
รูปที่ 2.47 แสดงภาพไม้คันทัด	49
รูปที่ 2.48 แสดงภาพกระสวย	50
รูปที่ 2.49 แสดงภาพรางกระสวย	50
รูปที่ 2.50 แสดงภาพใบพัดม้วนด้าย	50
รูปที่ 2.51 แสดงภาพลูกกลิ้งม้วนผ้า	51
รูปที่ 2.52 แสดงภาพเท้าเหยียบ	51
รูปที่ 2.53 แสดงภาพไม้รองนั่ง	51
รูปที่ 2.54 แสดงภาพเครื่องทอแบบกึ่งกระตุก	52
รูปที่ 2.55 แสดงภาพเครื่องทอแบบกึ่งกระตุก	52
รูปที่ 2.56 แสดงวงจรัส	57
รูปที่ 3.1 แสดงแผ่นนำเสนอวัตถุประสงค์และความเป็นมาของโครงการ	62
รูปที่ 3.2 แสดงแผ่นนำเสนอขอบเขตของโครงการ	63
รูปที่ 3.3 แสดงแผ่นนำเสนอขอบเขตของโครงการ	63
รูปที่ 3.4 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลการกำหนดขนาดของโต๊ะกลาง	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.5 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลการกำหนดขนาดของโต๊ะกลาง	65
รูปที่ 3.6 แสดงแผ่นนำเสนอการสรุปข้อมูลขนาดของโต๊ะกลาง	65
รูปที่ 3.7 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบของโต๊ะกลางในปัจจุบัน	66
รูปที่ 3.8 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของผ้าปูโต๊ะ	67
รูปที่ 3.9 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของผ้าปูโต๊ะ	67
รูปที่ 3.10 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของหมอนอิง	68
รูปที่ 3.11 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของหมอนอิง	68
รูปที่ 3.12 แสดงแผ่นนำเสนอการสรุปข้อมูลรูปแบบและขนาดของหมอนอิง	69
รูปที่ 3.13 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของเบาะรองนั่ง	69
รูปที่ 3.14 แสดงแผ่นนำเสนอการสรุปข้อมูลรูปแบบและขนาดของเบาะรองนั่ง	70
รูปที่ 3.15 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของ Bean bag	70
รูปที่ 3.16 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของ Bean bag	71
รูปที่ 3.17 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของ Bean bag	71
รูปที่ 3.18 แสดงแผ่นนำเสนอการสรุปข้อมูลรูปแบบและขนาดของ Bean bag	72
รูปที่ 3.19 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของพรมปูพื้น	72
รูปที่ 3.20 แสดงแผ่นนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบ	73
รูปที่ 3.21 แสดงแผ่นนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบ	73
รูปที่ 3.22 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของโครงการ	74
รูปที่ 3.23 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของโครงการ	74
รูปที่ 3.24 แสดงแผ่นนำเสนอแนวความคิดในการออกแบบสำหรับโครงการนี้	75
รูปที่ 3.25 แสดงแผ่นนำเสนอแรงบันดาลใจในการออกแบบ (Inspiration)	76
รูปที่ 3.26 แสดงแผ่นนำเสนอขั้นตอนการออกแบบ	76
รูปที่ 3.27 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch)	77
รูปที่ 3.28 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch)	78
รูปที่ 3.29 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch) และสรุปเลือกแบบมาพัฒนาต่อ	78
รูปที่ 3.30 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch)และพัฒนาให้เป็น 3 แนวทางสี(Color ways)	79
รูปที่ 3.31 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch) ที่เลือกมาพัฒนาต่อเป็นผลิตภัณฑ์	79
รูปที่ 3.32 แสดงแผ่นนำเสนอการเพิ่มความน่าสนใจให้กับผลิตภัณฑ์	80
รูปที่ 3.33 แสดงแผ่นนำเสนอการศึกษาเกี่ยวกับลายทอและทำขึ้นมาเป็น Hand loom	80
รูปที่ 3.34 แสดงแผ่นนำเสนอการศึกษาเส้นใยชนิดอื่นๆ	81
รูปที่ 3.35 แสดงแผ่นนำเสนอการพิชกระดาะให้มีความแตกต่างของพื้นผิว	81
รูปที่ 3.36 แสดงแผ่นนำเสนอการวางลายทอบนแบบร่าง (Sketch)	82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.37 แสดงแผ่นนำเสนอการวางลายบนตัวผลิตภัณฑ์	82
รูปที่ 3.38 แสดงแผ่นนำเสนอการวางลายบนตัวผลิตภัณฑ์	83
รูปที่ 3.39 แสดงแผ่นนำเสนอการวางลายบนตัวผลิตภัณฑ์	83
รูปที่ 3.40 แสดงแผ่นนำเสนอแบบของผลิตภัณฑ์ที่เลือกและขนาดโดยรวม	84
รูปที่ 3.41 แสดงแผ่นนำเสนอแบบของผลิตภัณฑ์ที่เลือกและขนาดโดยรวม	84
รูปที่ 3.42 แสดงแผ่นนำเสนอแบบของผลิตภัณฑ์ที่เลือกและขนาดโดยรวม	85
รูปที่ 3.43 แสดงแผ่นนำเสนอแบบของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด	85
รูปที่ 4.1 แสดงแผ่นนำเสนอวัตถุประสงค์และขอบเขตของโครงการ	87
รูปที่ 4.2 แสดงแผ่นนำเสนอขนาดและรูปแบบโดยรวมของผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบ	88
รูปที่ 4.3 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายแนวคิดและแรงบันดาลใจ ในการออกแบบ	88
รูปที่ 4.4 แสดงแผ่นนำเสนอขั้นตอนการออกแบบในขั้นตอนแบบร่าง	89
รูปที่ 4.5 แสดงแผ่นนำเสนอชุดผลิตภัณฑ์ที่สรุปเลือกในขั้นตอนแบบร่าง	89
รูปที่ 4.6 แสดงแผ่นนำเสนอความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ในขั้นตอนแบบร่าง	90
รูปที่ 4.7 แสดงแผ่นนำเสนอการแบ่งกลุ่มโทนสีและการพัฒนาการออกแบบ	90
รูปที่ 4.8 แสดงแผ่นนำเสนอการพัฒนาการออกแบบ และการวางลายบนตัวผลิตภัณฑ์	91
รูปที่ 4.9 แสดงแผ่นนำเสนอการทอโดยใช้เส้นด้ายแบบต่างๆ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และการทอผ้าตัวอย่างของทั้ง 3 แนวทางสี	91
รูปที่ 4.10 แสดงแผ่นนำเสนอภาพของผลิตภัณฑ์ในโครงการ	92
รูปที่ 4.11 แสดงแผ่นนำเสนอภาพการใช้งานของผลิตภัณฑ์ในโครงการ	92
รูปที่ 4.12 แสดงแผ่นนำเสนอขนาดโดยรวมของผลิตภัณฑ์ในโครงการ	93
รูปที่ 4.13 แสดงแผ่นนำเสนอขนาดโดยรวมของผลิตภัณฑ์ในโครงการ	93
รูปที่ 4.14 แสดงแผ่นนำเสนอรายละเอียด และการประกอบของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ในโครงการ	94
รูปที่ 4.15 แสดงแผ่นนำเสนอรายละเอียด และการประกอบของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ในโครงการ	94
รูปที่ 4.16 แสดงภาพหมอนอิงทั้ง 3 ขนาด	95
รูปที่ 4.17 แสดงภาพ Bean bag	95
รูปที่ 4.18 แสดงภาพการใช้งานพรมปูพื้น	96
รูปที่ 4.19 แสดงภาพการใช้งานผ้าปูโต๊ะ	96
รูปที่ 4.20 แสดงภาพการใช้งานพรมปูพื้นร่วมกับโต๊ะกลาง ผ้าปูโต๊ะ และเบาะรองนั่ง	97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการตารางประกอบ

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงขนาดของโต๊ะกลางโดยแบ่งตามรูปทรงของโต๊ะกลาง ที่จำหน่ายในปัจจุบัน	22
ตารางที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำใส่ในเบาะ	34
ตารางที่ 2.3 แสดงการวิเคราะห์วิธีการใส่ – ถอด เพื่อทำความสะอาดปลอกเบาะรองนั่ง	35
ตารางที่ 4.1 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ทอผ้า	98
ตารางที่ 4.2 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บหมอนอิงขนาด 18 นิ้ว x 18 นิ้ว	98
ตารางที่ 4.3 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บหมอนอิงขนาด 22 นิ้ว x 22 นิ้ว	99
ตารางที่ 4.4 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บหมอนอิงขนาด 11 นิ้ว x 24 นิ้ว	99
ตารางที่ 4.5 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บผ้าปูโต๊ะ	99
ตารางที่ 4.6 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บเบาะรองนั่ง	100
ตารางที่ 4.7 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บพรม	100
ตารางที่ 4.8 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บ Bean bag	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

เกาะยอ เป็นเกาะขนาดเล็ก ตั้งอยู่ในทะเลสาบสงขลาตอนล่าง ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเมืองสงขลา มีเนื้อที่ประมาณ 9,275 ไร่ ห่างจากตัวเมืองประมาณ 6 กิโลเมตร โดยมีสะพานติณสูลานนท์เป็นตัวเชื่อมกับผืนแผ่นดินใหญ่เกาะยอถือเป็นตำบลหนึ่งในเขตอำเภอเมืองของจังหวัดสงขลา ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปเป็นภูเขาไม่สูงนักและที่ราบตามเชิงเขา มีที่ราบกว้างทางทิศใต้ของเกาะเหมาะสำหรับการทำเกษตรกรรม มีประชากรประมาณ 4,000 กว่าคน (ข้อมูลปี พ.ศ.2525) อาชีพที่สำคัญทำสวนผลไม้แบบผสมผสาน ที่มีชื่อเสียงคือ จำปาตะ และการทำประมง หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นที่สุดของเกาะยอก็คือ ผ้าทอเกาะยอ

ผ้าทอเกาะยอ เป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านที่มีประวัติยาวนาน ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เป็นราชธานี ในสมัยนั้นเป็นการทอด้วยมือที่เรียกว่า กี่มือ หรือกี่ทอ นั้นเอง โดยใช้ไม้ไผ่มาทำเป็นโครงกี่ ใช้ฟันหวี ทำจากไม้ค้ำและใช้ไม้ไผ่เป็นตัวหนีบชีเอาไว้ กว้างประมาณ 3.5 นิ้ว ยาวประมาณ 43 นิ้ว ผ้าที่ได้เป็นผ้าพื้นเรียบไม่มีลาย ทอใช้ภายในครัวเรือนหรือแจกจ่ายเพื่อใช้ในหมู่บ้านเท่านั้น ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ได้รับเอาวัฒนธรรมทางการทอผ้าจากชาวต่างชาติที่เข้ามาติดต่อค้าขายในยุคนั้น โดยการใช้สิ่งของที่หาได้จากธรรมชาติทำให้เกิดสีสันทึบและลายผ้า เช่น สีแดง ได้จากอิฐ หินแดง รากยอ สีเขียว ได้จากเปลือกต้นสมอ ใบหูขวาง และสีคราม ได้จากต้นคราม เป็นต้น ลายผ้าโบราณมีอยู่ 3 ลายคือ ลายตะเคียว ลายแมงดา และลายก้านแย่ง สำหรับลายก้านแย่งนี้ชาวเกาะยอได้ทอขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อครั้งเสด็จประทับ ณ เมืองสงขลา จึงได้พระราชทานนามใหม่ว่า “ลายราชวัตร” ซึ่งแปลว่า “ผ้าของราชา” และเป็นลายที่ได้รับความนิยมมาถึงปัจจุบัน โดยเอกลักษณ์ของผ้าเกาะยอคือมีลายในเนื้อผ้าที่นูนขึ้นมา เป็นผ้าที่ทอด้วยมือ มีลายเส้นละเอียดสวยงามและมีความคงทน เนื้อผ้าดูแลกร้างง่าย มีหลายลายที่ได้รับความนิยม เช่น ลายดอกพิกุล ลายดอกพะยอม ลายรสสุคนธ์ ลายห้าหนึ่ง ลายราชวัตร ลายลูกแก้ว ลายหางกระรอก และลายลำสุดคือ ลายสาวไห ซึ่งอยู่ภายใต้เครื่องหมายการค้า ตราเรือใบ ตามทะเบียน ค196702, คำขอเลขที่ 5267121

ฝีมือการทอผ้าอันผสมผสานอยู่ในสายเลือดของชาวเกาะยอเกือบทุกคนในช่วงหนึ่งผ้าทอเกาะยอเกือบจะต้องสูญหาย เพราะได้เกิดความเปลี่ยนแปลงเป็นความเปลี่ยนแปลง จากคนจำนวนนับพันที่ทอผ้าเหลือคนเพียงไม่กี่สิบคนเท่านั้นที่จะทอผ้าเป็น ปกติแล้วชาวเกาะยอที่ทอผ้าก็มีทั้งเพื่อไว้ใช้เอง และทอเพื่อจำหน่าย แต่ในช่วงปี 2538-2539 ไม่มีการทอมากนัก คนที่ทอผ้าเป็นเหลือเพียง 50 กว่าคน

สาเหตุที่ทำให้ผ้าทอเกาะยอหายไป เพราะเกิดการลอกเลียนแบบ และอ้างชื่อของผ้าทอเกาะยอ แต่คุณภาพไม่ดีเท่ากับของจริง ทำให้ผ้าทอเกาะยอเสียชื่อเสียง และขายได้ไม่ดีเหมือน

ในอดีต เมื่อขายผ้าไม่ได้ก็ทำให้ชาวบ้านมีรายได้น้อยลง เกิดความเบื่อหน่ายจำเจ ผ้าทอเกาะยอ จึงเริ่มหดหายไปพร้อมๆ กับจำนวนคนที่ทอผ้าเป็นก็ลดน้อยลงตามไปด้วย

ในปี 2541 นายวิชัย มาระเสนา จึงได้จัดรวมกลุ่มราชวัดถ์แสงส่องหล้าที่ 1 เพื่อร่วมกันอนุรักษ์ผ้าเกาะยอไม่ให้สูญหายไป และพัฒนาตลาดขายให้สวยงาม หลากหลายยิ่งขึ้น ปี 2542 จังหวัดสงขลาได้หันมาให้ความสำคัญในการพัฒนาผ้าทอเกาะยอ จึงมีการติดต่อขอครูชาวจีนมาสอนวิธีการทอผ้าด้วยกี่กระตุก (เครื่องทอผ้าที่มีอยู่ในปัจจุบัน) นับจากนั้นผ้าทอเกาะยอก็เริ่มกลับมามีชีวิตชีวาขึ้นอีกครั้งพร้อมกับจำนวนคนที่ทอผ้าก็เริ่มมีมากขึ้นเพราะไม่เพียงแต่กลุ่มราชวัดถ์แสงส่องหล้าที่ 1 เท่านั้น ยังมีกลุ่มทอผ้าอื่นๆ อีกถึง 4 กลุ่ม กระจายกันอยู่ในหมู่บ้านต่างๆ ของตำบลเกาะยอ

ในตอนนี้นักทอผ้าเกาะยอได้มีการพัฒนาตลาดขายใหม่ๆ นอกเหนือจากตลาดขายโบราณเก่าๆ แต่ยังคงรักษาคุณภาพ และเอกลักษณ์ของความเป็นผ้าทอเกาะยอไว้อย่างดี ซึ่งยากต่อการเลียนแบบของกลุ่มคนที่ชอบแอบอ้างชื่อเสียงของผ้าทอเกาะยอ แต่ทั้งนี้ก็มีจุดให้สังเกตง่าย ๆ ว่า ถ้าเป็นผ้าทอเกาะยอนั้นที่เส้นขอบทั้งสองของผืนผ้าจะต้องมีเส้นด้ายสีส้ม

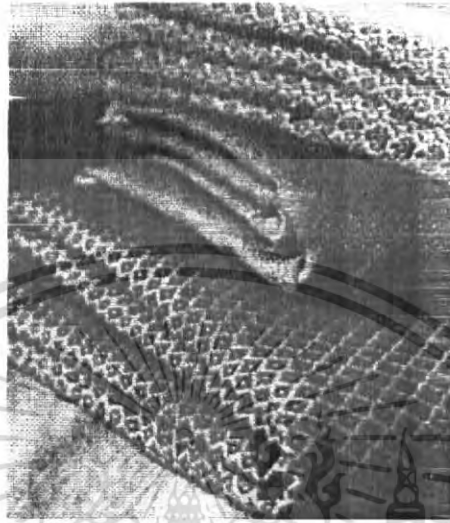
สิ่งที่ชาวเกาะยอ ได้ร่วมกันฟื้นฟูผ้าทอให้กลับคืนมา เป็นสัญลักษณ์ของชุมชนอีกครั้ง ไม่เพียงจะเป็นการสืบสานและอนุรักษ์มรดกที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษให้ดำรงอยู่ต่อไป แต่ยังหมายถึงอาชีพและรายได้ที่ทำให้ชาวเกาะยอ ไม่ต้องละทิ้งถิ่นฐานและครอบครัวไปทำงานที่อื่น ได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นๆ ตามมาด้วย

การก่อตั้งกลุ่ม เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ.2541 มีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 22 คน ปัจจุบันมีจำนวน 25 คน โดยสมาชิกจะได้รับค่าตอบแทนตามสายของผ้าที่ทอขึ้น โดยคิดราคาตามจำนวนหลาที่ทอได้ ปัจจุบัน ทางกรมพัฒนาชุมชนได้มีการร่วมมือกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ปรับปรุงด้านการทอผ้าแบบใหม่ตลอดจนวิธีการย้อมสีและปรับปรุงลายผ้า

การทอผ้า เป็นมรดกทางภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ที่ชาวเกาะยอได้สืบสานต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น จึงไม่ทราบแน่ชัดว่าเพราะเหตุใดจึงใช้เส้นใยที่เป็นไหม หรือฝ้าย เพราะทำสืบต่อกันมาเรื่อย ๆ แต่ในปัจจุบันเส้นใยที่ทางกลุ่มราชวัดถ์ใช้เป็นเส้นใยในการทอคือเส้นใยไหม ฝ้าย และใยสังเคราะห์ ในสมัยก่อน ยังมีการปลูกฝ้ายใช้เอง แต่หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองสงบลงปรากฏว่าไม่มีที่สำหรับการปลูกฝ้าย จึงจำเป็นที่จะต้องสั่งจากจังหวัดอื่น ในส่วนของกลุ่มราชวัดถ์ได้ทำการสั่งฝ้ายมาจาก จังหวัดเพชรบูรณ์ สำหรับฝ้ายที่สั่งเรียกว่าฝ้ายกุลี ซึ่งเป็นฝ้ายเส้นเล็ก ส่วนใยไหม ก็ต้องสั่งจากต่างจังหวัดเช่นกันเพราะสภาพภูมิอากาศของภาคใต้ไม่สามารถที่จะเลี้ยงไหมได้ เพราะมีละอองน้ำเค็ม และอากาศร้อนทำให้ไหมตาย เมื่อ 40 - 50 ปีก่อนเส้นใยไหมที่ใช้จะเป็นไหมเทียม แต่ปัจจุบันเป็นไหมแท้ (เฉพาะกลุ่มราชวัดถ์) ส่วนเส้นใยสังเคราะห์ที่ทางกลุ่มใช้เป็นเส้นใยอะคริลิก ซึ่งจะแตกต่างจากกลุ่มอื่นที่ใช้เส้นใยโพลีเอสเตอร์ คุณสมบัติของเส้นใยอะคริลิกที่ใช้ เป็นเส้นใยถักทอ เหนียว ลื่น ใช้เป็นเส้นด้ายยืนโดยสั่งจากโรงง อนุอุตสาหกรรม สีที่ใช้ย้อมก็เป็นสีเคมีที่คิดค้นขึ้นมา ย้อมแล้วสีไม่ตก อยู่ได้นาน สมัยก่อนใช้สีธรรมชาติสีจะซีดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าที่ทางกลุ่มทอจะเป็นไหมผสมฝ้ายจะทำให้ผ้านุ่ม ซึ่งที่อื่นจะไม่ค่อยทำ ขนาดหน้าผ้าที่ทอจะมีขนาด 39 นิ้ว เพียงขนาดเดียว แต่ถ้าเล็กกว่านี้จะทอเป็นผ้าขาวม้า ส่วนเรื่องของสีของผ้าทอเกาะยอสมัยก่อนจะเป็นสีสด แต่ไม่เป็นที่นิยมของผู้ซื้อ ทางกลุ่มจึงคิดปรับปรุงสีสันทให้ เป็นสีที่ดูแล้วเย็นตา ทำให้ผู้ซื้อหันมาสนใจมากขึ้น ซึ่งสีของผ้าจะมีค่อนข้างหลากหลายให้เลือก

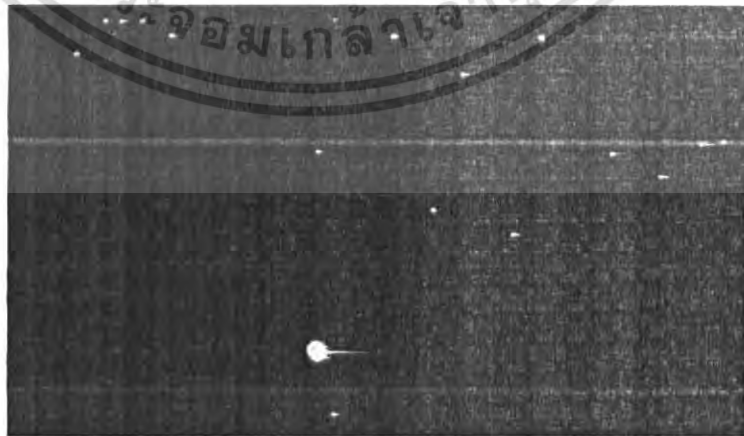
รูปที่ 1.1 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอ

ที่มา : www.thaitambon.com

จุดเด่นของผ้าทอเกาะยอ คือ การทอยกดอกทำให้เกิดลวดลายวิจิตร ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อดอกไม้ เช่น ลายราชวัตร ลายดอกพิกุล ผ้าหางกระรอก ลายดอกกรัก ลายผูกกรอง ลายรสสุคนธ์ เป็นต้น

ตัวอย่างผ้าทอเกาะยอหลายต่าง ๆ

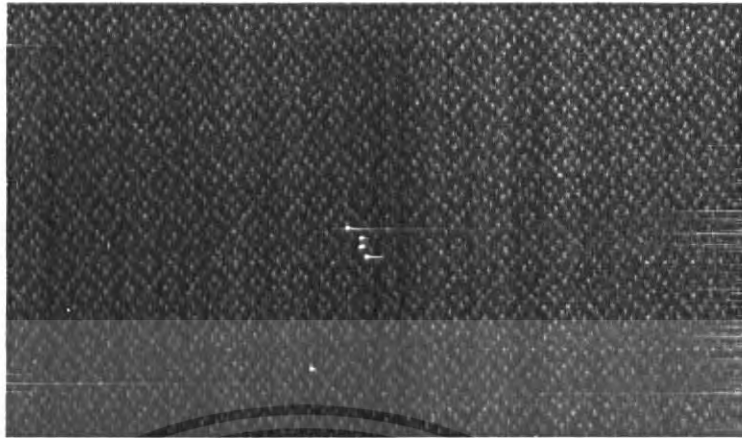
- ลายก้าแพง 4 ตะกอ

รูปที่ 1.2 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอลายก้าแพง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลายลูกแก้ว 6 ตะกอล

รูปที่ 1.3 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอลายลูกแก้ว

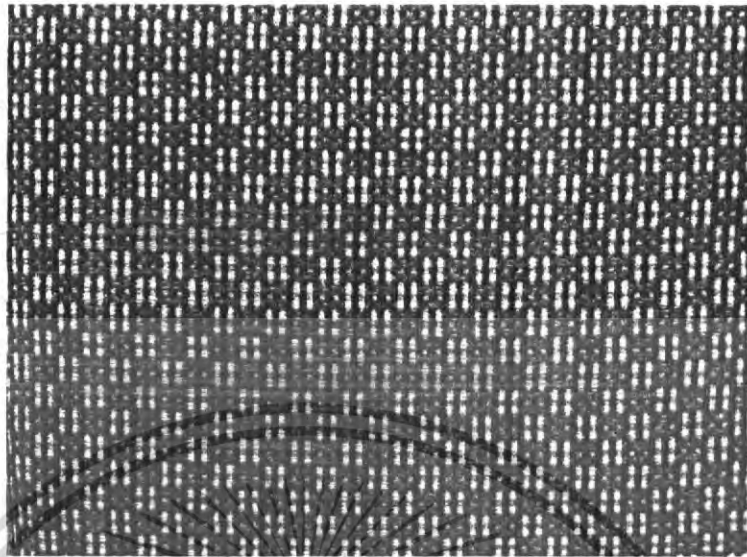
- ลายรสสุคนธ์ 8 ตะกอล

รูปที่ 1.4 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอลายรสสุคนธ์

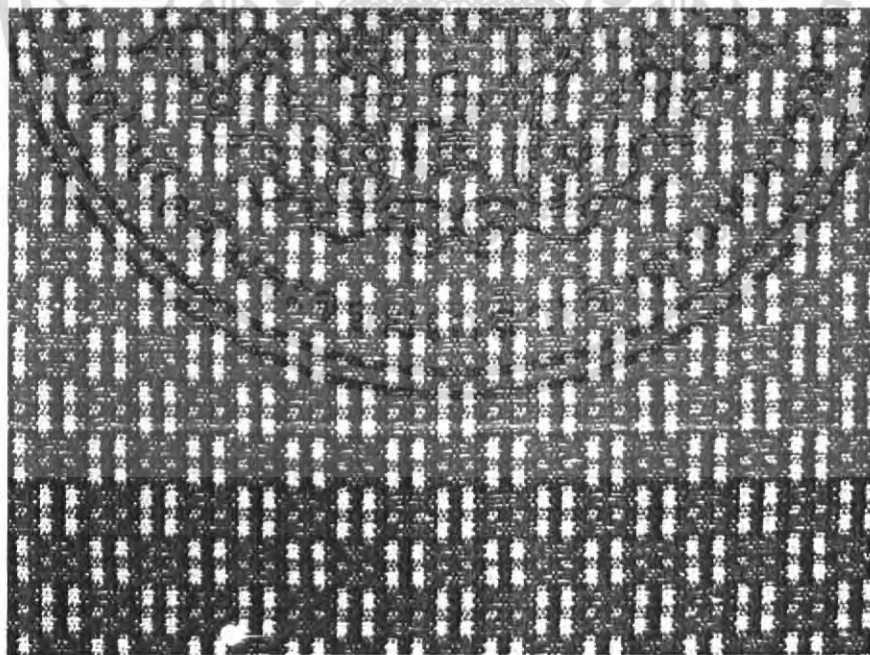
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลายราชวัตร 4 ตะกอล

รูปที่ 1.5 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอลายราชวัตร

ชาวเกาะยอ เป็นผู้คิดค้นลายผ้าทอเกาะยอจนมีแบบฉบับเป็นของตนเอง โดยเฉพาะลายที่ได้รับพระราชทานนามว่า "ราชวัตร"

รูปที่ 1.6 แสดงภาพขยายผ้าทอเกาะยอลายราชวัตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.7 แสดงตัวอย่างผ้าทอเกาะยอสีต่างๆ ที่มีวางจำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน

ที่มา : www.thaitambon.com

ช่องทางการจำหน่าย ในระยะเริ่มต้น จำหน่ายที่กลุ่มราชวัดถ์ สาธิตวิธีการทอผ้า นำเสนอหน่วยงานราชการต่างๆ ตลอดจนบริษัทห้างร้านในตัวจังหวัดสงขลา ต่อมาได้มีการสร้างเครือข่าย กลยุทธ์ในการนำเสนอสินค้าตลอดจนขยายสู่ตลาดต่างจังหวัด มีการจัดส่งเข้าประกวดในระดับ หนึ่งผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล ของจังหวัดสงขลา ซึ่งได้รับรางวัลเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2545 และได้รับรางวัลในระดับภาค เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2546

ปัจจุบัน ทางกลุ่มราชวัดถ์ได้พัฒนาลายราชวัดถ์เพิ่มขึ้นมาจากแบบเดิมอีก 2 แบบ คือแบบแรกจะเป็นลายราชวัดถ์แบบประยุกต์ และอีกแบบเป็นลายราชวัดถ์ที่ลดขนาดดอกให้เล็กลงจากเดิมที่ใช้ฟืมเบอร์ 60 เป็นฟืมเบอร์ 80 ที่มีความละเอียดมากกว่า

ในการทอผ้า เส้นด้ายยืนที่ทางกลุ่มใช้จะเป็นฝ้าย หรือใยสังเคราะห์ (ไม่ใช่ไหมเป็นเส้นยืน) และเส้นด้ายพุ่งจะเป็นฝ้าย ใยสังเคราะห์ หรือไหม เมื่อทอเป็นผืนโดยมีฝ้ายเป็นส่วนผสมจะทำให้เนื้อผ้านุ่ม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของทางกลุ่ม

ราคาขายของผ้าเกาะยอจะคิดราคาตามความยากง่ายของลายที่ทอแตกต่างกันไป และตามวัสดุที่ใช้เป็นใยสังเคราะห์ ฝ้าย หรือไหม ระดับราคาต่อ 1 หลา เป็นดังนี้

- เส้นด้ายยืนเป็นใยสังเคราะห์ หรือฝ้าย และใช้เส้นด้ายพุ่งเป็นใยสังเคราะห์ หรือฝ้าย ราคาหลาละ 180 – 200 บาท
- เส้นด้ายยืนเป็นใยสังเคราะห์ หรือฝ้าย และใช้เส้นด้ายพุ่งเป็นไหม ราคาหลาละ 350 บาท
- ผ้าพื้นเรียบ ไม่มีลาย ทอด้วยใยสังเคราะห์ หรือฝ้าย ราคาหลาละ 90 บาท ความยาวที่ทอได้ ประมาณ 5 – 7 หลาต่อคน ต่อวัน
- ผ้าพื้นเรียบ ไม่มีลาย ยืนด้วยใยสังเคราะห์ หรือฝ้าย พุ่งด้วยไหม ราคาหลาละ 270 บาท ความยาวที่ทอได้ ประมาณ 5 – 7 หลาต่อคน ต่อวัน
- ในการทอผ้าลายราชวัดถ์ ความยาวที่ทอได้ ประมาณ 2 หลาต่อคน ต่อวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ในการทอผ้าลายอื่นๆ ความยาวที่ทอได้ ประมาณ 3 – 5 หลาต่อคน ต่อวัน
ลายราชวัตรใช้เวลาในการทอมากกว่าลายอื่นๆ เพราะลวดลายค่อนข้างจะมีความ
ละเอียดและซับซ้อนมากกว่าลายอื่นๆ

สินค้าที่วางขายอยู่ในปัจจุบันเป็นผ้าผืนมีการนำผ้าทอเกาะยอไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์
อื่นอีกบ้าง เช่น หมวก กระเป๋า กล้องกระจตาฯ ผ้าคลุมโทรทัศน์ เป็นต้น เนื่องจากชาวบ้านยัง
ขาดความรู้ทางด้าน การออกแบบจึงทำให้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นไม่เป็นที่นิยมของผู้ซื้อมากนัก ทาง
กลุ่มให้ความสำคัญกับการผลิตผ้าผืนเพื่อจำหน่ายมากกว่าที่จะนำมาตัดเย็บให้เป็นผลิตภัณฑ์

เนื่องจากในปัจจุบัน ผู้คนให้ความสนใจในการตกแต่งบ้านกันมากขึ้น จึงทำให้เกิด
โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านจากผ้าทอเกาะยอ ของกลุ่มราชวัตร จังหวัดสงขลา
ด้านแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านจากผ้าเกาะยอนี้ จะนำแรงบันดาลใจในการ
ออกแบบ(Design inspiration) ที่สื่อถึงความเป็นจังหวัดที่อยู่ทางใต้ของประเทศไทย ที่เรียกกัน
ว่าสโลว์ไลฟ์หรือสิ่งที่ความสัมพันธ์กับชุมชนเกาะยอ เช่น อาชีพของเขา ความเชื่อ
การละเล่น ฯลฯ มาใช้เพื่อให้เกิดความกลมกลืน สอดคล้องกับตัวผ้าทอเกาะยอ

ดังนั้น ถ้ามีการนำผ้าทอเกาะยอมาเข้าสู่กระบวนการออกแบบ ปรับปรุงทั้งทางด้าน
ขนาดของลวดลาย และสีสันทนของผ้าทอเกาะยอ ตลอดจนรูปแบบของตัวผลิตภัณฑ์ ให้มีความ
ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และมีประโยชน์ใช้สอยที่เหมาะสมต่อสภาพ
การดำรงชีวิตของผู้คนในปัจจุบัน จะเป็นการพัฒนาให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านที่มี
รูปแบบที่ดูร่วมสมัยมาก นี่จึงเป็นการเริ่มต้นที่จะขยายกลุ่มเป้าหมายให้กว้างขึ้น ทำให้มีผู้ซื้อ
เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความนิยมในตัวผลิตภัณฑ์ ตลอดจนยังเป็นการเผยแพร่ผ้าทอเกาะยอ
ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง อีกทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ปรับปรุงผ้าทอเกาะยอในเรื่อง การจัดวางของลวดลาย และสีสันทนของผ้าให้มีความร่วมสมัยนำเส้นใยลักษณะอื่นๆมาออกแบบให้สามารถใช้ได้กับผ้าทอเกาะยอ โดยนำแรงบันดาลใจในการออกแบบที่สื่อถึงความเป็นจังหวัดที่อยู่ทางใต้ของประเทศไทย หรือสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับชุมชนเกาะยอ เช่น อาชีพของเข่า ความเชื่อ การละเล่น ฯลฯ นำสิ่งดังกล่าว มาตัดแปลงให้เป็นภาพลักษณ์ (Image) เพื่อให้เกิดความกลมกลืน สอดคล้องกับตัวผ้าทอเกาะยอ

2. นำผ้าทอเกาะยอที่มีการพัฒนา ปรับปรุงแล้ว มาออกแบบตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านเพื่อเพิ่มความหลากหลายในการใช้งานให้มากขึ้นนอกเหนือจากการนำไปตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน

ความเป็นไปได้ของโครงการ

ด้านนโยบาย

โครงการนี้ ตอบสนองต่อโครงการของรัฐบาล ในอันที่จะรณรงค์วัฒนธรรมประจำท้องถิ่นให้คงอยู่ และเป็นที่ยึดถือของคนทั่วไป มีการพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้มีความร่วมสมัยและเป็นสากลโดยสื่อถึงเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน

ด้านเศรษฐกิจ

เป็นการกระจายรายได้ และสร้างงานสร้างอาชีพให้กับชุมชนเพื่อให้คนในชุมชนมีงานลดการทิ้งถิ่นฐานไปทำงานในเมือง และเป็นการช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมในชุมชน ให้เป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ขึ้นด้วย

ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

เป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชน และทำให้คนในชุมชนมีความสามัคคี ร่วมมือร่วมใจกันทำงาน ทำให้คนในชุมชนนั้นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รักถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง รวมทั้งจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงามและยังเป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

ด้านการออกแบบ

เป็นการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ร่วมกับการออกแบบ มีการพัฒนาทั้งด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ขนาดของลวดลาย สีสันทน และประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับผู้บริโภคในปัจจุบันโดยที่ยังคงเอกลักษณ์ของความเป็นผ้าทอเกาะยออยู่เป็นการรวมองค์ความรู้เดิมของชาวบ้านที่ทำสืบทอดกันมา เข้ากับองค์ความรู้ใหม่ คือการใช้วัสดุแบบใหม่ที่ยังไม่เคยใช้กับผ้าทอเกาะยอในสัดส่วนที่เหมาะสม ได้เป็นผ้าทอเกาะยอที่มีความร่วมสมัย และเป็นการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ให้กับกลุ่มทอผ้าของเกาะยอด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่เกิดขึ้น

1. ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ผ้าทอเกาะยอที่ผลิต และจัดจำหน่าย ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นผ้าผืน และมีการนำผ้าผืนไปตัดเย็บให้เป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆบ้าง แต่ค่อนข้างน้อย ทำให้ขาดความหลากหลายในการเลือกซื้อแก่ผู้บริโภค

แนวทางการแก้ปัญหา

นำผ้าทอเกาะยอมาออกแบบ และตัดเย็บให้เป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและเป็นการสร้างทางเลือกให้กับผู้บริโภค อีกทั้งยังเป็นการช่วยเผยแพร่ผ้าทอเกาะยอให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นด้วย

2. สำหรับผลิตภัณฑ์ผ้าทอเกาะยอที่ผลิต และจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดได้ถูกตัดเย็บขึ้นจากผ้าทอเกาะยอ และตัดเย็บตามรูปทรง สี สัน และลวดลายที่เกิดจากความคิดของช่าง ซึ่งเป็นชาวบ้านยังไม่มีความรู้ในเรื่องการออกแบบมากนัก ทำให้ผลิตภัณฑ์ขาดความแปลกใหม่ และความสวยงาม ดังนั้นผลิตภัณฑ์เหล่านี้จึงไม่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากนัก เมื่อเทียบกับผ้าผืน

แนวทางการแก้ปัญหา

นำความรู้ทางด้าน การออกแบบ มาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอเกาะยอ โดยที่วัสดุหลักเป็นผ้าทอเกาะยอ แต่อาจมีการนำผ้าชนิดอื่น หรือเส้นใยอื่นๆ มาใช้ร่วมด้วยตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ และยังคงเอกลักษณ์ความเป็นผ้าทอเกาะยอไว้ในตัวผลิตภัณฑ์

3. ผลิตภัณฑ์ที่ตัดเย็บโดยใช้ผ้าทอเกาะยอโดยรวมแล้วรูปแบบจะเหมาะกับกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ (40 - 60 ปี) จนถึงวัยผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) กลุ่มเป้าหมายค่อนข้างจำกัดเฉพาะกลุ่ม ไม่มีทางเลือกสำหรับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ

แนวทางการแก้ปัญหา

ออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าทอเกาะยอ โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน โทนสีที่มีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยม ความสะดวกต่อการตกแต่งให้เข้ากับบรรยากาศของบ้าน และเป็นการขยายกลุ่มเป้าหมายให้กว้างขึ้นด้วย

4. ผลิตภัณฑ์ที่จัดจำหน่ายส่วนใหญ่ จะเป็นลักษณะรูปแบบเดียว และชิ้นเดียว โดยที่ทั้งหมดไม่เข้าชุดกัน ทำให้จำหน่ายได้น้อย เพราะไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดการซื้อแบบหลายชิ้นได้

แนวทางการแก้ปัญหา

ออกแบบตัดเย็บผ้าทอเกาะยอเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน โดยเริ่มที่การออกแบบสำหรับห้องนั่งเล่นให้เป็นชุด เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ซื้อเกิดความต้องการซื้อแบบทั้งชุด ซึ่งจะทำให้มีโอกาขายสินค้าได้เพิ่มขึ้น

ขอบเขตของโครงการ

1. ใช้ลายราชวัตรซึ่งจากการเก็บตะกอครั้งเดียวสามารถทอเป็นแบบที่แตกต่างกันได้ 5 แบบ นำมาออกแบบโดยใช้แรงบันดาลใจในการออกแบบจากเรือกอและ จากลายที่ออกแบบ ทำเป็น 3 แนวทาง สี แล้วนำไปนำเสนอในบรรยากาศห้องนั่งเล่นจำลอง

1.1 ทอผ้าตัวอย่างขนาด 30 x 30 ซม. (12 นิ้ว x 12 นิ้ว)

1.2 ผลิตภัณฑ์จริง เลือก 1 สี 1 ลายมาทำ

2. ออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านสำหรับห้องนั่งเล่น ที่เป็นชุดเดียวกัน

ห้องนั่งเล่น ประกอบด้วย

2.1 ผ้าปูโต๊ะกลาง (โต๊ะกาแฟ/โต๊ะอ่านหนังสือ) 1 แบบ จำนวน 1 ชิ้น

2.2 หมอนอิง 3 ขนาด คือ 18 นิ้ว x 18 นิ้ว (ขนาดของไทย) 1 แบบ จำนวน 1 ชิ้น

22 นิ้ว x 22 นิ้ว (ขนาดของยุโรป) 1 แบบ จำนวน 1 ชิ้น

11 นิ้ว x 24 นิ้ว 1 แบบ จำนวน 1 ชิ้น

2.3 เบาะที่ใช้นั่งกับพื้น 1 แบบ จำนวน 2 ชิ้น

2.4 Bean bag 1 แบบ จำนวน 1 ชิ้น

2.5 พรมปูพื้น 1 แบบ จำนวน 1 ชิ้น

3. ในการตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน มีการนำผ้าพื้นที่เป็นผ้าไหมหรือผ้าฝ้าย ของทางกลุ่มราชวัตรถักมาผสมผสาน

4. ออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านสำหรับกลุ่มผู้บริโภคที่มีลักษณะดังนี้

- กลุ่มคนวัยทำงานทั้งชายและหญิงในช่วงอายุ 25 - 35 ปี
- เป็นกลุ่มคนที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 25,000 บาทขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้าทอเกาะยอ ประกอบด้วย
 - ประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการ ความเปลี่ยนแปลงจากอดีตถึงปัจจุบัน
 - ชนิดของเส้นด้าย สีที่ใช้ย้อมเส้นด้ายแต่ละชนิด และกรรมวิธีการย้อม
 - กรรมวิธีการทอผ้า และศึกษาเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการทอ
 - จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ และคุณสมบัติโดยรวมของผ้าทอเกาะยอ
 - ลวดลายและสีสันทของผ้าทอเกาะยอที่โดดเด่น
 - การจัดจำหน่าย และกำลังการผลิต
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้บริโภค
 - ประเภท หรือช่วงอายุของกลุ่มผู้บริโภค
 - พฤติกรรมและรสนิยมของกลุ่มผู้บริโภค
 - ความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค
3. ศึกษาคุณสมบัติของวัสดุอื่นๆ ที่จะนำมาใช้ร่วมกับผ้าทอเกาะยอ และเลือกใช้ให้มีความเหมาะสม กับผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบ
4. ศึกษาแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจในการออกแบบ ให้มีความสัมพันธ์กับชุมชนเกาะยอ เช่น อาชีพของเขา ความเชื่อ การละเล่น ของภาคใต้
5. ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างผ้าทอ
6. ศึกษาแนวโน้มทิสัยของแต่งบ้านที่ได้รับความนิยม
7. ศึกษาขนาดสัดส่วนของเครื่องใช้และพื้นที่ใช้สอยในบ้านในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ
8. ศึกษาจิตวิทยาการใช้สีที่เกี่ยวข้อง
9. ศึกษาวิธีการผลิตของผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นการพัฒนาให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ทำจากผ้าทอเกาะยอ โดยพัฒนาทางด้านรูปแบบให้มีความร่วมสมัย และการใช้งานที่สะดวกเหมาะสมกับผู้บริโภคในปัจจุบัน ซึ่งถือว่าการเริ่มต้นที่ดีในการขยายตลาดผลิตภัณฑ์ผ้าทอเกาะยอให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
2. ส่งเสริมภาพพจน์และเพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์ผ้าทอเกาะยอให้เป็นที่แพร่หลายมากขึ้น
3. เป็นการนำเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นของชาวเกาะยอมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบ เพื่อเป็นการผลักดันให้เกิดความสนใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามนี้ไว้
4. เกิดการสร้างงานสร้างรายได้เพิ่มให้กับคนในท้องถิ่น ลดปัญหาการเดินทางไม่ทำงานต่างถิ่น
5. เป็นการใช้วัสดุ ทรัพยากร และกรรมวิธีการผลิตที่มีอยู่ภายในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
6. เป็นผลดีต่อตัวนักศึกษา ที่จะได้เรียนรู้ ในเรื่องของการทำงานที่เป็นระบบ การค้นคว้าหาข้อมูล วิเคราะห์ และรู้จักที่จะแก้ปัญหา ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการทำงานต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้า รวบรวม และสรุปผลข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสวดลายของผ้าทอเกาะยอที่เลือกใช้ในโครงการ

รูปแบบการทอผ้าเกาะยอที่เป็นการทอยกดอกทั้งผืน และสีสันทอของผ้าทอเกาะยอในสมัยก่อนจะเป็นสีสด จึงไม่เป็นที่นิยมของผู้ซื้อ ทางกลุ่มจึงคิดปรับปรุงสีสันทอให้เป็นสีที่ดูแล้วเย็นตา ทำให้ผู้ซื้อหันมาสนใจมากขึ้น ซึ่งสีของผ้าจะมีค่อนข้างหลากหลายให้เลือก

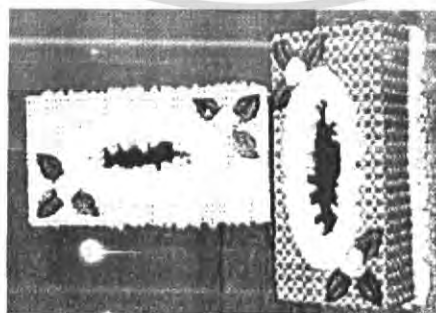
สินค้าที่วางขายอยู่ในปัจจุบันยังคงเป็นผ้าผืน ขนาดหน้าผ้าที่ทอจะมีขนาด 39 นิ้ว เพียงขนาดเดียว แต่ถ้ายกกว่านี้จะทอเป็นผ้าขาวม้า มีการนำผ้าทอเกาะยอไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์อื่นอีกบ้าง เช่น หมวก กระเป๋า กลองไล่กระต๊ากชิชชู ผ้าคลุมโทรทัศน์ เป็นต้น แต่ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไม่เป็นที่นิยมของผู้ซื้อ เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นผ้าผืน ทางกลุ่มจึงได้ให้ความสำคัญกับการผลิตผ้าผืนเพื่อจำหน่ายมากกว่าที่จะนำมาตัดเย็บให้เป็นผลิตภัณฑ์

รูปที่ 2.4 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์เนกไท

รูปที่ 2.5 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์กระเป๋า

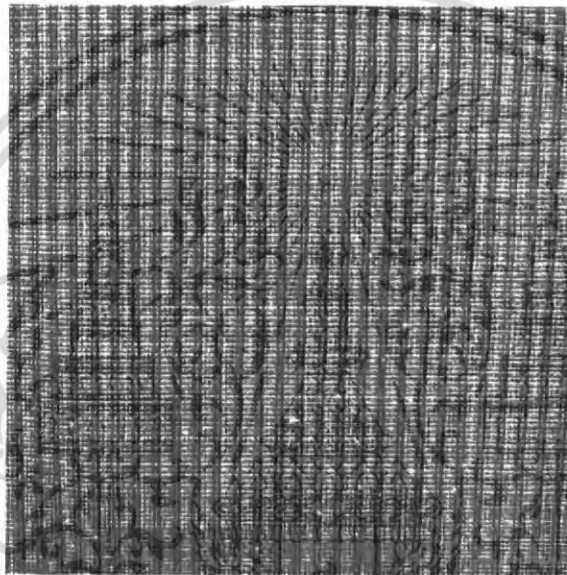
รูปที่ 2.6 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์กล่องใส่กระต๊ากชิชชู

ที่มา : www.thaitambon.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

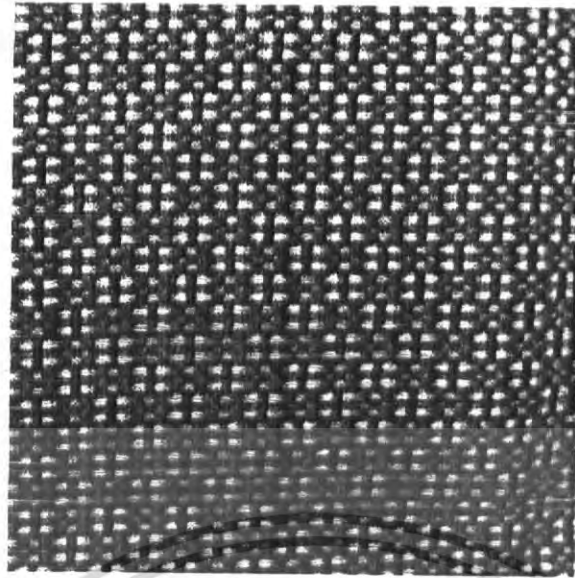
ลวดลายที่เลือกใช้ในโครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านจากผ้าทอเกาะยอของกลุ่มราชวัตร คือ ลายราชวัตร ซึ่งเป็นลายโบราณ ปัจจุบันหาคนทำได้ยาก และเพื่อเป็นการอนุรักษ์ลายเก่าแก่ให้คงอยู่ ลายราชวัตรนี้เป็นการทอ 4 ตะกอ ในการเก็บตะกอครั้งเดียว สามารถทอเป็นลายที่แตกต่างกันได้ 5 แบบ ดังนี้

1. ลายราชวัตรทอขัดเส้นธรรมดา
2. ลายราชวัตรแบบเก่า หรือเรียกว่า "ลายคอกนเขา"
3. ลายก้านแย่ง (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นลายราชวัตร)
4. ลายราชวัตรทอไม่ขัดเส้น
5. ลายตาสก๊อต

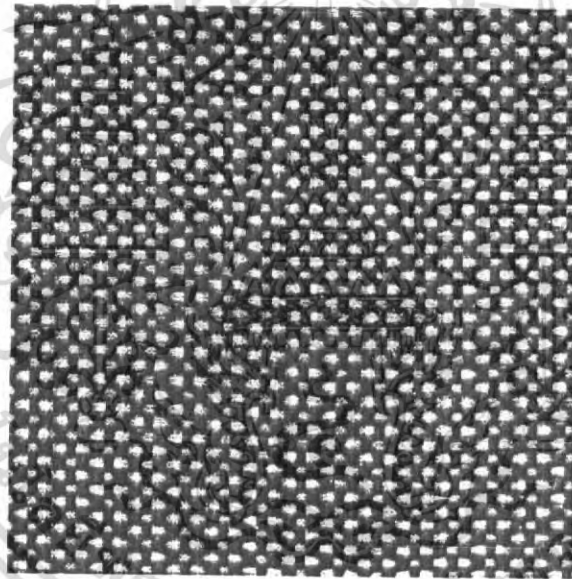

รูปที่ 2.7 ตัวอย่างผ้าทอลายราชวัตรทอขัดเส้นธรรมดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

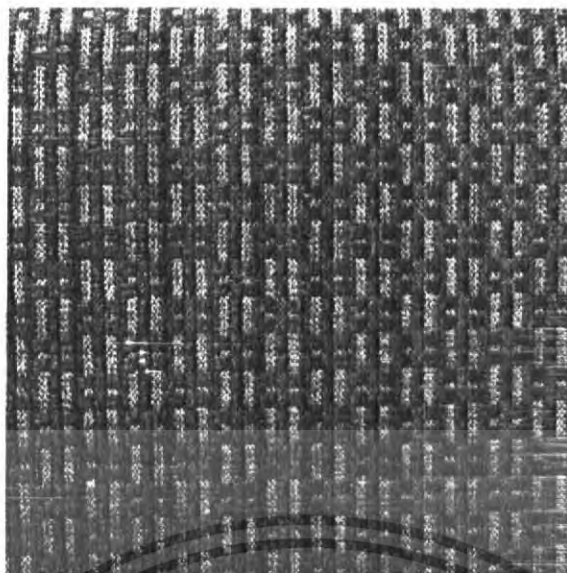

รูปที่ 2.8 ตัวอย่างผ้าทอลายราชวัตรแบบเก่า หรือเรียกว่า "ลายคอนกเขา"

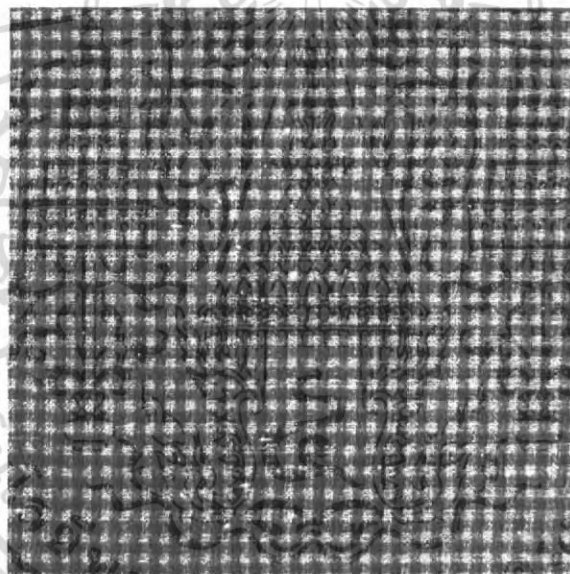

รูปที่ 2.9 ตัวอย่างผ้าทอลายก้านแย่ง (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นลายราชวัตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.10 ตัวอย่างผ้าทอลายราชวัตรทอไม้ขัดเส้น

รูปที่ 2.11 ตัวอย่างผ้าทอลายตาสก๊อต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แรงบันดาลใจในการออกแบบ (Design inspiration)

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านจากผ้าทอเกาะยอนี้ เป็นโครงการออกแบบเพื่อที่จะทำให้ผ้าทอเกาะยอนเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนสีและการจัดวางลาย

ผ้าทอเกาะยอนเป็นผ้าทอของภาคใต้ในการออกแบบจึงนำแรงบันดาลใจในการออกแบบที่เกี่ยวกับภาคใต้มาใช้ เอกลักษณ์ของภาคใต้ที่โดดเด่น คือการใช้สีที่มีความหลากหลาย จุดจุด เช่น แม่สีต่างๆ หรือสีที่ตัดกัน ความสดของสีขึ้นอยู่กับวัสดุที่ใช้ แต่จะเห็นได้ว่า สีที่มองแล้วเห็นว่าโดดเด่นออกมา แต่เมื่อมองในรายละเอียดแล้ว จะมีสีอีกหลายสีรวมอยู่ในนั้น จากภาพที่นำมา เป็นภาพของเรือกอและที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว สีจึงหลุดลอกออกไปบางส่วน จะเห็นได้ว่า ในภาพประกอบด้วยสีสันทันที่หลากหลาย แต่เมื่อมองโดยรวมแล้ว จะมีโทนสีที่โดดเด่นอยู่ คือ โทนสีฟ้า โดยปกติแล้วสีที่ใช้ทำเรือกอและนิยมใช้สีที่จุดจุด แต่ในภาพที่นำมาใช้เป็นสีที่ดูสบายตา เหมาะที่จะนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งบ้าน

INSPIRATION :

รูปที่ 2.12 ภาพแสดงสีสันทันเรือกอและ

71554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ห้องนั่งเล่น การตกแต่ง และพื้นที่ใช้สอยภายในห้องนั่งเล่น

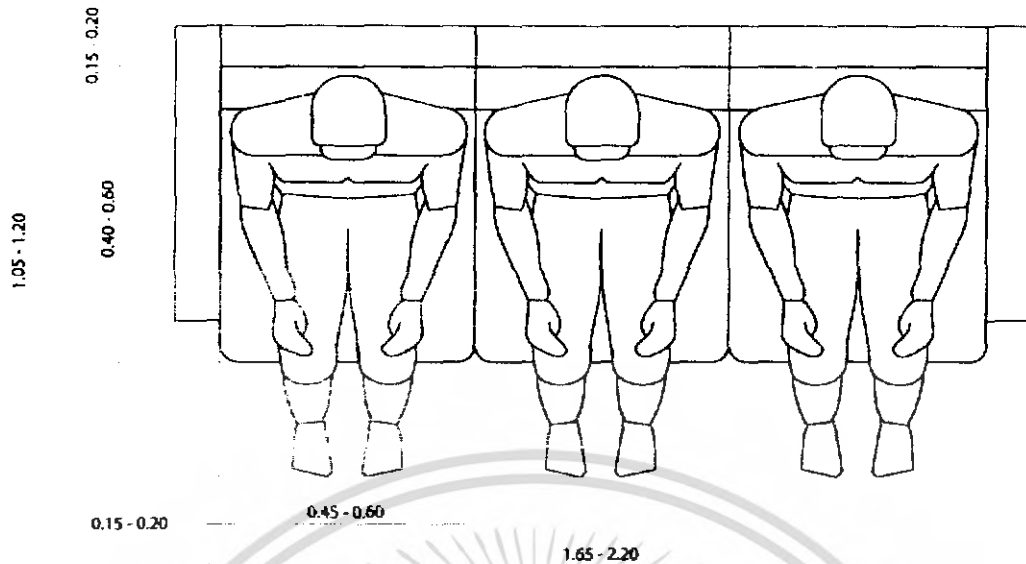
ในการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านนั้น เราจะกำหนดให้มีบริเวณพักผ่อนหรือห้องนั่งเล่น และรับแขกไว้ด้วยเสมอ เราจะเห็นว่าฝรั่งใช้คำเรียกห้องนี้ว่า "Living room" หรือ "Living area" กองบรรณาธิการนิตยสารบ้านและสวน(2548:หน้า 4) ซึ่งมีความหมายที่เกี่ยวเนื่องกับชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในบ้าน อาทิเช่น พักผ่อนดูโทรทัศน์หลังอาหารมื้อค่ำ เป็นที่ให้เด็ก ๆ นั่งเล่น ทำงาน ทำการบ้าน เป็นที่พบปะของครอบครัว เป็นห้องเพื่อความบันเทิงอื่น ๆ รวมไปถึงเป็นห้องที่ใช้ต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมเยือนในบางเวลา ด้วยความหลากหลายของกิจกรรมที่แตกต่างไปจากห้องอื่น ๆ ในบ้าน การออกแบบห้องจึงต้องมีการจัดองค์ประกอบต่างจากห้องอื่น ๆ กล่าวคือ ต้องสามารถตอบสนองกิจกรรมที่หลากหลายของสมาชิกได้ทุกรูปแบบและอย่างไม่จำกัด แต่โดยหลักการแล้วห้องนั่งเล่นและห้องรับแขกควรแยกจากกัน เพราะมีหน้าที่ต่างกัน สำหรับคนไทยแล้ว ห้องนั่งเล่นทำได้หลายหน้าที่ โดยเฉพาะในบ้านที่มีขนาดไม่กว้างขวางใหญ่โตมากนัก จึงต้องใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด รวมทั้งผู้มาเยี่ยมเยือนส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นญาติ หรือเพื่อนที่สนิทจึงไม่ต้องรับรองแขกเหล่านี้อย่างเป็นทางการนัก เครื่องเรือนจึงเน้นถึงความสบายเป็นหลัก

ของตกแต่ง

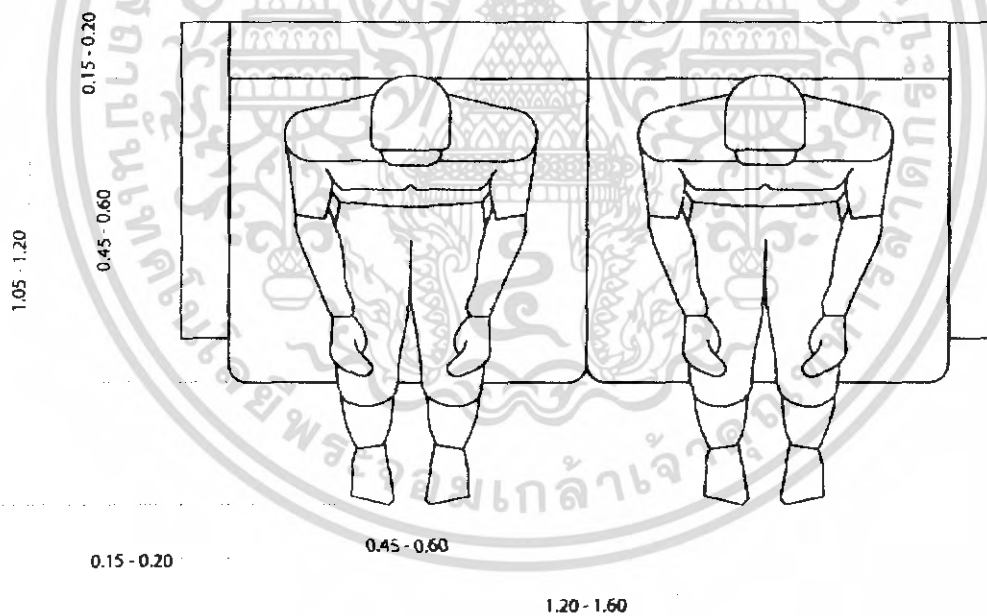
ห้องนี้ส่วนใหญ่ก็จัดไว้สำหรับครอบครัวหรือแขกที่สนิทสนม ดังนั้นข้าวของที่นำมาตกแต่งก็ไม่จำเป็นต้องบอกฐานะ แต่อาจเป็นข้าวของส่วนตัวของครอบครัว รูปถ่ายงานฝีมือของคนในครอบครัว ฯลฯ แต่ทั้งนี้ก็ควรมีสุนัข

เครื่องเรือนที่เลือกใช้จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับขนาดของห้องและการใช้งานที่สะดวกสบาย ในบางกรณีอาจปรับเปลี่ยนให้ใช้งานได้หลากหลาย เครื่องเรือนที่ใช้ภายในห้องนั่งเล่น และรับแขกนั้น แบ่งได้ 2 กลุ่ม คือ เครื่องเรือนประเภทลอยตัว เช่น โซฟา โต๊ะทำงาน อาร์มแชร์ โต๊ะข้าง โต๊ะกลาง เก้าอี้ เป็นต้น ซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายได้ เครื่องเรือนประเภทติดตาย (Built in) ซึ่งได้แก่ ตู้โชว์ ตู้หนังสือ หรือชั้นวางของ ขนาดมักขึ้นอยู่กับการออกแบบ ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ แต่ค่อนข้างประหยัดเนื้อที่ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะเครื่องเรือนที่มีผลในเรื่องของการกำหนดขนาด และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบ ดังนี้

เก้าอี้ และโซฟา เป็นเครื่องเรือนหลักภายในห้อง นอกจากความสวยงามแล้ว ยังต้องคำนึงถึงเรื่องของขนาดที่เหมาะสมกับห้องและการใช้งาน ถ้าเป็นห้องขนาดกลางควรเลือกโซฟาแบบ 2 ที่นั่ง ซึ่งไม่เล็ก ไม่ใหญ่เกินไป ส่วนโซฟาแบบ 3 ที่นั่ง มีขนาดค่อนข้างใหญ่และใช้พื้นที่ในการวางมากพอสมควร เหมาะกับห้องและวงสนทนาที่ค่อนข้างใหญ่ แต่จะสะดวกสบายในการใช้งาน รวมทั้งพิจารณาในเรื่องสัดส่วนที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นๆ เช่น โต๊ะกลาง โต๊ะข้าง โซฟาเบด เบาะนั่งที่พื้น เป็นต้น

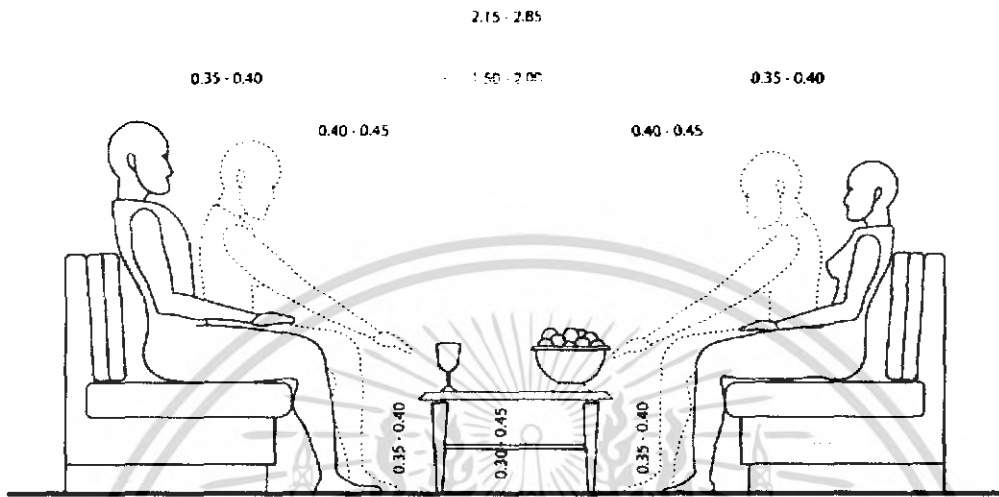
รูปที่ 2.13 แสดงขนาดสัดส่วนของโซฟาแบบ 3 ที่นั่ง
ที่มา : หนังสือห้องรับแขก-นั่งเล่น, กาญจนา เอนอ่อน : 2548

รูปที่ 2.14 แสดงขนาดสัดส่วนของโซฟาแบบ 2 ที่นั่ง
ที่มา : หนังสือห้องรับแขก-นั่งเล่น, กาญจนา เอนอ่อน : 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

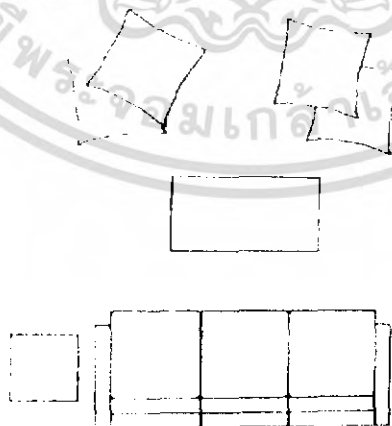
โต๊ะกลาง ถือเป็นจุดสนใจอีกอย่างหนึ่งของห้อง มักใช้เป็นที่จัดวางแจกันดอกไม้ ในบางบ้านใช้จัดวางของตกแต่ง เช่น ของสะสมที่ใช้เป็นของขวัญ นอกจากนี้ยังใช้เป็นที่สำหรับวางแก้วน้ำ หรือวางของ เช่น หนังสือต่างๆสำหรับให้ผู้มาเยี่ยมเยือนอ่าน หรือใช้เป็นที่วางกระเป๋าถือหรือข้าวของที่ถือติดมือมา

รูปที่ 2.15 แสดงขนาดสัดส่วนของการจัดวาง

ที่มา : หนังสือห้องรับแขก-นั่งเล่น,กาญจนา เอนอ่อน : 2548

การจัดที่นั่ง จุดสำคัญคือ ความสะดวกสบายในการพูดคุยสังสรรค์ ทั้งของสมาชิกในครอบครัว และแขกที่มาเยือน การจัดที่นั่งที่เหมาะสม ควรคำนึงถึงลักษณะพื้นที่ห้อง ขนาด และการใช้สอยเป็นสำคัญ คือ เก้าอี้หรือโซฟาอาจใช้ประโยชน์ได้หลายอย่างตามรสนิยมและความต้องการ นอกจากใช้นั่งรับแขก อาจใช้เป็นที่นอนพักผ่อนในเวลากลางวัน ส่วนจำนวนที่นั่งควรจัดให้พอเหมาะกับสมาชิกในบ้าน

รูปที่ 2.16 แสดงตัวอย่างการจัดกลุ่มที่นั่งโซฟาร่วมกับเบาะนั่งที่พื้น

ที่มา : หนังสือห้องรับแขก-นั่งเล่น,กาญจนา เอนอ่อน : 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดที่นั่งโซฟาร่วมกับเบาะนั่งที่พื้น ให้บรรยากาศสบายๆ เหมาะสำหรับห้องนั่งเล่น โซฟา โต๊ะกลางที่เลือกมาใช้ควรมีระดับไม่สูงมากนักเพื่อให้เครื่องเรือนทั้งหมดมีความ สอดคล้องกัน

แสงสว่าง เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญที่เสริมสร้างให้เกิดความสมบูรณ์ในการ มองเห็น การใช้แสงสว่างมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำอยู่ เช่น การดูโทรทัศน์ การอ่าน หนังสือและทำงาน การให้แสงสว่างกับรูปภาพ เป็นไฟที่ให้แสงสว่างเฉพาะจุด ในกรณีของบ้าน ที่ห้องนั่งเล่นรวมกับห้องรับแขก ควรมีแสงสว่างมากพอสมควร เพื่อให้มีบรรยากาศที่สดใส ไม่ มืดทึม โดยเฉพาะบริเวณที่ใช้สนทนา ควรเป็นสีที่กลมกลืน เพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ระหว่างแขกและเจ้าของบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

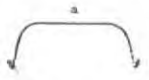
4. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านสำหรับห้องนั่งเล่น

4.1 ผ้าปูโต๊ะกลาง

รูปแบบและขนาดของโต๊ะกลางมีผลต่อการกำหนดรูปแบบและขนาดของผ้าปูโต๊ะที่จะทำการออกแบบ เพื่อให้สามารถใช้ได้กับโต๊ะกลางส่วนใหญ่ที่มีในปัจจุบัน

จากการสำรวจขนาดของโต๊ะกลาง แบ่งตามรูปทรงของโต๊ะกลาง ดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงขนาดของโต๊ะกลาง โดยแบ่งตามรูปทรงของโต๊ะกลางที่จำหน่ายในปัจจุบัน

รูปทรงของโต๊ะกลาง	ความกว้าง(min-max)	ความยาว(min-max)	ความสูง(min-max)
สี่เหลี่ยมจัตุรัส ที่มา : www.cdkantiques.com	40 - 102 cm.	40 - 102 cm.	28 - 45 cm.
สี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่มา : www.prestostore.com	83 - 120 cm.	55 - 90 cm.	21 - 35 cm.
วงกลม ที่มา : www.acrylicore.com	42 - 108 cm.	42 - 108 cm.	27 - 50 cm.
รูปทรงอื่นๆ ที่มา : www.euro-design-furniture.com	37 - 107 cm.	37 - 107 cm.	44.5 - 51 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบและขนาดสัดส่วนของผ้าปูโต๊ะ

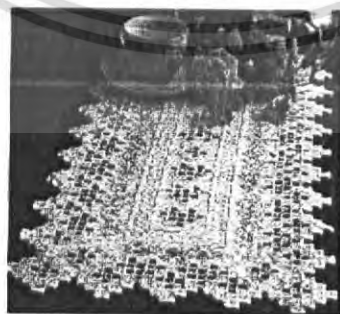
ผ้าปูโต๊ะเป็นผ้าที่ใช้ป้องกันสิ่งสกปรกที่จะเลอะลงบนโต๊ะ ซึ่งถือว่าเป็นการใช้งานหลัก ส่วนหน้าที่รองของผ้าปูโต๊ะคือ ใช้เพื่อการตกแต่งเสริมสร้างบรรยากาศภายในห้อง โดยห้องที่มักมีการใช้งานผ้าปูโต๊ะคือห้องรับประทานอาหาร ส่วนห้องนั่งเล่น และห้องรับแขกจะเน้นการใช้เพื่อตกแต่งเสียมากกว่า วัสดุที่ใช้ทำผ้าปูโต๊ะ คือ ผ้าชนิดต่างๆ เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าฝ้ายผสม โพลีเอสเตอร์ ผ้าใยสังเคราะห์ ตลอดจนผ้าที่ผ่านการเคลือบพลาสติก เป็นต้น การใช้งานของผ้าปูโต๊ะ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะการใช้งาน คือ

1. ผ้าปูโต๊ะแบบคลุมผิวหน้าโต๊ะทั้งหมด มีชายผ้าห้อยรอบด้าน แบบนี้จะใช้ในห้องรับประทานอาหารเป็นส่วนใหญ่ และจะมีการนำไปใช้ในห้องนั่งเล่น ห้องรับแขกบ้างเล็กน้อย ซึ่งขนาดของผ้าปูโต๊ะนั้น มีมากมายหลายขนาด ซึ่งมักจะวัดขนาดจากของโต๊ะและเผื่อด้านข้างประมาณ 30 เซนติเมตร ทำให้ผ้าแบบนี้มีขนาดใหญ่กว่าโต๊ะ

รูปที่ 2.17 ตัวอย่างการใช้งานผ้าปูโต๊ะแบบคลุมผิวหน้าโต๊ะทั้งหมด

2. ผ้าปูโต๊ะแบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ มีทั้งแบบที่มีขนาดพอดีกับโต๊ะ ขนาดเล็กกว่าโต๊ะ และแบบที่เป็นแถบคาดตรงกลางโต๊ะ การใช้งานในห้องนั่งเล่น ห้องรับแขก และห้องรับประทานอาหารด้วยบางส่วน ขนาดของผ้าปูโต๊ะ แบบนี้จะขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้ใช้งาน ในการที่จะนำผ้ามาจัดแต่ง ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวหรือขนาดที่แน่นอน

ที่มา : www.stitchery.com

รูปที่ 2.18 ตัวอย่างการใช้งานผ้าปูโต๊ะแบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : www.silktrading.com

รูปที่ 2.19 ตัวอย่างการใช้งานผ้าปูโต๊ะแบบปูผิวหน้าโต๊ะ

ขนาดของผ้าปูโต๊ะทั่วไป

1. แบบคลุมผิวหน้าโต๊ะทั้งหมด มีชายผ้าห้อยรอบด้าน

แบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด = กว้าง x ยาว

100 x 100 เซนติเมตร

180 x 180 เซนติเมตร

แบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด = กว้าง x ยาว

100 x 180 เซนติเมตร

150 x 170 เซนติเมตร

180 x 270 เซนติเมตร

2. แบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ แบบนี้จะมีขนาดไม่แน่นอน ส่วนใหญ่มักเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ขนาด = กว้าง x ยาว

30 x 100 เซนติเมตร

30 x 180 เซนติเมตร

30 x 200 เซนติเมตร

60 x 180 เซนติเมตร

60 x 250 เซนติเมตร

ผ้าปูโต๊ะที่ทำจากผ้าทอมือ ส่วนใหญ่จะมีความกว้างของหน้าผ้า ประมาณ 39 นิ้ว หรือประมาณ 100 เซนติเมตร ส่วนความยาวสามารถทอดยาวตามที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

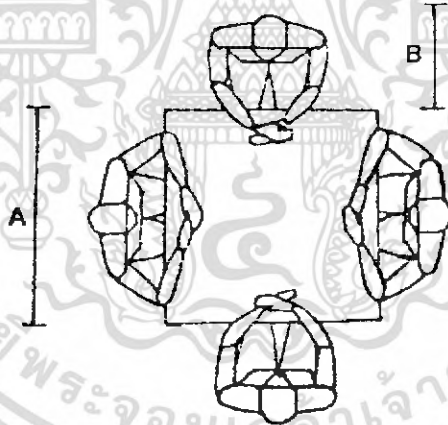
วิเคราะห์ขนาดสัดส่วนของผ้าปูโต๊ะ

ในโครงการนี้เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน สำหรับห้องนั่งเล่น ผ้าปูโต๊ะที่ใช้จะเป็นผ้าสำหรับปูโต๊ะกลาง รูปแบบและขนาดของผ้าปูโต๊ะกลางจึงต้องพิจารณาร่วมกับขนาดของโต๊ะกลางที่มีในปัจจุบัน ดังนี้

- รูปแบบของผ้าปูโต๊ะกลาง ที่จะทำการออกแบบจะเป็นแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า แบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ เนื่องจากสามารถปรับใช้ได้กับโต๊ะกลางหลายรูปแบบ ทั้งแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส สี่เหลี่ยมผืนผ้า และวงกลม เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดเนื่องจากการใช้ผ้าทอมือซึ่งมีหน้ากว้างไม่มากนัก จึงมีความสอดคล้องกับขนาดของผ้าปูโต๊ะ แบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

- ขนาดของผ้าปูโต๊ะกลาง จะอ้างอิงจากขนาดของโต๊ะกลางในปัจจุบัน ควบคู่กับขนาดของโต๊ะเตี้ยที่ใช้ร่วมกับเบาะรองนั่งสำหรับ 4 ที่ โดยที่ขนาดของโต๊ะเตี้ยพิจารณาจากขนาดสัดส่วนมาตรฐานของคนในวัยผู้ใหญ่ ทั้งเพศชายและเพศหญิง ขนาดของโต๊ะเตี้ยที่เหมาะสม คือ

- ความกว้างและความยาว พิจารณาจากระยะการนั่งรอบโต๊ะแบบ 4 คน
- ระยะ A ช่วงค่าความกว้างของโต๊ะ มีขนาดตั้งแต่ 91.4 – 121.9 เซนติเมตร
- ระยะ B ระยะของพื้นที่ในการนั่งที่เหมาะสม มีขนาดตั้งแต่ 45.7 – 61.0 เซนติเมตร

รูปที่ 2.20 แสดงขนาดสัดส่วนการใช้งานโต๊ะเตี้ย

ที่มา : หนังสือห้องรับแขก-นั่งเล่น, กาญจนา เอนอ่อน : 2548

- ความสูงของโต๊ะเตี้ย พิจารณาตั้งแต่กัน(ขณะนั่งบนพื้น)ถึงศีรษะคือ 87.5 เซนติเมตร และความสูงของโต๊ะเตี้ยที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่ควรเกิน 35 เซนติเมตร
- ระยะที่เหมาะสมในการนั่งโดยที่หน้าตักไม่ชนกับขอบโต๊ะด้านล่าง คือ 27.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น ขนาดความกว้างของโต๊ะเตี้ย โดยเมื่อด้านข้างออกไปเพื่อความสะดวกในการวางสิ่งของต่างๆที่มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก เช่น หนังสือ แก้วน้ำ เป็นต้น ขนาดความกว้างที่เหมาะสม คือ 100 เซนติเมตร ขนาดความยาวอ้างอิงตามความยาวของโซฟาแบบ 3 ที่นั่ง คือ 150 เซนติเมตร และความสูงของโต๊ะเตี้ย จะมีขนาดความสูงอยู่ในช่วง 30 – 45 เซนติเมตร แต่โดยทั่วไปโต๊ะเตี้ยที่มีการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การอ่านหนังสือ การเขียนหนังสือมักจะมีขนาดไม่เกิน 35 เซนติเมตร เนื่องจากขนาดที่สูงกว่านี้จะทำให้การทำกิจกรรมต่างๆลำบาก และเกิดความเมื่อยล้า

สรุป

สำหรับโครงการนี้ รูปแบบของผ้าปูโต๊ะกลางที่จะทำการออกแบบจะเป็นแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า แบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ บนโต๊ะกลางขนาดความกว้าง 100 เซนติเมตร x ความยาว 150 เซนติเมตร x ความสูง 35 เซนติเมตร ที่มีการใช้งานร่วมกับเบาะรองนั่งที่มีความหนา 5 เซนติเมตร

รูปที่ 2.21 แสดงขนาดของโต๊ะกลางที่ใช้อ้างอิงในการออกแบบ

4.2 หมอนอิง

หมอนอิงที่มีอยู่โดยทั่วไปมีหลายแบบ ทั้งแบบที่เป็นแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส แบบกลม และแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นต้น ขนาดก็มีหลากหลาย ในที่นี้จะแบ่งขนาดของหมอนอิงออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

4.2.1 หมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส และแบบกลม มีขนาด ดังนี้

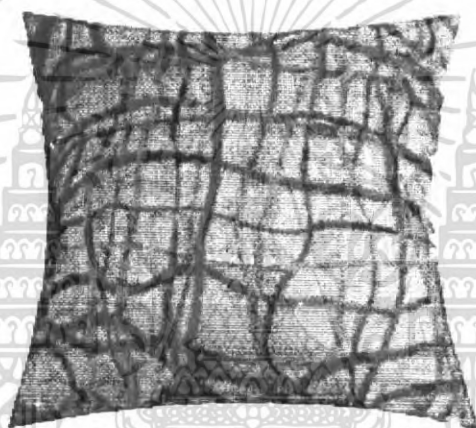
ขนาด = กว้าง x ยาว

12 x 12 นิ้ว

16 x 16 นิ้ว

18 x 18 นิ้ว

25 x 25 นิ้ว

รูปที่ 2.22 ตัวอย่างหมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ของร้าน Classic model

รูปที่ 2.23 ตัวอย่างหมอนอิงแบบกลม ของร้าน Classic model

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 หมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ขนาด = กว้าง x ยาว

10 x 14 นิ้ว

10 x 16 นิ้ว

11 x 18 นิ้ว

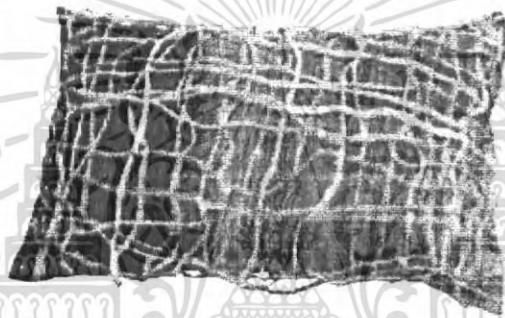
11 x 24 นิ้ว

12 x 16 นิ้ว

16 x 20 นิ้ว

18 x 22 นิ้ว

24 x 48 นิ้ว

รูปที่ 2.24 ตัวอย่างหมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ของร้าน Classic model

รูปที่ 2.25 ตัวอย่างหมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ของร้าน ชินวัตร ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 หมอนอิงแบบไส้กรอก

ขนาด = กว้าง x ยาว

6 x 12 นิ้ว

8 x 16 นิ้ว

10 x 25 นิ้ว

รูปที่ 2.26 ตัวอย่างหมอนอิงแบบไส้กรอก ของร้าน Classic model

ในโครงการนี้ ขนาดของหมอนอิงที่เลือกทำมี 3 ขนาด คือ 18 นิ้ว x 18 นิ้ว (ขนาดมาตรฐานของไทย) 22 นิ้ว x 22 นิ้ว (ขนาดมาตรฐานของยุโรป) และขนาด 11 นิ้ว x 24 นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดที่ไม่เล็ก และไม่ใหญ่จนเกินไป เป็นแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีความยาวชัดเจน เพื่อการจัดวางลดทอนที่ไม่จำกัดเฉพาะในกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 เบาะที่ใช้นั่งกับพื้น

รูปแบบและขนาดสัดส่วนของเบาะรองนั่ง

เบาะรองนั่งที่มีอยู่ในท้องตลาดนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆ ตามลักษณะของการใช้งาน คือ

1. แบบที่เป็นเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียว รูปแบบนี้พบเห็นได้ทั่วไป เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ง่ายต่อการผลิตในระบบกึ่งอุตสาหกรรม และมีขนาดกะทัดรัด จัดเก็บได้ง่าย เบาะรองนั่งลักษณะนี้จะใช้งานโดยนำมารองนั่งบนพื้นเลย โดยไม่มีส่วนที่ใช้พิงหลัง

รูปที่ 2.27 แสดงรูปแบบที่เป็นเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แบบที่เป็นเบาะรองนั่งพร้อมส่วนพิงหลัง รูปแบบที่พบเห็นได้บ่อยๆ คือเบาะรองนั่งพร้อมหมอนสามเหลี่ยม ซึ่งจะช่วยให้ความสะดวกสบายในการทำงาน กล่าวคือ สามารถใช้พิงหลัง หรือใช้เท้าแขนได้

รูปที่ 2.28 รูปแบบที่เป็นเบาะรองนั่งพร้อมส่วนพิงหลัง
ที่มา : www.thaitambon.com

ขนาดสัดส่วนของเบาะรองนั่ง

1. แบบที่เป็นเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียว มีรูปแบบที่หลากหลาย เช่น สีเหลี่ยมจัตุรัส สีเหลี่ยมผืนผ้า วงกลม เป็นต้น แต่รูปแบบที่พบเห็นได้บ่อยๆ คือ แบบสีเหลี่ยมจัตุรัส ขนาดของเบาะรองนั่งแบบนี้ก็มีหลากหลาย ตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ ซึ่งมีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ 3 ขนาด ดังนี้

ขนาด = กว้าง x ยาว

1. ขนาดเล็กสุด = 45.5 x 45.5 เซนติเมตร
2. ขนาดกลาง = 50 x 50 เซนติเมตร
3. ขนาดใหญ่ = 60 x 60 เซนติเมตร

ความหนาของเบาะรองนั่งมีขนาดตั้งแต่ 3 เซนติเมตร, 5 เซนติเมตร, 7.5 เซนติเมตร, 10 เซนติเมตร

2. แบบที่เป็นเบาะรองนั่งพร้อมส่วนพิงหลังแบบสามเหลี่ยมมีขนาดโดยเฉลี่ย 3 ขนาด คือ

ขนาด = กว้าง x ยาว

1. ขนาดเล็กสุด = 20 x 30 เซนติเมตร
2. ขนาดกลาง = 30 x 45 เซนติเมตร
3. ขนาดใหญ่ = 40, 50 x 55, 65 เซนติเมตร

พฤติกรรมการใช้งาน

ในการนั่งลงบนเบาะรองนั่งนั้น ส่วนใหญ่ผู้นั่งจะนั่งในท่าขัดสมาธิ หรือนั่งพับเพียบ มีบ้างในบางกรณีที่มีหมอนสามเหลี่ยมเป็นส่วนพิงหลัง ผู้นั่งจะนั่งพิง และยืดขายาวออกไป หรือนั่งขัดสมาธิแล้วพิงหลังกับหมอน หรือนั่งพับเพียบแล้วเท้าแขนกับหมอน ซึ่งขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้นั่งกำลังทำอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยปกติแล้วเบาะรองนั่งที่วางลงบนพื้นบ้านนั้น มักจะอยู่ในห้องที่ต้องการบรรยากาศที่เป็นกันเอง หรือการพักผ่อนสบายๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด เช่น ห้องรับแขก ห้องนั่งเล่น เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมที่มักจะเกิดขึ้นมีหลายประเภท เช่น นั่งคุย ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ ฟังเพลง ตลอดจนกิจกรรมสันทนาการประเภทอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมต่างๆขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้ใช้งานนั่นเอง

รูปที่ 2.29 แสดงการใช้งานของเบาะรองนั่ง

ส่วนประกอบของเบาะรองนั่งและวัสดุที่ใช้

1. ปลอกเบาะรองนั่ง

ส่วนมากมักทำมาจากผ้าที่ได้จากเส้นใยชนิดต่างๆ เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าไหม ผ้าฝ้ายผสมใยโพลีเอสเตอร์ ฯลฯ ซึ่งในการเลือกใช้ผ้าชนิดใดนั้น ขึ้นอยู่ว่าจะนำไปใช้ในสถานที่แบบใด ทั้งนี้ในการออกแบบมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น ความคงทนต่อการใช้งาน ความคงทนต่อการซักล้างทำความสะอาด ความคงทนต่อแสงแดดและสารเคมี เป็นต้น

2. วัสดุที่ใช้ทำไส้ในเบาะ

วัสดุที่ใช้ทำไส้ในเบาะรองนั่ง เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นตัวกำหนดรูปร่างของเบาะ และไส้ในที่เป็นวัสดุที่ไม่เหมือนกันนั้น ยังเป็นส่วนที่สร้างความรู้สึกที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งแต่ละชนิดก็มีราคาและคุณสมบัติที่แตกต่างกันด้วย โดยสามารถแบ่งวัสดุที่ใช้ได้เป็น 3 ชนิด คือ

นุ่น เป็นเส้นใยชนิดหนึ่ง ซึ่งมีความพองฟูดี โยของนุ่นสามารถให้ความอบอุ่นได้ดี และเป็นวัสดุที่หาได้ง่ายภายในประเทศ แต่มีข้อเสีย คือ เมื่อใช้ไปนานๆ ความพองฟูจะลดลง ทำให้เบาะแบนและเสีयरูปร่าง นอกจากนี้ โยนุ่นอาจทำให้เกิดการแพ้ต่อบางคน

ฟองน้ำ ฟองน้ำมีราคาถูกกว่านุ่น มักจะทำจากแผ่นฟองน้ำโพลียูรีเทน และมีเศษฟองน้ำเป็นไส้ใน ความแน่นของฟองน้ำขึ้นอยู่กับความหนาแน่น ถ้ามีความหนาแน่นมากจะมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อแน่น ทนทานดี แต่จะมีความโหยงตัวต่ำ คือ เมื่อกดลงไปจะยุบตัวน้อย พอปล่อยจะกลับสู่สภาพเดิมซ้ำ ฟองน้ำที่มีคุณภาพดีจะมีความโหยงตัวสูง และมีความทนทานดี ซึ่งจะมีความอ่อนนุ่มมากและไม่เสียรูปทรงได้ง่าย เหมาะในการใช้ทำใส่เบาะ แต่มีราคาค่อนข้างแพงกว่าฟองน้ำธรรมดา

ใยโพลีเอสเตอร์ จัดอยู่ในกลุ่มวัสดุพลาสติก นิยมในการใช้ทำใส่เบาะ ซึ่งใยโพลีเอสเตอร์จะอยู่ในรูปของแผ่นเส้นใยที่บรรจุรวมกันอย่างหลวมๆ มีความยืดหยุ่นและฟูมากกว่านุ่น อ่อนนุ่ม ระบายความร้อนได้ดี ติดไฟช้าและดับได้เอง ใยโพลีเอสเตอร์มีราคาไม่แพง(ราคาต่อกิโลกรัมเท่ากับนุ่น)

วิธีการใส่ – ถอดปลอกเบาะรองนั่ง

1. แบบติดซิป เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุด เนื่องจากมีความทนทาน สะดวกในการถอดเพื่อทำความสะอาด และสามารถผลิตได้ง่าย
2. แบบผูกด้วยเชือกหรือริบบิ้น ง่ายในการถอดเพื่อทำความสะอาด ตัดเย็บง่าย สร้างความสวยงามให้กับผลิตภัณฑ์ แต่ถ้าใช้วิธีใส่ปลอกแบบนี้ ผิวนองผ้าจะไม่เรียบตึงเหมือนใส่ซิป และไม่สามารถปกปิดใส่เบาะด้านในได้ ใส่เบาะจึงจำเป็นที่จะต้องออกแบบให้มีความสวยงาม เรียบร้อย กลมกลืนด้วย
3. แบบเย็บเป็นลิ้นซ้อนกันด้านหลัง มีความสวยงามและเรียบง่าย ไม่มีส่วนที่ยื่นออกมาบริเวณผิวสัมผัสของตัวผลิตภัณฑ์ แต่ค่อนข้างยากในการถอดออกมาทำความสะอาด
4. แบบใช้กระดุม เป็นการตกแต่งเพื่อเพิ่มความสวยงามให้กับผลิตภัณฑ์ได้อีกวิธีหนึ่ง มีรูปแบบที่หลากหลาย และเป็นวิธีที่สร้างความสะดวกสบายในการใส่ – ถอด ปลอกของเบาะรองนั่งด้วย
5. แบบใช้กระดุมแป็บ หรือกระดุมแม่เหล็ก สะดวกในการถอดเพื่อทำความสะอาด แต่ไม่เป็นที่นิยม เนื่องจากไม่แข็งแรง
6. แบบเวลโครเทปหรือตีนตุ๊กแก(Velcro) เป็นแถบยาว 2 แถบ ใช้ประกบกัน เพื่อให้ผ้า 2 ชั้น สามารถยึดติดกันได้ วิธีนี้ค่อนข้างสะดวกในการใส่ – ถอดปลอก แต่ไม่สามารถทนต่อแรงดึงของผ้า 2 ชั้นมากๆ ได้ จึงไม่เป็นที่นิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ขนาดสัดส่วนของเบาะรองนั่ง

พื้นที่ที่คนใช้ในการนั่งบนเบาะรองนั่งนั้น พิจารณาจากขนาดสัดส่วนคนมาตรฐานในวัยผู้ใหญ่ ทั้งเพศชายที่ 97.5 เพอร์เซ็นต์ไทล์และเพศหญิงที่ 2.5 เพอร์เซ็นต์ไทล์ ขนาดของลักษณะทางกายภาพที่เกี่ยวข้อง คือ

ความกว้าง พิจารณาจาก ระยะความกว้างของช่วงสะโพก คือ เพศชาย 39.5 เซนติเมตร เพศหญิง 34 เซนติเมตร ความกว้างโดยเฉลี่ย คือ 37.5 เซนติเมตร

ความยาว พิจารณาจาก ระยะการใช้พื้นที่นั่งโดยเฉลี่ยของคน คือ 37.5 เซนติเมตร

สรุป

1. ขนาดความกว้างและความยาวของเบาะรองนั่งที่เหมาะสม จึงควรมีขนาด 40 x 40 เซนติเมตร เป็นอย่างน้อย และอ้างอิงจากขนาดของเบาะรองนั่งที่มีอยู่ทั่วไป จึงเลือกใช้ขนาดของเบาะรองนั่ง 50 x 50 เซนติเมตร ซึ่งเป็นเบาะรองนั่งขนาดกลางไม่เล็กและไม่ใหญ่จนเกินไป
2. รูปแบบของเบาะรองนั่ง เป็นแบบเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียว เพื่อการใช้งานร่วมกับโต๊ะกลางที่มีขนาดไม่สูงนัก สามารถเก็บใต้สะดวกและประหยัดเนื้อที่
3. เป็นเบาะรองนั่งที่มีปลอกเบาะที่สามารถใส่-ถอดออกเพื่อซักทำความสะอาดได้ และสะดวกในการใช้งาน ไม่มีส่วนที่ยื่นออกมาสร้างความรำคาญให้แก่ผู้ใช้งาน

ตารางที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำใส่ในเบาะ

	นุ่ม	พองน้ำ	ใยโพลีเอสเตอร์
1. ทนทานต่อการใช้งาน รองรับน้ำหนักได้ดี	2	4	3
2. ผลิตได้ง่าย	2	4	3
3. ราคาถูก	4	3	4
รวม	8	11*	10

4 ดีมาก 3 ดี 4 พอใช้ 1 ไม่ดี

ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณา

- ทนทานต่อการใช้งาน รองรับน้ำหนักได้ดี
- ผลิตได้ง่าย

ราคาถูก

สรุป เลือกใช้พองน้ำ เป็นวัสดุที่ใช้ทำใส่ในเบาะ

ตารางที่ 2.3 แสดงการวิเคราะห์วิธีการใส่ – ถอด เพื่อทำความสะอาดปลอกเบาะรองนั่ง

	ติดชิป	กระดุม	เชือกหรือริบบิ้นผูก	แบบสอดเบาะ
1. ทนทาน	4	3	3	3
2. สะดวกในการใส่ – ถอด	4	3	3	2
3. เย็บประกอบได้ เรียบร้อยสวยงาม	3	2	2	4
4. ง่ายต่อการผลิต	4	3	2	4
รวม	15*	11	10	13

4 ดีมาก 3 ดี 4 พอใช้ 1 ไม่ดี

ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณา

- ทนทาน
- สะดวกในการใส่ – ถอด
- เย็บประกอบได้เรียบร้อยสวยงาม
- ง่ายต่อการผลิต

สรุป เลือกรการติดชิปเป็นวิธีการในการใส่-ถอด ปลอกเบาะรองนั่ง เพื่อนำไปซักล้างทำความสะอาด

4.4 Bean bag

ในปัจจุบัน Bean bag กำลังได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ และมีให้เลือกหลากหลาย ทั้งรูปแบบและสีสันทัน จากการสำรวจ Bean bag ที่จำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน สามารถแบ่งกลุ่มตามลักษณะการใช้งานออกมาได้ 4 กลุ่ม คือ

1. Bean bag แบบที่ใช้หนัง

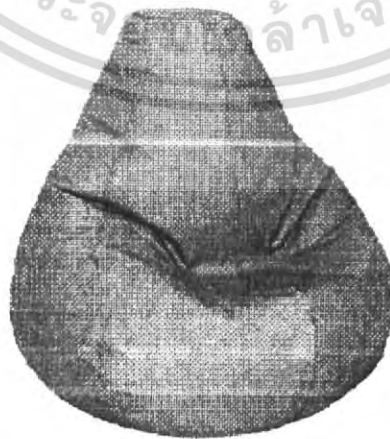

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.30 ตัวอย่าง Bean bag ที่ใช้นั่ง
ที่มา : www.beanbagsusa.com

2. Bean bag แบบกึ่งนั่งกึ่งนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.31 แสดง Bean bag แบบกึ่งนั่งกึ่งนอน
ที่มา : www.kelleyfurniture.com

3. Bean bag แบบที่สามารถขึ้นไปนอนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.32 แสดง Bean bag แบบที่สามารถขึ้นไปนอนได้
ที่มา : www.beanbagsusa.com

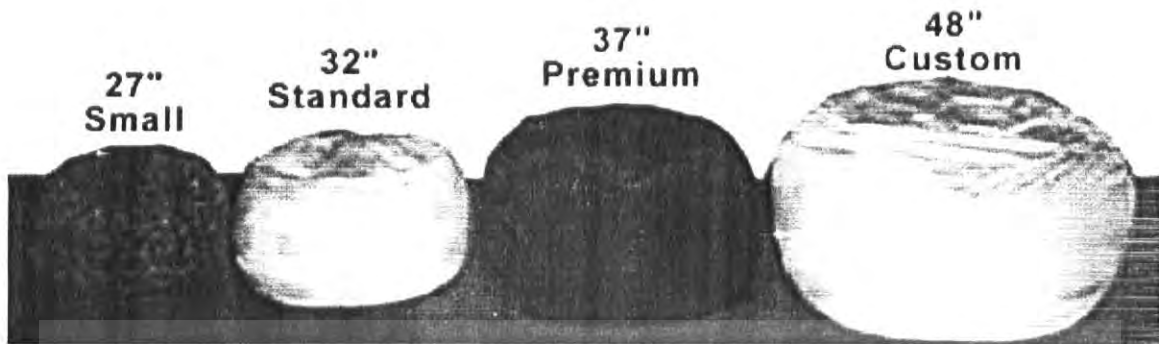
4. Bean bag แบบอื่นๆ

รูปที่ 2.33 แสดง Bean bag แบบอื่นๆ
ที่มา : www.14ushop.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการสำรวจขนาด Bean bag มีขนาดดังต่อไปนี้

รูปที่ 2.34 แสดงขนาดของ Bean bag จากเว็บไซต์ www.kelleyfurniture.com

วิเคราะห์รูปแบบของ Bean bag

เลือกทำ Bean bag แบบกึ่งนั่งกึ่งนอน เพราะการจัดวางในห้องนั่งเล่น ซึ่งประกอบด้วยโซฟา โต๊ะกลาง เบาะรองนั่ง และยังเป็นจุดรวมที่จะมีกิจกรรมเกิดขึ้นหลากหลาย ทั้งภายในครอบครัว และบางครั้งอาจใช้ต้อนรับแขกที่มีความสนิทสนม จึงเลือก Bean bag แบบที่ให้ความรู้สึกสบาย เป็นกันเอง ใช้งานได้หลากหลาย และมีขนาดที่ไม่ใหญ่โตเกินไป คือ ขนาด 32 นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 พรมปูพื้น

จากการสำรวจขนาดของพรมปูพื้นในท้องตลาดจากเว็บไซต์

www.rugscarpetonline.com พบว่า พรมปูพื้นมีขนาดต่าง ๆ กัน ดังนี้

ขนาด = กว้าง x ยาว

60 x 90 เซนติเมตร

75 x 300 เซนติเมตร

80 x 200 เซนติเมตร

90 x 150 เซนติเมตร

100 x 180 เซนติเมตร

120 x 180 เซนติเมตร

140 x 200 เซนติเมตร

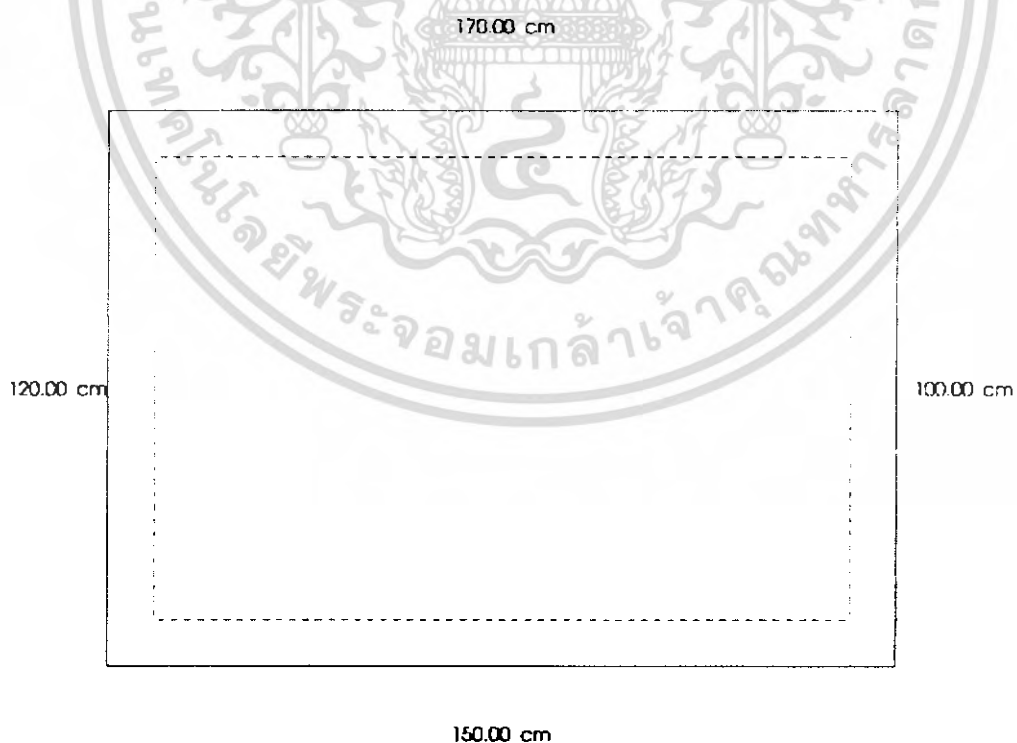
170 x 240 เซนติเมตร

200 x 200 เซนติเมตร

250 x 350 เซนติเมตร

วิเคราะห์ขนาดของพรมที่เลือกใช้

การวิเคราะห์ขนาดของพรมปูพื้น จะอ้างอิงมาจากขนาดของโต๊ะกลางที่ได้สรุปเลือกไว้ในหัวข้อที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น คือ ขนาด 100 x 150 เซนติเมตร ดังนั้นจึงเลือกขนาดของพรมปูพื้น ขนาด 120 x 170 เซนติเมตร ซึ่งเป็นขนาดที่ไม่เล็กและไม่ใหญ่จนเกินไป

รูปที่ 2.35 แสดงขนาดของพรมปูพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย

ช่องทางในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สำหรับโครงการนี้ แบ่งออกเป็น 3 ช่องทาง คือ

1. จัดจำหน่ายในท้องถิ่น กลุ่มเป้าหมายจะเป็นชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งจะเป็น การซื้อสินค้าเพื่อใช้ตกแต่งที่อยู่อาศัยของตนเอง

2. จัดจำหน่ายในประเทศ กลุ่มเป้าหมายจะเป็นกลุ่มของนักท่องเที่ยว และบุคคลทั่วไปที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ซื้อหาไปเป็นของฝาก หรือใช้เอง โดยเป็นกลุ่มที่มีโอกาส ในการเลือกซื้อสินค้าด้วยตนเองด้วย

3. จัดจำหน่ายต่างประเทศ กลุ่มเป้าหมาย สามารถเลือกซื้อสินค้าผ่านทาง อินเทอร์เน็ต ในชื่อ Website [http:// www.Thaitambon.com](http://www.Thaitambon.com) ซึ่งเป็น Website ที่รัฐบาลได้จัดทำ ขึ้นเพื่อนำเสนอสินค้าให้แก่ผู้สนใจได้เข้ามาเยี่ยมชมและรับทราบข้อมูลก่อนตัดสินใจ โดย กลุ่มเป้าหมายจะมีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ตัวอย่างรูปแบบการแต่งห้องนั่งเล่นของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย

รูปที่ 2.36 รูปแบบการตกแต่งห้องนั่งเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.37 รูปแบบการตกแต่งห้องนั่งเล่น
ที่มา : หนังสือ ROOM, 2548

ทั้งนี้ จะเน้นกลุ่มคนวัยทำงานทั้งชายและหญิงในช่วงอายุตั้งแต่ 25 - 35 ปี เป็นกลุ่มคนที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 25,000 บาทขึ้นไป รสนิยมดี เป็นกลุ่มที่เริ่มจะมีบ้านเป็นของตัวเอง จึงมีความสนใจที่จะซื้อหาผลิตภัณฑ์ที่ชื่นชอบไปใช้ตกแต่ง และ เห็นคุณค่าของงานฝีมือ ที่มีความประณีต สอดคล้องกันกับความงาม ทั้งสี สัน ลวดลาย รูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่มีความกลมกลืนลงตัวกัน ราคาที่เหมาะสมกับวัสดุที่ใช้ผลิต และยังคงคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ ความเหมาะสมในการนำไปจัดวางในตำแหน่งที่ต้องการอีกด้วย

6. เครื่องมือที่ใช้ในการทอ กรรมวิธีการทอผ้า และโครงสร้างของผ้าทอ

เครื่องทอผ้าแบบชาตังในภาคใต้

ในอดีตเครื่องทอผ้าในภาคใต้ของประเทศไทย เรียกกันว่า โหก หรือ हुก ลักษณะเครื่องทอผ้าของกลุ่มนี้จะมีเสาหลัก 4 เสา เหมือนเครื่องทอผ้าแบบชาตังส่วนใหญ่ แต่จะมีเอกลักษณ์พิเศษแตกต่างจากกลุ่มอื่นตรงที่ม้วนเก็บปลายเส้นยืนจะม้วนเก็บกับแผ่นไม้กระดาน แล้วเสียบปลายแผ่นไม้กระดานไว้กับร่องกระบอกไม้ไผ่ขนาดใหญ่ ซึ่งแขวนห้อยลงมาจากคานไม้ด้านบน

ที่ทอผ้าชนิดนี้เป็นแบบดั้งเดิมที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในภาคใต้ของประเทศไทย เช่นที่บ้านนาหมื่นศรี อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง แต่ในปัจจุบันจะนิยมใช้เครื่องทอผ้าแบบที่กระตุกแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็กระดุกในปัจจุบันได้มีวิวัฒนาการปรับเปลี่ยนให้ใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น มีจำนวนตะกอมมากขึ้นและมีขนาดเล็กลงจนถึงขั้นพับเก็บได้ โดยความกว้างของหน้าผ้าจะเป็นตัวกำหนดขนาดให้ที่ทอผ้ามีความใหญ่ตามขนาดความยาวหน้าผ้า ผ้าที่ทอได้จากก็กระดุกมีหลายขนาด แต่ที่นิยมโดยทั่วไปมีตั้งแต่ 10 นิ้ว, 12 นิ้ว, 15 นิ้ว, 18 นิ้ว, 22 นิ้ว, 28 นิ้ว, 36 นิ้ว, 40 นิ้ว, 48 นิ้ว เป็นต้น

การทอ ลักษณะของผ้าทอ ใช้ด้าย 2 หมู หมูหนึ่งซึ่งไปตามยาวของผ้า เรียกด้ายยืน (Warp) อีกหมูหนึ่งขัดเส้นด้ายยืนเป็นมุมฉาก ทำให้เป็นผืนได้ เรียกด้ายพุ่ง (Filling or weft) เวลาทอเมื่อถอดด้านพุ่งแต่ละเส้น ต้องสอดให้ออกมา จนถึงเส้นริมสุดของด้ายยืน จึงกลับวกสอดเข้าไปใหม่ ทำให้มีริมผ้าเป็นเส้นตรงทั้งด้านยืนทั้งพุ่ง แนวเส้นตรงที่ด้ายทั้งสองหมูขัดกัน เรียกว่าเกรน (Grain)

ขนาดกว้างของผ้า ที่นิยมผลิตกันมากในเวลานี้ คือ

ผ้าฝ้ายกว้าง 90 - 100 เซนติเมตร

ผ้าขนสัตว์กว้าง 120 - 150 เซนติเมตร (ผ้าโอบสังเคราะห์)

ผ้าไหมกว้าง 72 - 105 เซนติเมตร (ผ้าโอบสังเคราะห์)

และผ้าขนาดกว้างพิเศษเพื่อประโยชน์เฉพาะอย่างเช่น ผ้าปูที่นอน พรหม ผ้าห่มนอน

โครงสร้างของผ้าทอ (Structure of woven fabric) ผ้าที่ทอขึ้นมาจะประกอบด้วยเส้นด้ายยืน (Warp) คือเส้นด้ายที่ยาวขนานไปตามผืนผ้าและเส้นด้ายพุ่ง (Weft) คือเส้นด้ายที่วิ่งขนานไปตามความกว้างของหน้าผ้า เส้นด้ายทั้งสองจะสานกันในมุมและจังหวะต่าง ๆ กันที่ถูกต้องกำหนดขึ้นมา

ริมผ้า (Selvage) โดยทั่วไปริมผ้าจะมีความแข็งกว่าตัวผ้าเล็กน้อย ริมผ้าจะมีความกว้างในราว 3-5 มิลลิเมตร

หน้าผ้า (Width) หน้าผ้าคือความกว้างของผืนผ้า อาจจะวัดโดยรวมริมผ้าเข้าไปด้วย หรือวัดเฉพาะเนื้อผ้าจรดริมผ้าก็ได้ ผ้ากิโมโน มักมีหน้ากว้าง 36 เซนติเมตร ผ้าขนสัตว์ (Wool Fabric) จะมีหน้ากว้าง 154-158 เซนติเมตร หรือ 60-62 นิ้ว ผ้าประเภทอื่น ๆ มักมีหน้ากว้าง 90 เซนติเมตร (36 นิ้ว) หรือ 110 เซนติเมตร (44 นิ้ว)

ความยาวของผ้า (Lengh) โดยมากผ้ามักจะถูกทอครั้งหนึ่ง ๆ ราว 5 - 10 ม้วน แต่เมื่อเวลาขนส่งจะนับเป็นชิ้น (Piece)

ผ้าฝ้าย 1 ชิ้น จะมีความยาวประมาณ 24 - 156 เมตร

ผ้าไหม 1 ชิ้น จะมีความยาวประมาณ 45 เมตร

ผ้าลินิน 1 ชิ้น จะมีความยาวประมาณ 55 เมตร

ผ้าขนสัตว์ (ไหมพรหม) 1 ชิ้น จะมีความยาวประมาณ 50 - 55 เมตร

ผ้าขนสัตว์ 1 ชิ้น จะมีความยาวประมาณ 40 - 45 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความแน่นของผ้า (density) จำนวนด้ายยืนและด้ายพุ่งมีความสำคัญต่อเนื้อผ้าและลักษณะของผ้า นอกจากนี้ยังเป็นตัวกำหนดชื่อของผ้าประเภทต่าง ๆ การเลือกใช้ผ้าในโอกาสต่าง ๆ กัน ความหนาแน่นของผ้าวัดได้จากจำนวนด้ายยืนและด้ายพุ่งใน 1 เซนติเมตร หรือ 1 นิ้ว

โครงสร้างของผ้าทอ

โครงสร้างของผ้าทอ จะต้องประกอบด้วยด้ายยืน และด้ายพุ่ง ซึ่งจะขัดประสานกันอยู่ทำให้ผ้าคงตัวขึ้น จากตารางของโครงสร้าง จะเห็นส่วนที่เป็นสีดำของผ้าทอเป็นส่วนของเส้นด้ายยืนอยู่บนผิว ส่วนตารางสีขาวที่ขนานกับแนวตั้ง คือ เส้นด้ายยืนทับอยู่บนด้ายพุ่ง ในขณะที่ตารางแนวนอนใช้แทนเส้นพุ่ง

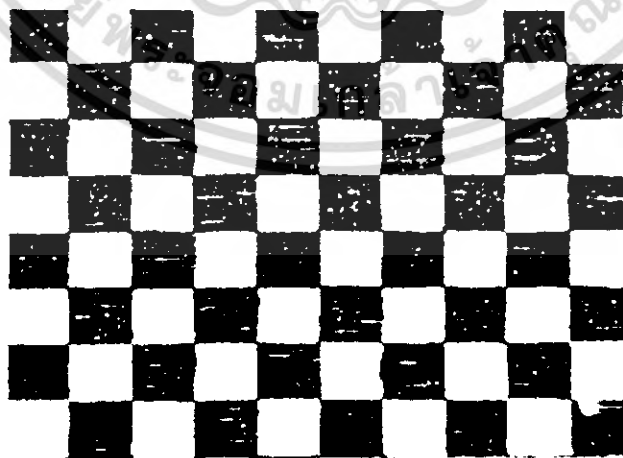
ลวดลายการทอผ้าพื้นฐาน แบ่งเป็น 3 ชนิดดังนี้

1. ทอลายขัด (Plain weave)
2. ทอลายสอง (Twill weave)
3. ทอด้าน (Satin or Sateen weave)

ผ้าทอเกาะยอที่ใช้ในโครงการนี้ เกิดจากการเก็บตะกอลสำหรับทอลายราชวัตร ซึ่งการสับตะกอลต่างกัน ลวดลายที่ได้ก็จะต่างกันด้วย และโครงสร้างของลวดลายต่าง ๆ นั้นเป็นการทอลายขัด ซึ่งเนื้อหาของลวดลายขัดมีดังต่อไปนี้

ลายขัด (Plain weave)

เป็นโครงสร้างที่ง่ายที่สุดเพราะแบ่งด้ายยืนออกเป็น 2 หมู่ จึงใช้ตะกอลเพียง 2 อันเพื่อสับด้ายยืนตะกอลละเส้นสลับกัน เมื่อเวลายกตะกอลด้ายยืนหมู่หนึ่งจะขึ้นอีกหมู่หนึ่งจะลง เปิดเป็นช่องให้เส้นด้ายพุ่งสอดเข้าไปได้ เมื่อกระทบให้แน่นจะขัดกับด้ายยืนเป็นมุมฉาก

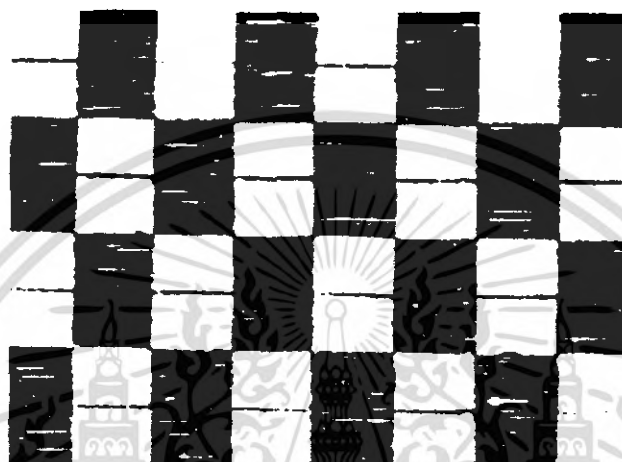

รูปที่ 2.38 แสดงภาพโครงสร้างผ้าทอลายขัด

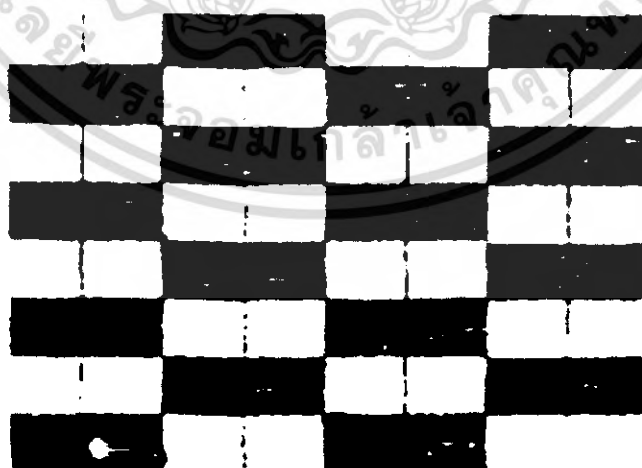
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าทอลายขั้วมีตั้งแต่ผ้าเนื้อโปร่งจนถึงผ้าเนื้อแน่น สามารถดัดแปลงโครงสร้างออกได้ เป็น โครงสร้างแบบริบ (การทอลูกฟูก) และโครงสร้างลายसानตะกร้า

โครงสร้างแบบริบ (Rib weave) เป็นการทำให้ผ้ามีแนวสันนูนขึ้นมาตลอดทั้งผืนผ้า ตามแนวเส้นด้ายพุ่ง (Warp rib) หรือเส้นด้ายยืน (Weft rib) มีเส้นด้ายหมู่เดียวเรียงปิดแนว ลูกฟูกแน่นเกิดขึ้นโดยการใช้เส้นด้ายขนาดต่างกัน ถ้าต้องการให้แนวลูกฟูกด้านใดก็ต้องใช้ เส้นด้ายตามแนวนั้นให้มีขนาดใหญ่กว่าอีกด้าน

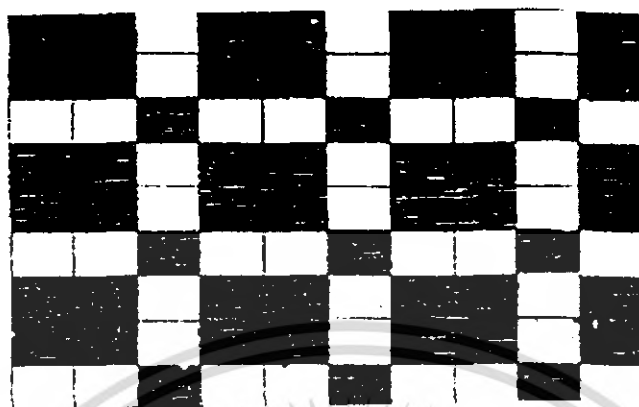
รูปที่ 2.39 แสดงภาพโครงสร้างแบบริบด้ายยืน

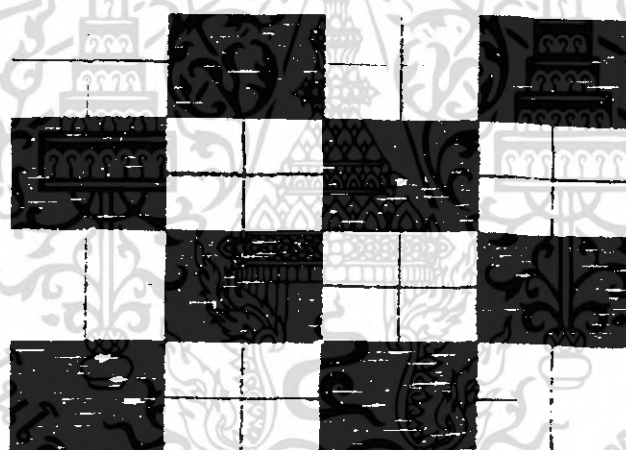
รูปที่ 2.40 แสดงภาพโครงสร้างแบบริบด้ายพุ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างแบบลายสานตะกร้า (Basket weave) เป็นการรวมหมู่ด้ายพุ่งและด้ายยืน ตั้งแต่ 2 เส้นขึ้นไป แล้วทอเช่นเดียวกับลายขัด หรือรวมแต่เพียงหมู่เดียวจะเป็นด้ายพุ่งหรือด้ายยืนก็ได้ ผ้าที่ได้ออกมาจะเป็นตาสี่เหลี่ยมเท่ากันบ้างเหมือนกับการสานตะกร้า

รูปที่ 2.41 แสดงภาพโครงสร้างแบบลายสานตะกร้าชนิด 2/1

รูปที่ 2.42 แสดงภาพโครงสร้างแบบลายสานตะกร้าชนิด 2/2

โครงสร้างแบบลายขัดทำให้ดูแปลกตาออกไปอีกได้หลายวิธีโดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของผ้า แต่ผ้าที่ออกมาจะมีผิวสัมผัสที่แตกต่างกันเช่น

- ใช้เส้นด้ายต่างขนาดทั้งผืนหรือสลับเป็นระยะ
- สืบด้ายยืนใส่ฟันหวีให้ถี่ ๆ ห่าง ๆ เปิดช่องว่างระหว่างเส้นด้ายเล็กบ้างใหญ่บ้าง ทำให้เกิดผ้าอีกแบบ
- ใช้เส้นด้ายที่เข้าเกลียวไม่เหมือนกันหรือจำนวนเกลียวมาเท่ากัน
- ใช้เส้นด้ายพุ่งหรือยืนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ใช้เส้นด้ายสีไม่เหมือนกัน
- ใช้วิธีการพิมพ์ดอกบนด้ายยืนแล้วใช้ด้ายพุ่งเป็นสีพื้น เมื่อทอเสร็จลวดลายจะจางลง
- ใช้วิธีตกแต่งเส้นด้ายพุ่งและด้ายยืนไม่เหมือนกัน

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้าแบบกี่กระตุกประกอบด้วย

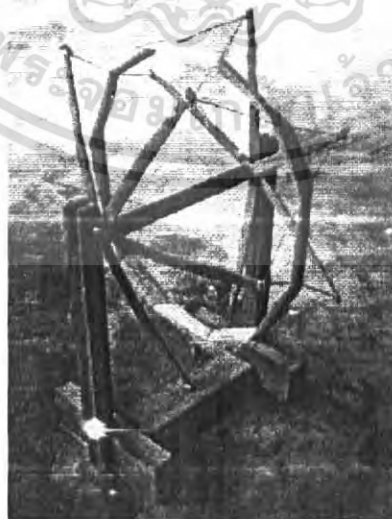
1. หลอดกรอด้าย
 - หลอดกรอด้ายยืน เป็นพลาสติกแข็ง ยาวประมาณ 15 - 20 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร
 - หลอดกรอด้ายพุ่ง เป็นโลหะ ยาวประมาณ 5 - 6 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 เซนติเมตร
2. ระวัง มีลักษณะเป็นไม้ขัดกันมี 6 แฉก 2 ด้าน ตรงกลางโยงด้วยเชือก ใช้สำหรับพันเส้นด้ายให้เป็นใจ เพื่อนำไปใส่ในหลอดด้าย
3. ไนกรอด้าย ใช้สำหรับกรอเส้นด้ายจากระวังสู่หลอดด้าย
4. ฟันหวี เป็นกรอบไม้และมีซี่ลวดเล็ก ๆ แบ่งเป็นช่องถี่ ๆ ทำด้วยเหล็กหรือ สแตนเลสใช้ในการแผ่กระจายเส้นด้ายยืนให้เป็นระเบียบและสม่ำเสมอตลอดหน้ากว้างผ้าและใช้ตีกระทบเส้นด้ายพุ่ง
5. ไม้เรียว ทำจากไม้ไผ่กลมเล็ก ใช้สำหรับสอดเพื่อช่วยในการร้อยตะกอล
6. ไม้คนัด มีลักษณะกลม เหลี่ยม แบน ใช้สำหรับขัดเส้นด้ายยืน
7. เข็มร้อยฟันหวีทำด้วยอลูมิเนียมหรือไม้ไผ่ก็ได้ที่ปลายจะมีตะขอไว้สำหรับร้อยด้ายยืนเข้าฟันหวี
8. ไม้ก้ามปูมีลักษณะเป็นรูปตัว y ใช้สำหรับร้อยตะกอลแบบใช้เชือก
9. กระจวย มีทั้งชนิดเตี้ยและสูง ทำด้วยไม้มีลักษณะคล้ายเรือ มีเหล็กยื่นออกมา ใช้สำหรับสอดด้ายพุ่ง
10. หูกระจวย ทำด้วยแผ่นไม้สี่เหลี่ยม มีหูทำด้วยหนังยื่นออกมา ใช้สำหรับกันกระจวยไม่ให้พุ่งออกนอกรางกระจวย
11. เรืองเดินด้าย ประกอบด้วย
 - ราวตั้งหลอด ทำด้วยไม้และเหล็กสอดเป็นช่อง ๆ ไว้สำหรับสอดด้ายยืน
 - ม้าเดินด้าย ทำด้วยไม้หรือเหล็ก ใช้สำหรับคล้องด้ายยืนในขณะที่เดินด้าย
12. เครื่องหวีด้าย ประกอบด้วย
 - ม้าหวีด้าย ทำด้วยไม้ทั้ง 2 ด้าน มีรูเอาไว้สอดม้วนด้ายยืน
 - กอบีปัดเส้นด้าย ทำด้วยไม้ ตรงกลางจะมีช่องสำหรับสอดเส้นด้ายยืนที่ยังไม่ได้หวีเพื่อไม่ให้เส้นด้ายเคลื่อนที่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. รางกระสวย ทำด้วยไม้ มีช่องตรงกลาง ใช้สำหรับเป็นตัวยึดกระสวยในขณะทอ และใช้ยึดฟันหวี
14. ข้อเสื่อยึดรางกระสวย ทำด้วยไม้ใช้สำหรับยึดรางกระสวย
15. ไม้พัดม้วนด้าย ทำด้วยไม้กลมยาวเท่ากับความกว้างของเครื่องทอที่กระตุกด้านข้าง ทั้งสองมีไม้ขัดกันเป็น 6 แฉก
16. ลูกกลิ้งโยงตะกอ จะอยู่ด้านบนของเครื่องทอ ใช้สำหรับผูกโยงตะกอและเท้าเหยียบ
17. ลูกกลิ้งม้วนผ้า มีลักษณะกลม ทำด้วยไม้ใช้ม้วนผ้าที่ทอแล้ว
18. ไม้รองหน้าผ้า จะเป็นแผ่นไม้สี่เหลี่ยมวางอยู่ด้านบนของลูกกลิ้งม้วนผ้า
19. เท้าเหยียบ จะอยู่ด้านล่างของเครื่องทอ ใช้แยกดับตะกอในขณะทอผ้า
20. ไม้รองนั่ง ใช้รองนั่งขณะทอผ้า

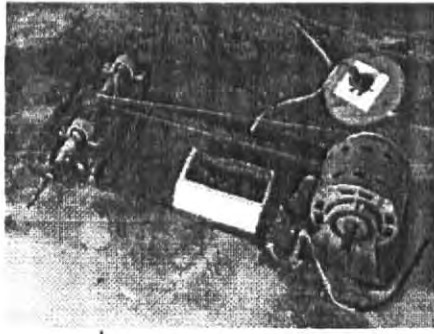

รูปที่ 2.43 แสดงภาพหลอดกรอด้วยฟุ้ง

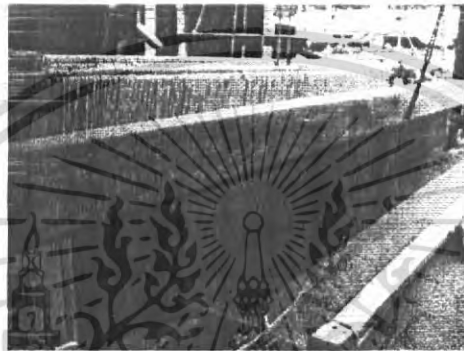

รูปที่ 2.44 แสดงภาพพระวียง

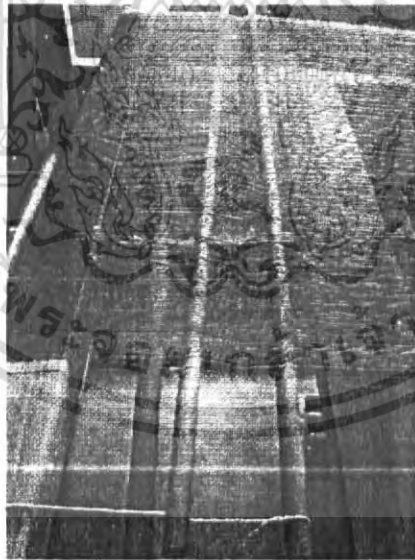
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.45 แสดงภาพไถกรอด้าย

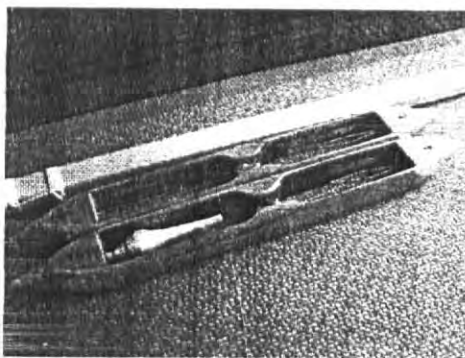

รูปที่ 2.46 แสดงภาพพื้นหวี

รูปที่ 2.47 แสดงภาพไม้คั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.48 แสดงภาพกระสวย

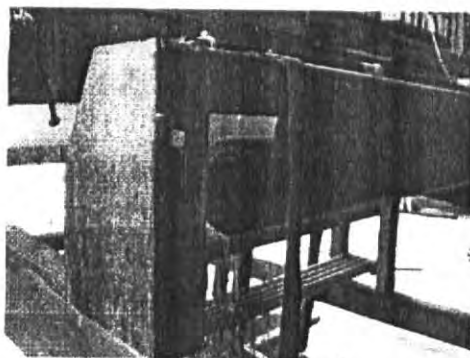

รูปที่ 2.49 แสดงภาพรางกระสวย

รูปที่ 2.50 แสดงภาพไ้พดม้วนด้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.51 แสดงภาพลูกกลิ้งม้วนผ้า

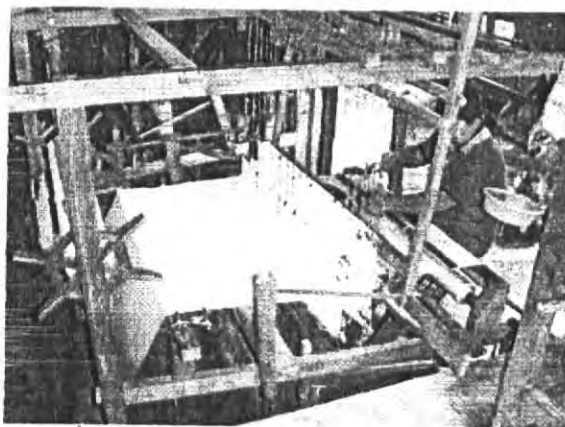

รูปที่ 2.52 แสดงภาพเท้าเหยียบ

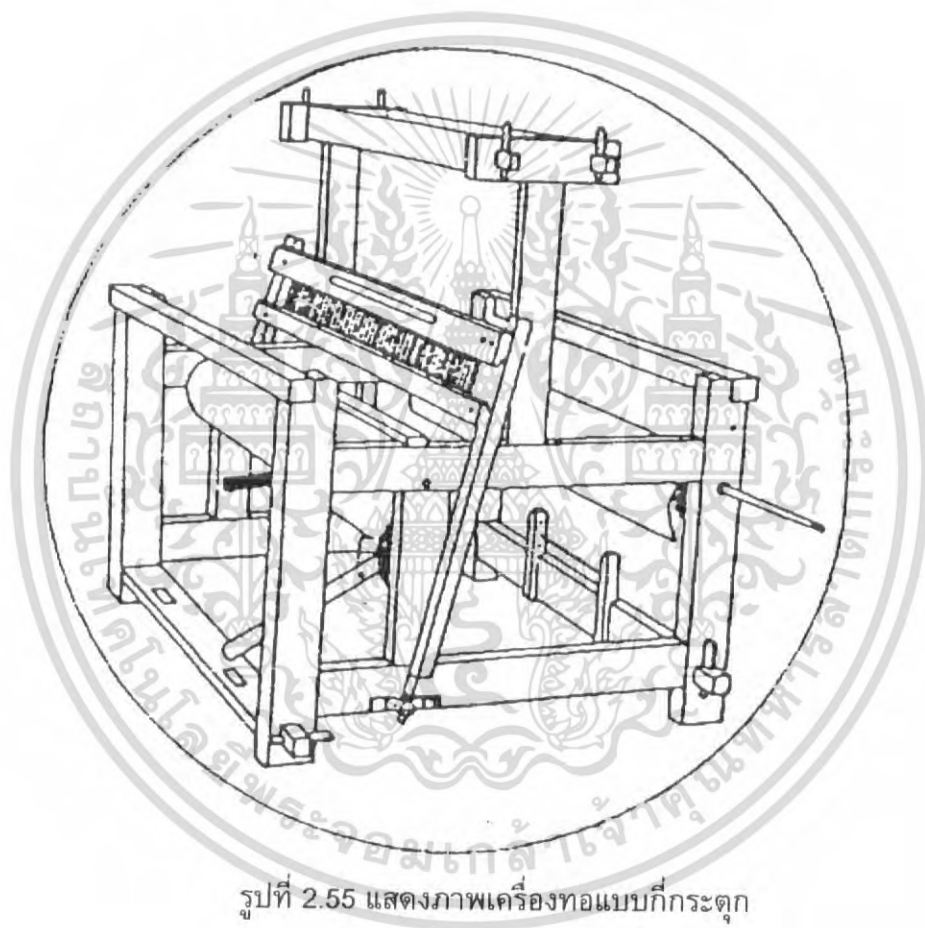

รูปที่ 2.53 แสดงภาพไม้รองนั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.54 แสดงภาพเครื่องทอแบบกึ่งกระตุก

รูปที่ 2.55 แสดงภาพเครื่องทอแบบกึ่งกระตุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ศึกษาคุณสมบัติของผ้าฝ้าย ที่จะนำมาใช้ร่วมกับผ้าทอเกาะยอ

ฝ้าย (Cotton)

ฝ้ายเป็นเส้นใยธรรมชาติจากเมล็ดฝ้าย เมื่อผลฝ้ายแก่จัด ผลจะแตกเป็นปุยขาว พร้อมทั้งจะเก็บเกี่ยว มักจะขึ้นในที่ที่มีอากาศร้อนชื้น ฝ้ายมีอยู่หลายพันธุ์ ในประเทศไทย ปลูกได้ดีในหลายจังหวัด เช่น ราชบุรี เพชรบุรี สุพรรณบุรี นครสวรรค์ สุโขทัย กำแพงเพชร น่าน แพร่ นครราชสีมา เลย เป็นต้น

สมบัติทางกายภาพ

เส้นฝ้ายมีขนาดความกว้างใกล้เคียงกัน ประมาณ 12 – 20 ไมครอน ส่วนความยาวจะขึ้นกับหลายปัจจัย เช่น พันธุ์ฝ้าย สภาพดินฟ้าอากาศ และการเจริญเติบโต ส่วนใหญ่มีความยาวประมาณ 7/8 - 1¼ นิ้ว ขนาดที่นิยมนำมาทำสิ่งทอคือ ½ - 2½ นิ้ว

ความมัน ใยฝ้าย โดยทั่วไปมีความมันน้อย ต้องเพิ่มความมันด้วยการตกแต่งชุบมัน

ความเหนียว ฝ้ายมีความเหนียวปานกลาง เหนียวประมาณ 3.0 – 5.0 กรัมต่อเดเนเยอร์ ความเหนียวจะเพิ่มขึ้นเมื่อเปียก ซึ่งจะมากกว่าเส้นใยขณะแห้งประมาณ 25 – 40 %

ความยืดหยุ่น และการยืดได้ ใยฝ้ายจะยืดหยุ่นค่อนข้างต่ำ ยืดได้ประมาณ 3 – 7 % หากออกแรงยืดมากขึ้นฝ้ายจะหดกลับสภาพเดิมได้น้อยลง

ความคืนตัว ใยฝ้ายและผ้าฝ้ายคืนตัวได้ต่ำ และยับง่าย

การดูดความชื้น สามารถดูดความชื้นในอากาศปกติได้ 8.5% หรืออยู่ในระดับปานกลาง หากผ่านการชุบมันจะดูดความชื้นได้ดี

ความคงรูป ปกติผ้าฝ้ายจะไม่ยัด และไม่หดตัวมากนัก หากต้องการไม่ให้หด ต้องตกแต่งให้ทนต่อการหดตัว

การติดไฟและการทนต่อความร้อน ฝ้ายติดไฟง่ายและเร็ว หากถูกความร้อนสูงกว่า 149 องศาเซลเซียสนานๆ ฝ้ายจะเสื่อมคุณภาพ ถ้าเป็นความร้อนปกติที่ใช้ในการดูแลรักษาประจำวัน จะไม่ทำให้เส้นใยเสื่อมคุณภาพ

สมบัติทางเคมี

ผลต่อด่าง สามารถทนต่อด่างได้ดีในกระบวนการผลิต เช่น การฟอกขาว และการชุบมัน สารซักฟอกและสารฟอกขาวทุกชนิดที่มีส่วนประกอบเป็นด่างทุกชนิด จึงสามารถใช้สารเหล่านี้กับเส้นใยฝ้ายได้อย่างปลอดภัย

ผลต่อกรด ฝ้ายไม่ทนกรด โดยเฉพาะกรดที่มีความเข้มข้นประเภทกรดไลออส

ผลต่อแสงแดดและปัจจัยอื่นๆ หากตากแดดจัดมากเกินไป จะทำให้กลายเป็นสีเหลือง และเสื่อมคุณภาพได้ ขึ้นอยู่กับความชื้น และการย้อมสีแวท และสีซัลเฟอร์บางชนิดสามารถทนต่อการซักรีดประจำวัน และลบรอยเปื้อนได้เป็นอย่างดี

การดูแลรักษา

ควรเก็บผ้าฝ้ายไว้ในที่แห้งและมีแสงสว่างน้อย จะทำให้ผ้าอยู่ในสภาพเดิมได้นาน อย่าเก็บไว้ในที่อับชื้นและอู่ เพราะผ้าฝ้ายจะขึ้นราได้ง่าย ซึ่งจะทำให้เสื่อมคุณภาพ และขาดเร็วกว่าปกติ

ข้อดีของผ้าฝ้าย

1. ผ้าที่ทำจากใยฝ้ายมีให้เลือกหลายน้ำหนัก ผิวสัมผัส สี สัน และลวดลายตามความต้องการในการใช้งาน
2. ฝ้ายสามารถดูดความชื้นได้ดี ทำให้ย้อมสีและพิมพ์ลวดลายได้ง่าย และสวมใส่สบาย
3. เนื่องจากย้อมสีได้ง่ายจึงมีให้เลือกหลายเฉดสี ตั้งแต่สีสันสดไปจนถึงสีที่มีความเข้มขรึม
4. ผ้าฝ้ายให้ผิวสัมผัสที่สบาย เพราะดูดความชื้นและระบายความร้อนได้ดี ตลอดจนนำไฟฟ้าได้ดี จึงไม่เกิดไฟฟ้าสถิต
5. ผ้าฝ้ายมีความทนทาน ใช้ได้นาน ทนต่อการเสียดสี
6. การซักล้างทำความสะอาด สามารถทำได้ทั้งซักน้ำและซักแห้ง โดยเฉพาะเมื่อเปียกน้ำ ใยฝ้ายจะเหนียวมาก จึงสามารถซักผ้าฝ้ายสีขาว หรือผ้าฝ้ายชนิดสีไม่ตกในน้ำร้อนจนเดือดได้
7. สามารถตกแต่งผ้าฝ้ายให้มีคุณสมบัติพิเศษได้ เช่น ตกแต่งให้ทนไฟ ทนแดดหรือรา เป็นต้น

ข้อเสียของผ้าฝ้าย

1. ฝ้ายที่ไม่ได้ตกแต่งจะยับได้ง่าย เพราะขาดความยืดหยุ่น
2. ฝ้ายที่ไม่ได้ตกแต่งจะไม่ทนรา แสงแดดและกรดแก่
3. ฝ้ายที่ไม่ได้ตกแต่งจะติดไฟได้ง่าย

ประโยชน์ของผ้าฝ้าย

ผ้าฝ้ายใช้ประโยชน์กันอย่างกว้างขวางมาก มีราคาไม่แพง ใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มได้ทุกชนิด นอกจากนี้ยังใช้เป็นผ้าที่ใช้ในบ้าน ผ้ามัดกรองบ้าน และผ้าในระบบอุตสาหกรรมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผ้าฝ้ายมีคุณสมบัติที่ดีหลายอย่าง เช่น สวมใส่สบาย ไม่ร้อน ซักได้ง่าย ดูดซึมน้ำและความชื้นได้ดี นอกจากนี้ฝ้ายยังย้อมสีได้ง่าย สีไม่ตก สีติดทนหากย้อมสีถูกวิธี และผ้าฝ้ายก็ทนความร้อน และระบายความร้อนได้ดีอีกด้วย การตกแต่งผ้าฝ้ายที่นิยมทำกัน คือ การทำให้มีคุณสมบัติที่กันการหดตัว ทำให้ทนยับ ซักแล้วไม่ต้องรีด เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อผ้าของผ้าฝ้ายทอมือแบบต่างๆ

ผ้าฝ้ายทอมือ จะมีลักษณะการทอเป็นลายขัด ซึ่งมีพื้นผิวเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สามารถแบ่งชนิดของเนื้อผ้าได้เป็น 3 ชนิดใหญ่ๆ คือ

1. ผ้าฝ้ายชนิดบาง น้ำหนักเบา ใช้ทำพวกเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย
2. ผ้าฝ้ายชนิดหนาปานกลาง จะใช้ทำพวกเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องใช้ภายในบ้าน เช่น ปลอกหมอน ผ้าปูที่นอน
3. ผ้าฝ้ายชนิดหนามาก จะใช้ในงานพวกผ้าบุเฟอร์นิเจอร์ พรมบุพื้น

สรุป ในการทอผ้าทอเกาะยอเป็นลายราชวัตรในแบบต่างๆ เพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ในโครงการนี้ เลือกใช้เส้นใยฝ้ายในการทอ เนื่องจากมีคุณสมบัติที่ดีตรงตามความต้องการ ส่วนผ้าที่จะนำมาใช้ประกอบจะเป็นผ้าฝ้าย โดยจะเลือกใช้ตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ข้อมูลเกี่ยวกับจิตวิทยาการใช้สีที่เกี่ยวข้อง

สี (Color) หมายถึง ลักษณะความเข้มของแสงที่กระทบผ่านสายตาให้เห็นเป็นสี และมีผลทางด้านจิตวิทยา คือ สีแต่ละสีมีคุณสมบัติในการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกได้ไม่เหมือนกัน ตามแต่อิทธิพลของสีนั้นๆ ดังนั้นในการเลือกใช้สีให้เหมาะสมและถูกต้องตามวัตถุประสงค์ จึงมีความสำคัญมากในการออกแบบ สีถือเป็นสิ่งหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ในการตัดสินใจซื้อสินค้า เพราะว่าสีสามารถบ่งบอกถึงอะไรหลายๆ อย่างเกี่ยวกับตัวผู้ซื้อสินค้าได้ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะนิสัย การดำเนินชีวิต หรือรสนิยม ดังนั้นในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน จึงจำเป็นต้องศึกษาลักษณะ และคุณสมบัติของสี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเลือกสีกับผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบต่อไป

แม่สีวัตถุธาตุ หมายถึงวัตถุที่มีสีในตัวเอง สามารถนำมาระบาย ทา ย้อม และผสมกัน ได้แม่สีวัตถุธาตุ หรือ สีขั้นที่ 1 (Primary hues)

สีน้ำเงิน (Prussian blue)

สีแดง (Crimson red)

สีเหลือง (Grimson yellow)

สีขั้นที่ 2 (Secondary hues) เกิดจากการนำสีแท้ 2 สี ผสมกันในปริมาณเท่า ๆ กัน จะได้สีใหม่ดังนี้

น้ำเงิน ผสม แดง เป็น สีม่วง (Violet)

น้ำเงิน ผสม เหลือง เป็น สีเขียว (Green)

แดง ผสม เหลือง เป็น สีส้ม (Orange)

สีขั้นที่ 3 (Tertiary hues) เกิดจากการผสมสีขั้นที่ 2 กับแม่สี (สีขั้นที่ 1) จะได้ดังนี้

เหลือง ผสม เขียว เป็นสีเขียวเหลือง (Yellow – Green)

น้ำเงิน ผสม เขียว เป็นสีเขียวแก่ (Blue – Green)

น้ำเงิน ผสม ม่วง เป็นสีม่วงน้ำเงิน (Blue - Violet)

แดง ผสม ม่วง เป็นสีม่วงแดง (Red – Violet)

แดง ผสม ส้ม เป็นสีแดงส้ม (Red – Orange)

เหลือง ผสม ส้ม เป็นสีส้มเหลือง (Yellow – Orange)

คู่สีในวงจรสี

คู่สีในวงจรสีนั้น จะเป็นสีที่อยู่ตรงข้ามกัน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สีตัดกันอย่างแท้จริง (True contrast) ซึ่งมีดังนี้

สีน้ำเงิน	คู่กับ	สีส้ม
สีแดง	คู่กับ	สีเขียว
สีเหลือง	คู่กับ	สีม่วง
สีส้มเหลือง	คู่กับ	สีม่วงน้ำเงิน
สีเขียวเหลือง	คู่กับ	สีม่วงแดง
สีเขียว	คู่กับ	สีแดง

รูปที่ 2.56 แสดงวงจรสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรรณะของสี (Tone of color)

ในวงจรสีทั้ง 12 สี สามารถแบ่งสีได้ออกเป็น 2 พวก ตามลักษณะของสีที่ปรากฏ ดังนี้

1. **วรรณะร้อน** (Warm tone color) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกรุนแรง ร้อน ตื่นเต้น มีพลัง และแข็งแรงสีในวรรณะนี้จะประกอบด้วย สีเหลือง*, สีเหลืองส้ม, สีส้ม, สีแดงส้ม, สีแดง และสีม่วงแดง

2. **วรรณะเย็น** (Cool tone color) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบเยือกเย็น สบายตาไม่เร่าร้อน สีในวรรณะนี้ประกอบด้วยสีเขียวอ่อน, สีเขียว, สีเขียวแก่, สีน้ำเงิน, สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง

หมายเหตุ * สีเหลืองเป็นสีที่สามารถอยู่ได้ทั้งในวรรณะร้อน และวรรณะเย็น

สีกับการใช้งาน

สีจะช่วยให้ทัศนวิสัยแจ่มใสมากที่สุด เมื่อนำมาใช้งานดังต่อไปนี้

- สีอ่อนตัดกับสีแก่ (ค่าแปรเปลี่ยนของสี)
- สีสดใสกับสีสดใส
- สีอ่อนกับสีสดใส
- สีอ่อนตัดกับสีเย็น

สีตัดกันเองอยู่แล้วตามปกติ เช่น

- สีดำบนพื้นสีเหลือง
- สีเหลืองบนพื้นสีดำ
- สีแดงบนพื้นสีขาว
- สีเหลืองบนพื้นสีน้ำเงิน
- สีส้มบนพื้นสีน้ำตาล
- สีชมพูบนพื้นสีดำ

สีสามารถทำให้ผู้ดูนั้นเห็นว่าอยู่ใกล้หรือไกลกว่าระยะจริง ตามปกติแล้วสีอ่อนซึ่งได้แก่สีเหลืองนั้น จะทำให้ผู้ดูสลับกับว่าเข้ามาอยู่ใกล้ตัวผู้ดู ในขณะที่สีเย็น คือ สีน้ำเงิน, น้ำเงินเทา และม่วงนั้นจะดูสลับกับว่าถอยห่างจากผู้ดูออกไป

สีที่เมื่อเราใช้ในเนื้อที่มากมาย แล้วไม่น่าดูนั้น หากใช้แต่เพียงน้อยอาจทำให้น่าสนใจได้มากขึ้น และอาจช่วยส่งเสริมความน่าดูให้แก่สีอื่น ๆ ได้

- การใช้สีเข้มจัดกับสีอ่อน จะทำให้แลดูโดดเด่น มีชีวิต
- สีที่มีความสดใสพอกัน เมื่อใช้อยู่ร่วมกันจะสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ดูได้ จึงนำไปใช้ในการออกแบบป้าย หรือโฆษณาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักในเรื่องความเด่นของสีมีอยู่ว่า ควรจะต้องให้สีใดสีหนึ่งปรากฏเด่นออกมา ไม่ว่าจะ เป็นสีอ่อนหรือสีเข้ม ลักษณะของการใช้สีที่ไม่น่าดูคือ การใช้สีในแต่ละสีที่มีปริมาณเท่ากัน ทั้งหมด หากในปริมาณของสีแต่ละสีมีค่าที่แตกต่างกันหรือเปลี่ยนไปจากเดิม จะทำให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกที่เปลี่ยนไป สีที่มีปริมาณมากย่อมมีความเด่นกว่าสีที่มีปริมาณน้อย แต่ทั้งนี้ยังต้อง ขึ้นอยู่กับค่าความสดใสของสีอีกด้วย

เทคนิคการใช้สี (Color technique)

เทคนิคการใช้สีกับสิ่งต่างๆ มีดังนี้

1. สีกับรูปร่าง (Color in relation to form)

สีกับรูปร่างมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด สีชนิดเดียวกันใช้กับของที่มีรูปร่าง ต่างกันจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน แท่งกลมหรือทรงกลม จะมีสีที่เข้มกว่ารูปทรงลูกบาศก์ เพราะสามารถสะท้อนแสงได้ดี ทำให้จุดที่สะท้อนกับจุดที่อยู่ด้านหลังตัดกันรุนแรง

2. สีกับพื้นผิว (Color & Texture)

ผลิตภัณฑ์ที่มีผิวขรุขระหรือผลิตภัณฑ์ที่มีจุดหรือพื้นผิวไม่เรียบ หากไม่ต้องการให้มองเห็นได้ชัดเจนนั้น สามารถพรางได้ด้วยวิธีการใช้สีอ่อน หรือสีที่มีความด้าน ส่วนผลิตภัณฑ์ที่มีการเคลื่อนไหวหรือพวกเครื่องจักรนั้นไม่นิยมใช้สีอ่อน เนื่องจากจะทำให้ระคายสายตา และทำงานไม่สะดวก

ความสัมพันธ์ของสีต่อผลิตภัณฑ์

1. ขนาด (Size)

- สีอ่อน (Light value) ทำให้ผลิตภัณฑ์ดูใหญ่ขึ้น
- สีเข้ม (Dark value) ทำให้ผลิตภัณฑ์ดูเล็กลง

2. น้ำหนัก (Weight)

- สีอ่อนและสีร้อน (Warm color) ทำให้ผลิตภัณฑ์ดูเบา
- สีเข้มและสีเย็น (Cool color) ทำให้ผลิตภัณฑ์ดูหนัก

3. ความแข็งแรง (Strength)

- สีร้อน ทำให้รู้สึกแข็งแรงมาก
- สีเย็น ทำให้รู้สึกแข็งแรงน้อย

4. อุณหภูมิ (Temperature)

- สีร้อน ทำให้เกิดความรู้สึกเร้าร้อนไม่สบายใจ
- สีเย็น ทำให้เกิดความรู้สึกสดชื่น สงบ เยือกเย็น สบายใจ

5. ความสะอาด (Cleanliness)

- สีขาว เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสะอาดที่สุด
- สีอ่อน เช่น สีงาช้าง (Ivory), สีเหลืองอ่อน (Pale yellow), สีฟ้าอ่อน (Pale green), สีเขียวอ่อน (Pale green), ให้ความรู้สึกนุ่มนวล สะอาดตา และถูกสุขลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ความภูมิใจ (Dignity)

- สีเทา เป็นสีที่ให้ความรู้สึกภูมิใจมากที่สุด อาจใช้สีร้อนเน้นได้เล็กน้อย ตามปกติสีที่ใช้ ในสำนักงาน จะใช้สีเทาแกมเขียว (Grayed olive green) และสีเทาแกมน้ำเงิน (Nacialized)

การเลือกใช้สีในแต่ละวัย สามารถแบ่งได้เป็น 4 ช่วงวัย ดังนี้

1. วัยเด็ก – อายุ 12 ปี สีที่เหมาะสมควรเป็นสีที่ดูอบอุ่น ดูอ่อนสดใส สะอาดตา เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกเบิกบาน การใช้สีตัดกันโดยใช้สีสดกับสีอ่อน ให้มีปริมาณมากน้อยกว่ากัน ควรอยู่ในระหว่าง 20% - 40% สีสดที่นำมาใช้ควรเป็นสีสดที่คล้ายคลึงกับธรรมชาติ เช่น สีท้องฟ้า สีน้ำทะเล สีของดอกไม้ และพืชต่างๆ

2. วัยรุ่น กำลังเป็นวัยที่เริ่มมีความคิดอ่านแบบผู้ใหญ่ เริ่มมีความคิดที่เป็นอิสระ ไม่ค่อยชอบกฎเกณฑ์ที่เป็นข้อบังคับใดๆ มีอารมณ์อ่อนไหว ชอบง่ายและเบื่อง่าย มีความเพ้อฝัน ชอบเลียนแบบแฟชั่น เพื่อให้มีจุดเด่น มีการใช้สีสันตะดูตา ใส่ใจในการแต่งกาย ควรเป็นสีสันที่คล้ายคลึงกับธรรมชาติ เช่น สีของดอกไม้

3. วัยหนุ่มสาว เป็นวัยที่มีความรู้สึกและอารมณ์ การใช้สีเป็นไปอย่างกว้างขวาง สามารถที่จะใช้สีของวัยรุ่น ตลอดจนถึงสีที่ดูกลดต่ำลงเป็นสีมัวๆ จึงต้องระวังการใช้โทนสีกลางๆนี้ หารนำมาใช้มากเกินไปจะทำให้ดูเคร่งขรึมไม่เข้ากับวัย

4. วัยสูงอายุ สมัยก่อนมักมีการใช้สีขาว ดำ น้ำตาล น้ำเงิน เทา และสีม่วงเข้ม และอีกไม่กี่สีที่เป็นสีในโทนหนักๆ มีดๆ ซึ่งทำให้ดูเคร่งขรึม สร้างความสง่าผ่าเผย สุขภาพเรียบร้อย มักใช้กันแทบทุกยุคทุกสมัย แต่ในปัจจุบันได้มีการใช้สีที่สดใสกว่าเดิมมากขึ้น เนื่องจากสภาพสังคม ประเพณีที่เปลี่ยนไป เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้สูงอายุในแถบเอเชียมีการใช้สีสดๆน้อยกว่าผู้สูงอายุในแถบยุโรป และอเมริกา ทั้งนี้เพราะว่าผู้สูงอายุในแถบยุโรป และอเมริกา เมื่อรู้ว่าตนมีอายุมากขึ้นแล้ว จะหันมาใช้สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆที่มีสีสัน เพื่อให้เกิดความสดชื่น สดใส

หลักการใช้สีในห้องนั่งเล่น

เนื่องจากห้องนั่งเล่น เป็นห้องที่ต้องใช้พบปะสังสรรค์ หรือ หรือสนทนากันด้วยความสดชื่นดีใจ ดังนั้น จึงไม่เหมาะที่จะใช้สีที่ให้ความรู้สึกสงบ ซึมเซา ควรใช้สีที่กระตุ้นอารมณ์ ให้มีความรู้สึกตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา คือสีอุ่น ซึ่งเป็นสีที่อยู่ในจำพวกสีร้อน แต่ไม่ควรใช้สีสดเท่าๆ ควรลดความสดของสีให้น้อยลงจนกลายเป็นสีอ่อนปานกลาง เช่น สีส้ม โดยให้ความสดของสีส้มนั้นอ่อนลง ห้องนั่งเล่นควรใช้สีอ่อน ดูแล้วเย็นตา

ในโครงการออกแบบนี้ โทนสีที่ใช้จะอ้างอิงจากภาพของแรงบันดาลใจในการออกแบบ ที่เลือกมาให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และมีความเหมาะสมที่จะนำไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ สำหรับตกแต่งห้องนั่งเล่น

9. สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแรงบันดาลใจในการออกแบบรูปเรือกอและที่เลือกมา ทำการออกแบบจัดวางลาย โดยนำผ้าซึ่งเกิดจาก การเก็บตะกอลายราชวัตร ทั้ง 5 ลายมาใช้ ทำเป็น 3 แนวทางสี ที่แตกต่างกันคือ โทนสีมืด โทนสีสดใส และโทนสีอ่อน แล้วเลือก 1 สี 1 ลายมาตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ ตกแต่งบ้าน ดังนี้

- ผ้าปูโต๊ะกลาง รูปแบบของผ้าปูโต๊ะกลาง ที่จะทำการออกแบบจะเป็นแบบ สีเหลี่ยมผืนผ้า แบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ บนโต๊ะกลางขนาดความกว้าง 100 เซนติเมตร x ความยาว 150 เซนติเมตร x ความสูง 35 เซนติเมตร ที่มีการใช้งานร่วมกับเบาะรองนั่งที่มีความหนา 5 เซนติเมตร

- หมอนอิง ขนาดของหมอนอิงที่เลือกทำมี 3 ขนาด คือ

- 18 นิ้ว x 18 นิ้ว (ขนาดมาตรฐานของไทย)

- 22 นิ้ว x 22 นิ้ว (ขนาดมาตรฐานของยุโรป)

- และขนาด 11 นิ้ว x 24 นิ้ว

- เบาะที่ใช้นั่งกับพื้น ขนาดความกว้างและความยาวของเบาะรองนั่ง เลือกใช้ขนาดของเบาะรองนั่ง 50 x 50 เซนติเมตร ซึ่งเป็นเบาะรองนั่งขนาดกลาง ไม่เล็กและไม่ใหญ่ จนเกินไป รูปแบบของเบาะรองนั่ง เป็นแบบเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียว เพื่อการใช้งานร่วมกับโต๊ะกลางที่มีขนาดไม่สูงนัก สามารถเก็บได้สะดวกและประหยัดเนื้อที่ เป็นเบาะรองนั่งที่มีปลอกเบาะที่สามารถใส่- ถอดออกเพื่อซักทำความสะอาดได้ ใช้การตัดซิปเป็นวิธีการในการใส่- ถอด ปลอกเบาะรองนั่ง เพื่อที่จะไม่มีส่วนที่ยื่นออกมาสร้างความรำคาญให้แก่ผู้ใช้งาน และเลือกใช้ฟองน้ำ เป็นวัสดุที่ใช้ทำใส่ในเบาะ

- Bean bag เลือกทำ Bean bag แบบกึ่งนั่งกึ่งนอน เพราะการจัดวางในห้องนั่งเล่น ซึ่งประกอบด้วยโซฟา โต๊ะกลาง เบาะรองนั่ง และยังเป็นจุดรวมที่จะมีกิจกรรมเกิดขึ้น หลากหลาย ทั้งภายในครอบครัว และบางครั้งอาจใช้ต้อนรับแขกที่มีความสนิทสนม จึงเลือก Bean bag แบบที่ให้ความรู้สึกสบาย เป็นกันเอง ใช้งานได้หลากหลาย และมีขนาดที่ไม่ใหญ่โตเกินไป คือ ขนาด 32 นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดมาตรฐาน

- พรมปูพื้น ขนาดของพรมปูพื้น จะอ้างอิงมาจากขนาดของโต๊ะกลางที่ได้สรุปเลือกไว้ คือ ขนาด 100 x 150 เซนติเมตร ดังนั้นจึงเลือกขนาดของพรมปูพื้น ขนาด 120 x 170 เซนติเมตร ซึ่งเป็นขนาดที่ไม่เล็กและไม่ใหญ่จนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

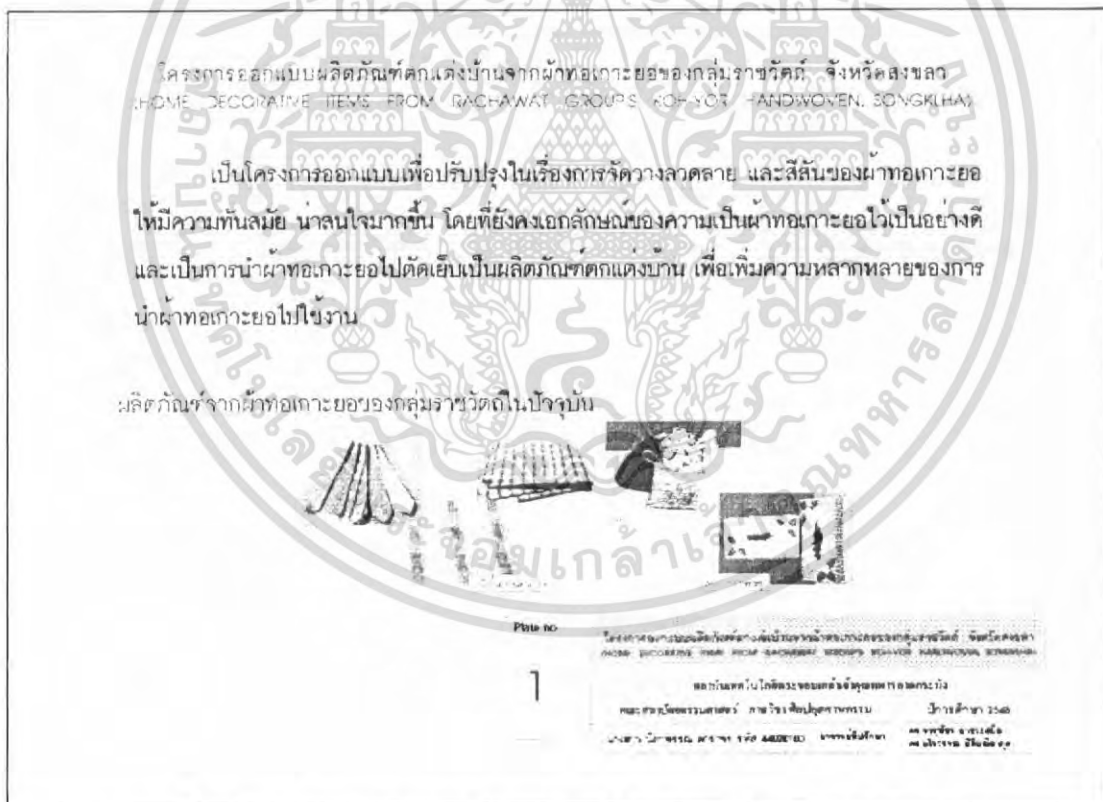
1. แบบร่างและพัฒนาการออกแบบ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ
 - 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ
 - 1.2 ขั้นตอนการออกแบบลวดลายผ้า
2. สรุปผลการออกแบบและความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

1. แบบร่างและพัฒนาการออกแบบ

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ

ภาพถ่ายแผ่นนำเสนองานในขั้นตอนแบบร่าง

ขั้นตอนแรกเริ่มจากวัตถุประสงค์ ความสำคัญของโครงการ และผลิตภัณฑ์ที่ทางกลุ่มราชวดีผลิตและจัดจำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน

รูปที่ 3.1 แสดงแผ่นนำเสนอวัตถุประสงค์และความเป็นมาของโครงการ

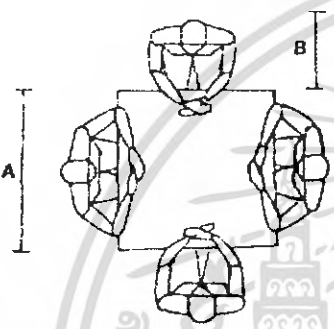
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการกำหนดขนาดและรูปแบบของผลิตภัณฑ์สำหรับโครงการนี้ จำเป็นจะต้องคำนึงถึงเฟอร์นิเจอร์ที่จะใช้ร่วมกับตัวผลิตภัณฑ์ ซึ่งก็คือ โซฟา และโต๊ะกลาง ในการวิเคราะห์ข้อมูล จึงเริ่มจากการกำหนดขนาดของโต๊ะกลางที่จะใช้อ้างอิงในการออกแบบ

การกำหนดขนาดของโต๊ะกลาง

พิจารณาจาก ขนาดของโต๊ะเดี่ยว คือ

- ความกว้างและความยาว พิจารณาจากกระบวนการนั่งรอบโต๊ะแบบ 4 คน
 ระยะ A ช่วงค่าความกว้างของโต๊ะ มีขนาดตั้งแต่ 91.4 – 121.9 เซนติเมตร
 ระยะ B ระยะของพื้นที่ในการนั่งที่เหมาะสม มีขนาดตั้งแต่ 45.7 – 61.0 เซนติเมตร
- ความสูงของโต๊ะเดี่ยว พิจารณาตั้งแต่กัน(ขณะนั่งบนพื้น) – ศีรษะ คือ 87.5 เซนติเมตร
 และความสูงของโต๊ะเดี่ยวที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่ควรเกิน 35 เซนติเมตร
- ระยะที่เหมาะสมในการนั่งโดยที่หน้าตักไม่ชนกับขอบโต๊ะด้านล่าง คือ 27.5 เซนติเมตร

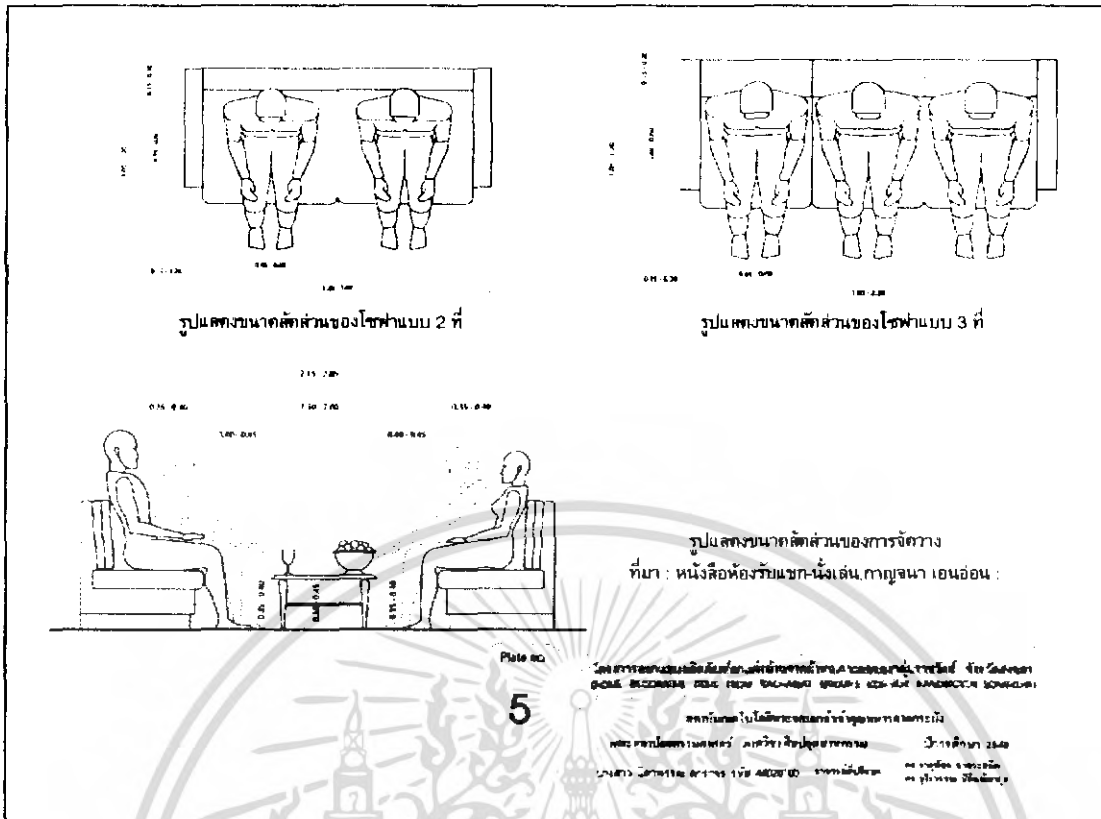
รูปแสดงขนาดผลิตภัณฑ์ส่วนการใช้งานโต๊ะเดี่ยว
 ที่มา: หนังสือห้องรับแขก-นั่งเล่นกาญจนา เอนออัน : 2548

Plate no. 4

“โครงการ” แบบผลิตภัณฑ์ทั้งหมดนี้จัดทำขึ้นภายใต้การสนับสนุนของ บริษัท “อีที” จำกัด
 E-TI, 60/CHANG PHEU ROAD, MO-KHAI, SAMRAT BANGKOK (ANDORONG) DISTRICT
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 เลขที่ 111 หมู่ 1 ตำบล ลาดกระบัง อำเภอ ลาดกระบัง จังหวัด ลาดกระบัง 11000
 ปีการศึกษา 2561
 ศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ
 ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล

รูปที่ 3.4 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลการกำหนดขนาดของโต๊ะกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.5 แสดงแผนผังนำเสนอข้อมูลการกำหนดขนาดของโตะกลาง

ขนาดของโตะกลางที่ใช้อ้างอิงในการออกแบบ

ขนาดความกว้างของโตะ โดยเมื่อด้านข้างออกไปเพื่อความสะดวกในการวางสิ่งของต่างๆที่มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก เช่น หนังสือ แก้วน้ำ เป็นต้น ขนาดความกว้างที่เหมาะสม คือ 100 เซนติเมตร ขนาดความยาวอ้างอิงตามความยาวของโคมไฟแบบ 2, 3 ที่นั่ง คือ 150 เซนติเมตร และความสูงของโตะเดี่ยว จะมีขนาดความสูงอยู่ในช่วง 30 - 45 เซนติเมตร แต่โดยทั่วไปโตะเดี่ยวที่มีการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การอ่านหนังสือ การเขียนหนังสือ มักจะมีขนาดไม่เกิน 35 เซนติเมตร เนื่องจากขนาดที่สูงกว่านี้จะทำให้การทำกิจกรรมต่างๆลำบาก และเกิดความเมื่อยล้า

รูปแสดงขนาดของโตะกลางที่ใช้อ้างอิงในการออกแบบ

Plate no. 6

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักพิมพ์และสงวนลิขสิทธิ์ไว้โดย
สำนักพิมพ์และสงวนลิขสิทธิ์ไว้โดย
และสงวนลิขสิทธิ์ไว้โดย
และสงวนลิขสิทธิ์ไว้โดย

รูปที่ 3.6 แสดงแผนผังนำเสนอการสรุปข้อมูลขนาดของโตะกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดรูปแบบและขนาดของผ้าปูโต๊ะกลางจะพิจารณารูปแบบและขนาดของโต๊ะกลางที่มีอยู่ในปัจจุบันร่วมด้วย

ผ้าปูโต๊ะกลาง

รูปแบบและขนาดของโต๊ะกลางมีผลต่อการกำหนดรูปแบบและขนาดของผ้าปูโต๊ะที่จะทำการออกแบบ เพื่อให้สามารถใช้ได้กับโต๊ะกลางส่วนใหญ่ที่มีในปัจจุบัน

รูปทรงของโต๊ะกลาง	ความกว้าง(min-max)	ความยาว(min-max)	ความสูง(min-max)
สี่เหลี่ยมจัตุรัส ที่มา www.cdkantiques.com	40 - 102 cm	40 - 102 cm	28 - 45 cm
สี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่มา www.prestalane.com	83 - 120 cm	55 - 90 cm	21 - 35 cm
วงกลม ที่มา www.bryltoire.com	42 - 108 cm	42 - 108 cm	27 - 50 cm
รูปทรงอื่นๆ ที่มา www.extra-design-furniture.com	37 - 107 cm	37 - 107 cm	44.5 - 51 cm

Plate no. 7

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับงานนำเสนอและประชาสัมพันธ์ จักรวรรดิ
(KORAT UNIVERSITY 50th ANNIVERSARY CELEBRATION 50th FOR KANTHARUWIT UNIVERSITY)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, การบริการลูกค้าและงาน
ปีการศึกษา 2568
นางสาว นิภาพร ศรีราช รหัส A66010013 สาขาสถาปัตย์
ภาควิชาสถาปัตย์
โครงการงาน 50th Anniversary

รูปที่ 3.7 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบของโต๊ะกลางในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบและขนาดสัดส่วนของผ้าปูโต๊ะ แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะการใช้งาน คือ

1. ผ้าปูโต๊ะแบบคลุมผิวหน้าโต๊ะทั้งหมด มีชายผ้าห้อยรอบด้าน แบบนี้จะใช้ในห้องรับประทานอาหารเป็นส่วนใหญ่ และจะมีการนำไปใช้ในห้องนั่งเล่น ห้องรับแขกบ้างเล็กน้อย ซึ่งขนาดของผ้าปูโต๊ะนั้น มีมากมายหลายขนาด ซึ่งมักจะวัดขนาดจากของโต๊ะและเมื่อด้านข้างประมาณ 30 เซนติเมตร ทำให้ผ้าแบบนี้มีขนาดใหญ่กว่าโต๊ะ

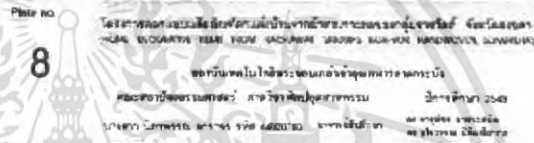
รูปตัวอย่างการใช้งานผ้าปูโต๊ะแบบคลุมผิวหน้าโต๊ะทั้งหมด

2. ผ้าปูโต๊ะแบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ มีทั้งแบบที่มีขนาดพอดีกับโต๊ะ ขนาดเล็กกว่าโต๊ะ และแบบที่เป็นแถบคาดตรงกลางโต๊ะ การใช้งานในห้องนั่งเล่น ห้องรับแขก และห้องรับประทานอาหารด้วยบางส่วน ขนาดของผ้าปูโต๊ะ แบบนี้จะขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้ใช้งาน ในการที่จะนำผ้ามาจัดแต่ง ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว หรือขนาดที่แน่นอน

ที่มา : www.silktrading.com

รูปตัวอย่างการใช้งานผ้าปูโต๊ะแบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ

รูปที่ 3.8 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของผ้าปูโต๊ะ

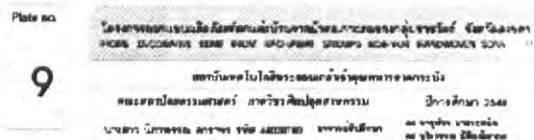
ขนาดของผ้าปูโต๊ะทั่วไป

1. แบบคลุมผิวหน้าโต๊ะทั้งหมด มีชายผ้าห้อยรอบด้าน
2. แบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ แบบนี้จะมีขนาดไม่แน่นอน

แบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด = กว้าง x ยาว	ส่วนใหญ่มักเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า
100 x 100 เซนติเมตร	ขนาด = กว้าง x ยาว
180 x 180 เซนติเมตร	30 x 100 เซนติเมตร
แบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด = กว้าง x ยาว	30 x 180 เซนติเมตร
100 x 180 เซนติเมตร	30 x 200 เซนติเมตร
150 x 170 เซนติเมตร	60 x 180 เซนติเมตร
180 x 270 เซนติเมตร	60 x 250 เซนติเมตร

ผ้าปูโต๊ะที่ทำจากผ้าทอมือ ส่วนใหญ่จะมีความกว้างของหน้าผ้า ประมาณ 39 นิ้ว หรือประมาณ 100 เซนติเมตร ส่วนความยาวสามารถทยอยตัดตามที่ต้องการ

รูปแบบของผ้าปูโต๊ะกลาง ที่จะทำการออกแบบจะเป็นแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า แบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ เนื่องจากสามารถปรับใช้ได้กับโต๊ะกลางหลายรูปแบบ ทั้งแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส สี่เหลี่ยมผืนผ้า และวงกลม เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดเนื่องจากการใช้ผ้าทอมือซึ่งมีหน้ากว้างไม่มากนัก จึงมีความสอดคล้องกับขนาดของผ้าปูโต๊ะ แบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ

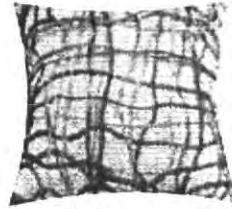
รูปที่ 3.9 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของผ้าปูโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมอนอิง

หมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส และแบบกลม มีขนาด ดังนี้

- ขนาด = กว้าง x ยาว
- 12 x 12 นิ้ว
- 16 x 16 นิ้ว
- 18 x 18 นิ้ว
- 25 x 25 นิ้ว

รูปตัวอย่างหมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ของร้าน Classic model

รูปตัวอย่างหมอนอิงแบบกลม ของร้าน Classic model

Plate no.

10

โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของสถาบันราชภัฏวชิรเวศน์ จัตุรัส จังหวัดจันทบุรี
 CHON BURI UNIVERSITY FROM INFORMATION SYSTEMS MANAGEMENT SCIENCE

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม ปีการศึกษา 2548
 นางสาว นิภาพร คำราช รหัส 4803180 สาขาศิลปศึกษา ชั้นปีที่ ๑ ภาคเรียน
 ๒ ปีที่ ๑ ภาคเรียน ๒ ปีที่ ๑ ภาคเรียน ๒ ปีที่ ๑ ภาคเรียน

รูปที่ 3.10 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของหมอนอิง

หมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า

- ขนาด = กว้าง x ยาว
- 10 x 14 นิ้ว
- 10 x 16 นิ้ว
- 11 x 18 นิ้ว
- 11 x 24 นิ้ว
- 12 x 16 นิ้ว
- 16 x 20 นิ้ว
- 18 x 22 นิ้ว
- 24 x 48 นิ้ว

รูปตัวอย่างหมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ของร้าน Classic model

รูปตัวอย่างหมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ของร้าน ชินวัตร ไทย

Plate no.

11

โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของสถาบันราชภัฏวชิรเวศน์ จัตุรัส จังหวัดจันทบุรี
 CHON BURI UNIVERSITY FROM INFORMATION SYSTEMS MANAGEMENT SCIENCE

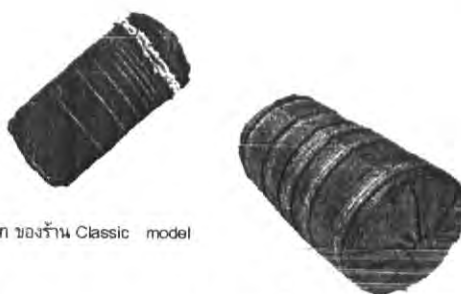
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม ปีการศึกษา 2548
 นางสาว นิภาพร คำราช รหัส 4803180 สาขาศิลปศึกษา ชั้นปีที่ ๑ ภาคเรียน
 ๒ ปีที่ ๑ ภาคเรียน ๒ ปีที่ ๑ ภาคเรียน ๒ ปีที่ ๑ ภาคเรียน

รูปที่ 3.11 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของหมอนอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมอนอิงแบบไส้กรอก

- ขนาด = กว้าง x ยาว
 6 x 12 นิ้ว
 8 x 16 นิ้ว
 10 x 25 นิ้ว

รูปตัวอย่างหมอนอิงแบบไส้กรอก ของร้าน Classic model

ขนาดของหมอนอิงที่เลือกทำมี 3 ขนาด คือ 18 นิ้ว x 18 นิ้ว (ขนาดมาตรฐานของไทย) 22 นิ้ว x 22 นิ้ว (ขนาดมาตรฐานของยุโรป) และขนาด 11 นิ้ว x 24 นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดที่ไม่เล็ก และไม่ใหญ่จนเกินไป เป็นแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีความยาวชัดเจน เพื่อการจัดวางลวดลายที่ไม่จำกัดเฉพาะในกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส

24 inch.

11 inch.

รูปที่ 3.12 แสดงแผ่นนำเสนอการสรุปข้อมูลรูปแบบและขนาดของหมอนอิง

เบาะรองนั่ง

เบาะรองนั่งที่มีอยู่ในท้องตลาดนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆ ตามลักษณะของการใช้งาน คือ

1. แบบที่เป็นเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียว รูปแบบนี้พบเห็นได้ทั่วไป มีขนาดกะทัดรัด จับเก็บได้ง่าย เบาะรองนั่งลักษณะนี้จะใช้งานได้นานโดยนำมารองนั่งบนพื้นเลย โดยไม่มีส่วนที่ใช้พียงหลัง

ที่มา : www.cm-fashion.com

ที่มา : www.zakkaz.com

ซึ่งมีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ 3 ขนาด ดังนี้

ขนาด = กว้าง x ยาว

1. ขนาดเล็กสุด = 45.5 x 45.5 เซนติเมตร
2. ขนาดกลาง = 50 x 50 เซนติเมตร
3. ขนาดใหญ่ = 60 x 60 เซนติเมตร

ความหนาของเบาะรองนั่งมีขนาดตั้งแต่ 3 ซม., 5 ซม., 7.5 ซม., 10 ซม.

รูปแสดงรูปแบบที่เป็นเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียว

Plate no.
13

โครงการพัฒนาและเผยแพร่วิชาความรู้ด้านวิชาชีพแก่ผู้ประกอบการรายย่อย จังหวัดจันทบุรี
 (ORCA: DEVELOPING SME ENTREPRENEUR GROUP KNOWLEDGE SHARING PROGRAM)
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าจันทบุรี หนองกระทิง
 คณะออกแบบผลิตภัณฑ์ สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2564
 นางสาว นิตยาพรณ สุภาพงษ์ 48220100 สาขาผลิตภัณฑ์ ภาควิชาออกแบบผลิตภัณฑ์
 ภาควิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

รูปที่ 3.13 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของเบาะรองนั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบที่เป็นเบาะรองนั่งพร้อมส่วนพียงหลัง รูปแบบที่พบเห็นได้บ่อยๆ คือเบาะรองนั่งพร้อมหมอนสามเหลี่ยม ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการใช้งาน กล่าวคือ สามารถใช้พียงหลัง หรือใช้ท้าวแขนได้

รูปแบบที่เป็นเบาะรองนั่งพร้อมส่วนพียงหลัง
ที่มา : www.thaitambon.com

แบบที่เป็นเบาะรองนั่งพร้อมส่วนพียงหลังแบบสามเหลี่ยม
มีขนาดโดยเฉลี่ย 3 ขนาด คือ

ขนาด = กว้าง x ยาว

1. ขนาดเล็กสุด = 20 x 30 เซนติเมตร
2. ขนาดกลาง = 30 x 45 เซนติเมตร
3. ขนาดใหญ่ = 40, 50 x 55, 65 เซนติเมตร

ขนาดความกว้างและความยาวของเบาะรองนั่ง เลือกใช้ขนาดของเบาะรองนั่ง 50 x 50 เซนติเมตร ซึ่งเป็นเบาะรองนั่งขนาดกลาง ไม่เล็กและไม่ใหญ่จนเกินไป รูปแบบของเบาะรองนั่ง เป็นแบบเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียว เพื่อการใช้งานร่วมกับโต๊ะกลางที่มีขนาดไม่สูงนัก สามารถเก็บใต้สะดวกและประหยัดเนื้อที่ เป็นเบาะรองนั่งที่มีปลอกเบาะที่สามารถใส่ - ถอดออกเพื่อซักทำความสะอาดได้ ใช้การติดซิปเป็นวิธีการในการใส่ - ถอด ปลอกเบาะรองนั่ง เพื่อที่จะไม่มีส่วนที่ยื่นออกมาสร้างความรำคาญให้แก่ผู้ใช้งาน และเลือกใช้ใยโพลีเอสเตอร์ เป็นวัสดุที่ใช้ทำใส่ในเบาะ

Plate no.

14

โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
KCEB EDUCATION RESEARCH GROUPS INFORMATION SYSTEMS MANAGEMENT

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะบดีคณะวารสารศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

31 กรกฎาคม 2548

นางสาว นิภาพร นาราจ วิชาศิลปศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓๓ หมู่บ้าน ชัยภูมิ

รูปที่ 3.14 แสดงแผ่นนำเสนอการสรุปข้อมูลรูปแบบและขนาดของเบาะรองนั่ง

BEAN BAG

ในปัจจุบัน Bean bag กำลังได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ และมีให้เลือกหลากหลายทั้งรูปแบบและสีล้นจากการสำรวจ Bean bag ที่จำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน สามารถแบ่งกลุ่มตามลักษณะการใช้งานออกมาได้ 4 กลุ่ม คือ

1. Bean bag แบบที่ใช้นั่ง

รูปตัวอย่าง Bean bag ที่ใช้นั่ง
ที่มา : www.beanbagsusa.com

Plate no.

15

โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
KCEB EDUCATION RESEARCH GROUPS INFORMATION SYSTEMS MANAGEMENT

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะบดีคณะวารสารศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

31 กรกฎาคม 2548

นางสาว นิภาพร นาราจ วิชาศิลปศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓๓ หมู่บ้าน ชัยภูมิ

รูปที่ 3.15 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของ Bean bag

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Bean bag แบบกึ่งนั่งกึ่งนอน

รูปแสดง Bean bag แบบกึ่งนั่งกึ่งนอน

ที่มา : www.kelleyfurniture.com

Plate no.
16

โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์
และนวัตกรรม (R&D) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2548
นางสาว นันทพร สาราช รหัส 580502 สาขาสิ่งพิมพ์ ๓๐ ๑๖๖๓ ๒๕๓๕๖๓

รูปที่ 3.16 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของ Bean bag

3. Bean bag แบบที่สามารถขึ้นไปนอนได้

รูปแสดง Bean bag แบบที่สามารถขึ้นไปนอนได้

ที่มา : www.beanbagsusa.com

4. Bean bag แบบอื่นๆ

รูปแสดง Bean bag แบบอื่นๆ

ที่มา : www.14ushop.com

Plate no.
17

โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์
และนวัตกรรม (R&D) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2548
นางสาว นันทพร สาราช รหัส 580502 สาขาสิ่งพิมพ์ ๓๐ ๑๖๖๓ ๒๕๓๕๖๓

รูปที่ 3.17 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลรูปแบบและขนาดของ Bean bag

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการสำรวจขนาด Bean bag มีขนาดดังต่อไปนี้

รูปแสดงขนาดของ Bean bag จากเว็บไซต์ www.kelleyfurniture.com

เลือกทำ Bean bag แบบกึ่งนั่งกึ่งนอน เพราะการจัดวางในห้องนั่งเล่น ซึ่งประกอบด้วยโซฟา โต๊ะกลาง เบาะรองนั่ง และยังเป็นจุดรวม ที่จะมีกิจกรรมเกิดขึ้นหลากหลาย ทั้งภายในครอบครัว และบางครั้ง อาจใช้ต้อนรับแขกที่มีความสนิทสนม

จึงเลือก Bean bag แบบที่ให้ความรู้สึกสบาย เป็นกันเองใช้งานได้หลากหลายและมีขนาดที่ไม่ใหญ่โตเกินไปคือ ขนาด 32 นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดมาตรฐาน

รูปที่ 3.18 แสดงแผ่นนำเสนอการสรุปข้อมูลรูปแบบและขนาดของ Bean bag

พรมปูพื้น

จากการสำรวจขนาดของพรมปูพื้นในห้องตลาด จากเว็บไซต์ www.rugscarpetonline.com พบว่า พรมปูพื้น มีขนาดต่างกัน ดังนี้ ขนาด = กว้าง x ยาว

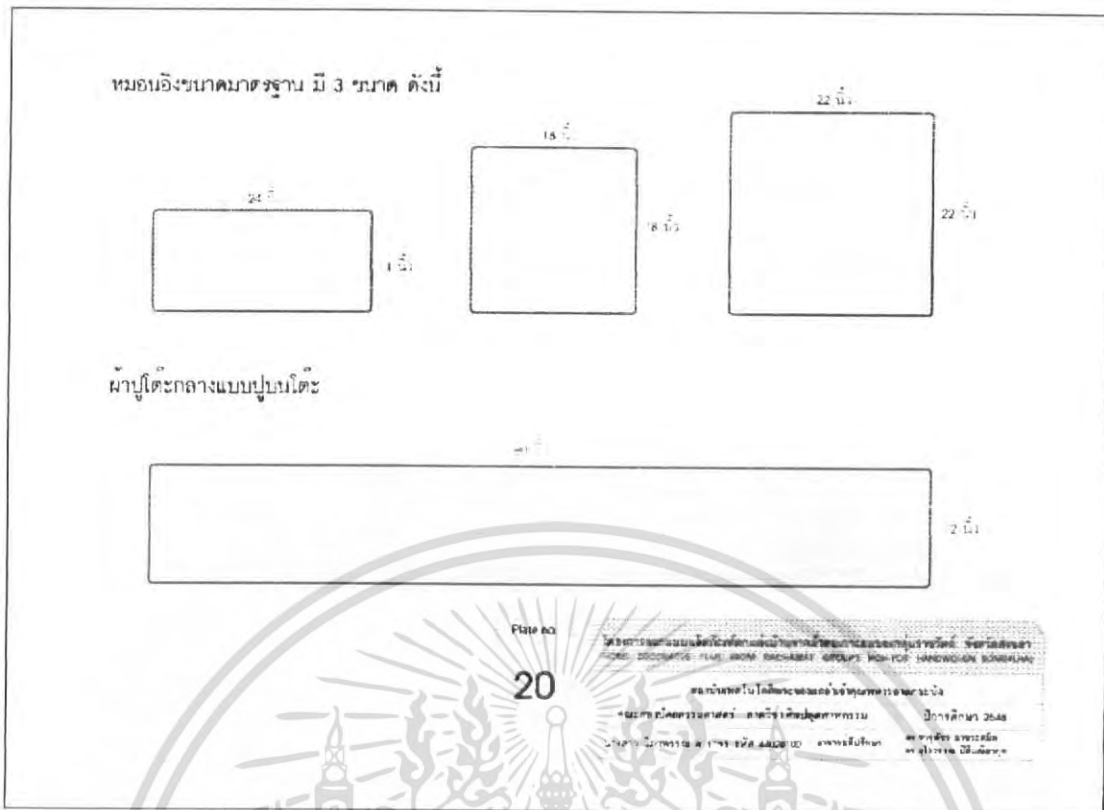
60 x 90	เซนติเมตร
75 x 300	เซนติเมตร
80 x 200	เซนติเมตร
90 x 150	เซนติเมตร
100 x 180	เซนติเมตร
120 x 180	เซนติเมตร
140 x 200	เซนติเมตร
170 x 240	เซนติเมตร
200 x 200	เซนติเมตร
250 x 350	เซนติเมตร

รูปแสดงขนาดของพรมปูพื้น

การวิเคราะห์ขนาดของพรมปูพื้น จะอ้างอิงมาจากขนาดของโต๊ะกลางที่ได้สรุปเลือกไว้ในหัวข้อที่ได้อีกแล้วข้างต้น คือ ขนาด 100 x 150 เซนติเมตร ดังนั้นจึงเลือกขนาดของพรมปูพื้น ขนาด 120 x 170 เซนติเมตร ซึ่งเป็นขนาดที่ไม่เล็กและไม่ใหญ่จนเกินไป

รูปที่ 3.19 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของพรมปูพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.20 แสดงแผ่นนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบ

รูปที่ 3.21 แสดงแผ่นนำเสนอภาพรวมของผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย

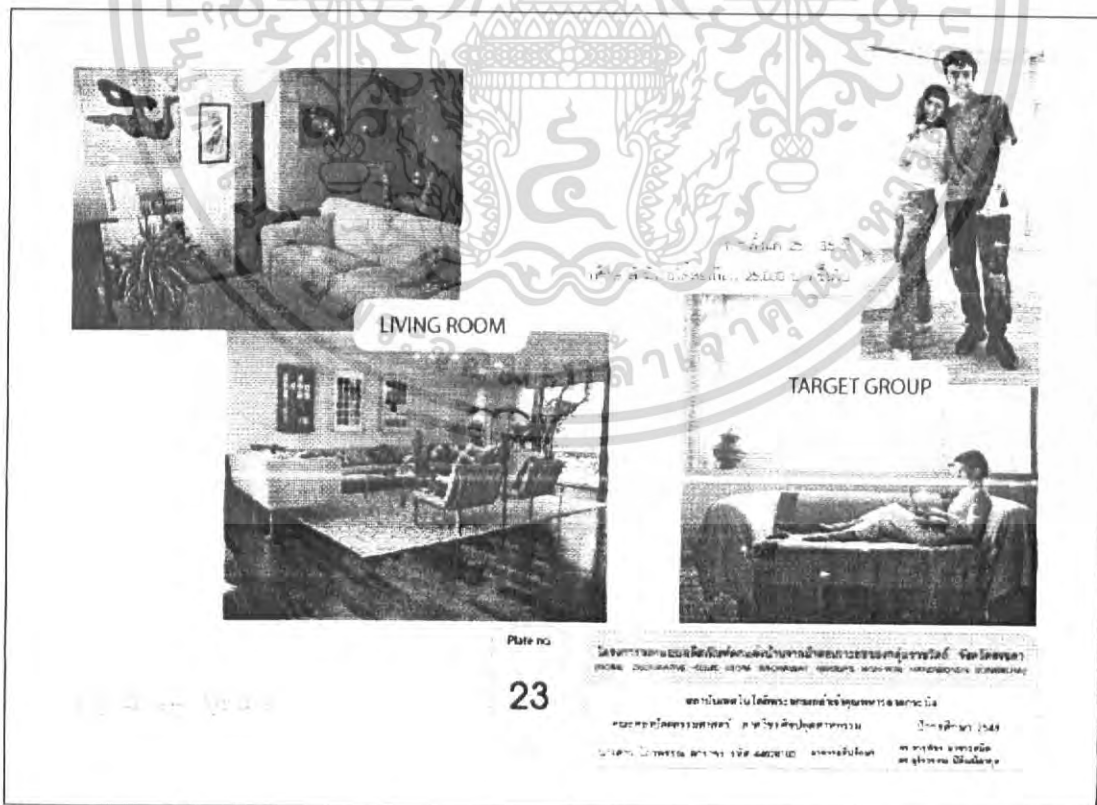
ช่องทางในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สำหรับโครงการนี้ แบ่งออกเป็น 3 ช่องทาง คือ

1. จัดจำหน่ายในท้องถิ่น กลุ่มเป้าหมายจะเป็นชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งจะเป็นการซื้อสินค้าเพื่อใช้ตกแต่งที่อยู่อาศัยของตนเอง
2. จัดจำหน่ายในประเทศ กลุ่มเป้าหมายจะเป็นกลุ่มของนักท่องเที่ยว และบุคคลทั่วไปที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ซื้อหาไปเป็นของฝาก หรือใช้เอง โดยเป็นกลุ่มที่มีโอกาสในการเลือกซื้อสินค้าด้วยตนเองด้วย
3. จัดจำหน่ายต่างประเทศ กลุ่มเป้าหมาย สามารถเลือกซื้อสินค้าผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในชื่อ Website [http:// www.Thaitambon.com](http://www.Thaitambon.com) ซึ่งเป็น Website ที่รัฐบาลได้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอสินค้าให้แก่ผู้สนใจได้เข้ามาเยี่ยมชมและรับทราบข้อมูลก่อนตัดสินใจ โดยกลุ่มเป้าหมายจะมีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ทั้งนี้ จะเน้นกลุ่มคนวัยทำงานทั้งชายและหญิงในช่วงอายุตั้งแต่ 25 - 35 ปี เป็นกลุ่มคนที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 25,000 บาทขึ้นไป สนิยมดี เป็นกลุ่มที่เริ่มจะมีบ้านเป็นของตัวเอง จึงมีความสนใจที่จะซื้อหาผลิตภัณฑ์ที่ชื่นชอบไปใช้ตกแต่ง และ เห็นคุณค่าของงานฝีมือ ภูมิปัญญา ประณีต สอดคล้องกับกับความงาม ทั้งสีสัน ลวดลาย รูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่มีความกลมกลืนลงตัวกัน ราคาที่เหมาะสมกับวัสดุที่ใช้ผลิต และยังคงคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ ความเหมาะสมในการนำไปจัดวางในตำแหน่งที่ต้องการอีกด้วย

รูปที่ 3.22 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของโครงการ

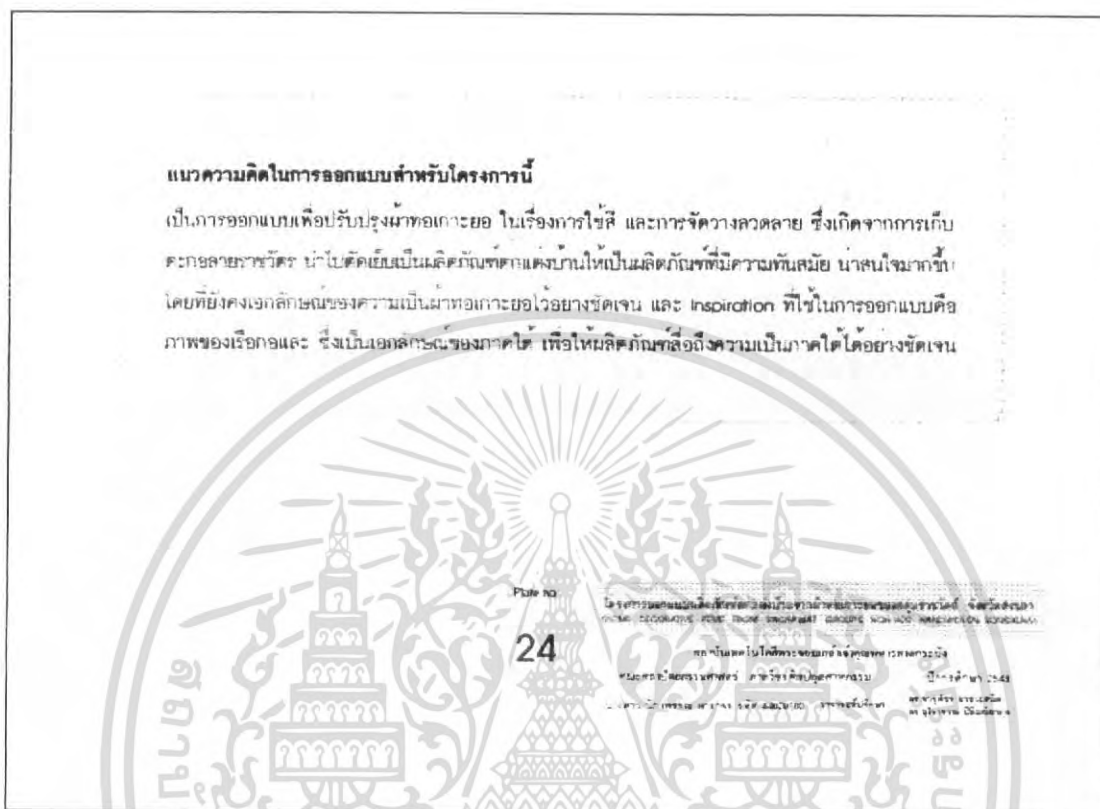

รูปที่ 3.23 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

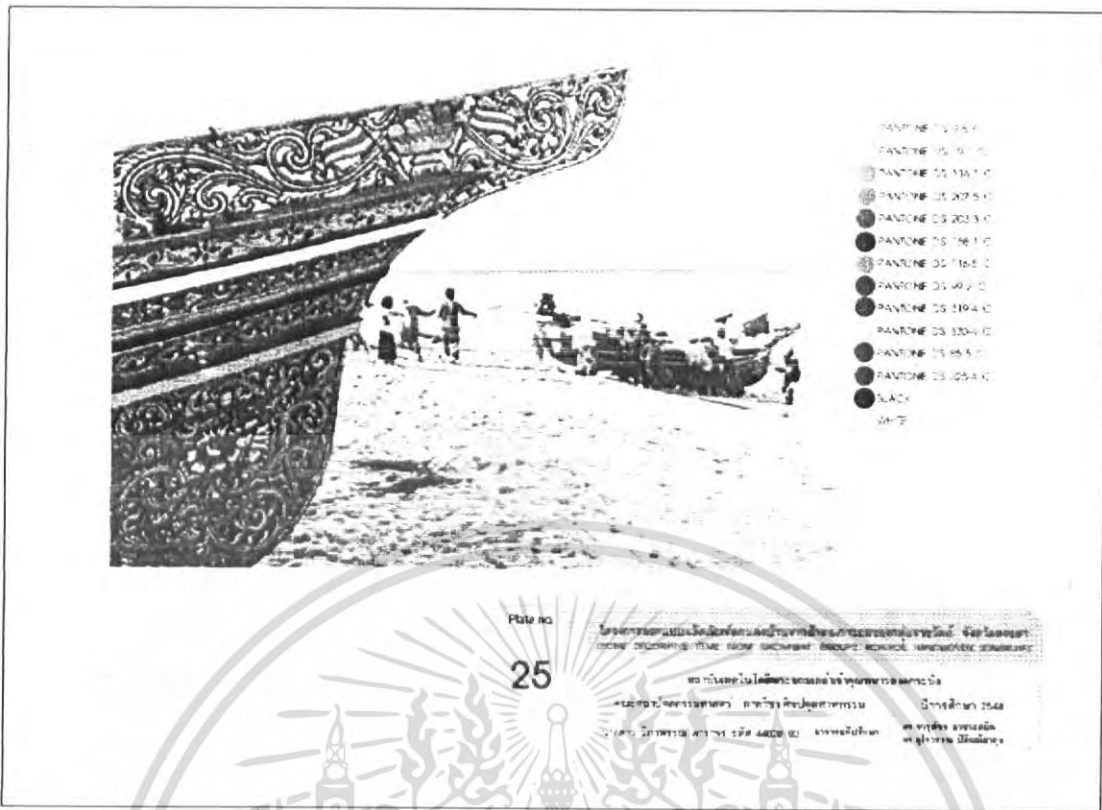
1.2 ขั้นตอนการออกแบบลวดลายผ้า

สรุปแนวความคิดในการออกแบบให้ชัดเจน หาแรงบันดาลใจในการออกแบบ ที่เหมาะสมมาใช้ และถ่ายทอดออกมาเป็นงานออกแบบที่สามารถสื่อถึงแรงบันดาลใจได้ชัดเจน

รูปที่ 3.24 แสดงแผ่นนำเสนอแนวความคิดในการออกแบบสำหรับโครงการนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

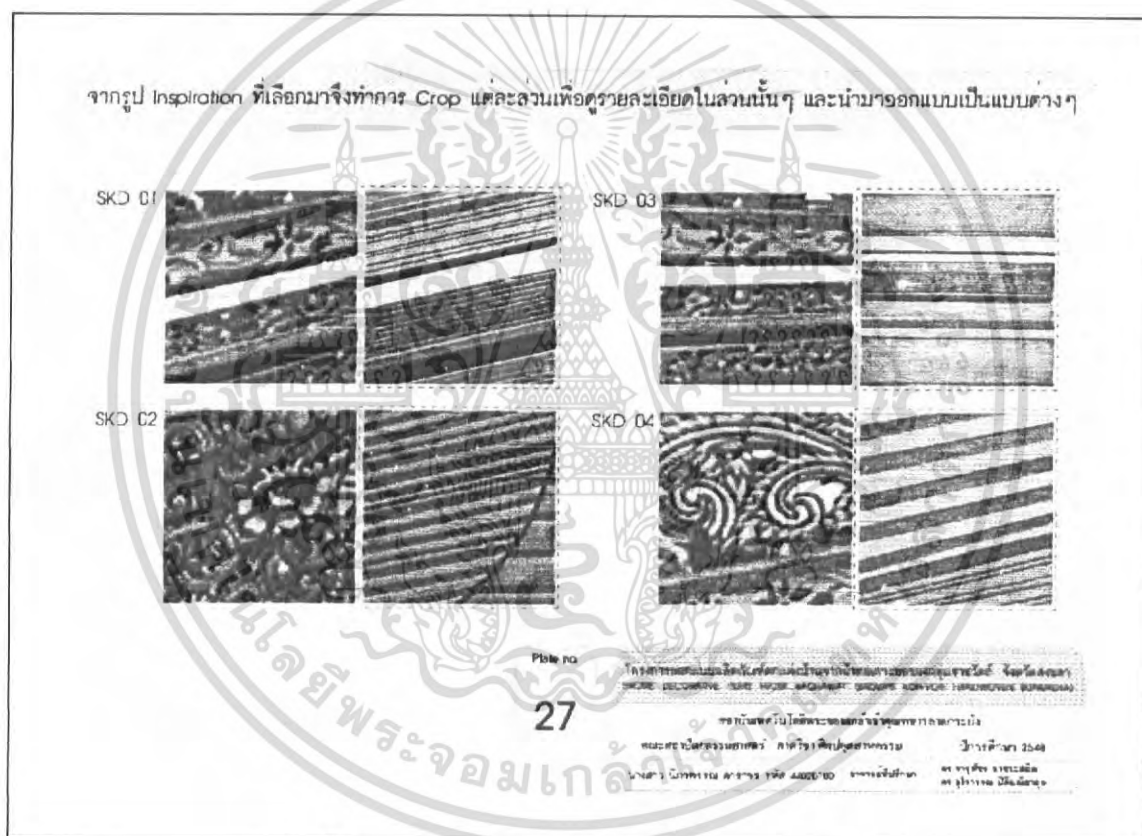
รูปที่ 3.25 แสดงแผ่นนำเสนอแรงบันดาลใจในการออกแบบ

รูปที่ 3.26 แสดงแผ่นนำเสนอขั้นตอนการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการออกแบบจะเริ่มจาก การหาภาพที่จะใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ ซึ่งจากภาพที่เลือกนำมาใช้นั้น มีรายละเอียดมาก ดังนั้น ในการออกแบบให้เป็นลายผ้าจึงทำการตัดรูปเพื่อดูรายละเอียดของส่วนนั้นๆ แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นแบบร่าง ให้ใกล้เคียงมากที่สุด เมื่อได้ลายที่ตรงกับความต้องการแล้ว จึงนำมาพัฒนาในเรื่องของสีสันทันให้ได้เป็น 3 แนวทางสีตามที่ได้แบ่งกลุ่มของสีเอาไว้ จากนั้นเลือก 1 สี 1 ลาย มาใช้ในการออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ต่อไป และในขั้นตอนนี้จะศึกษาเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับผ้า โดยคำนึงถึงการผลิตด้วย จากนั้นนำลายผ้าที่ได้มาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน แล้วจึงสรุปเลือกแบบมาผลิตจริง

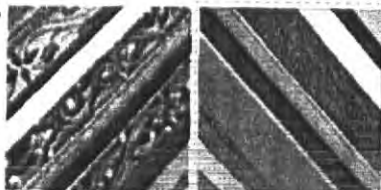

รูปที่ 3.27 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูป Inspiration ที่เลือกมาจึงทำการ Crop และลงส่วนเพื่อขยายละเอียดในส่วนนั้นๆ และนำมาออกแบบเป็นแบบต่างๆ

SKD 05

SKD 07

SKD 06

SKD 08

Plate no

28

โครงการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากงานศิลปกรรมและวัฒนธรรมไทย - วิชาศิลปกรรม
 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600
 ชื่อกลุ่มงาน: โฉมหน้าแบบร่าง (Sketch) ปีการศึกษา 2568
 ชื่อผู้จัดทำ: อรุณรัตน์ อรุณรัตน์
 ชื่อผู้ควบคุมงาน: อรุณรัตน์ อรุณรัตน์

รูปที่ 3.28 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch)

จากรูป Inspiration ที่เลือกมาจึงทำการ Crop และลงส่วนเพื่อขยายละเอียดในส่วนนั้นๆ และนำมาออกแบบเป็นแบบต่างๆ

SKD 09

จาก SKD ทั้งหมด สรุปเลือกแบบที่ 1,2,9 นำมาพัฒนาต่อ

1. เป็นแบบที่มีความน่าสนใจ สามารถถ่ายทอดออกมาแล้วให้ความรู้สึกเชื่อมโยงกับ Inspiration ได้ชัดเจน.
2. มีความเป็นไปได้ในการนำไปพัฒนาสีให้เป็น 3 Color way คือ โทนสีมืด โทนสีสดใส และ โทนสี Pastel

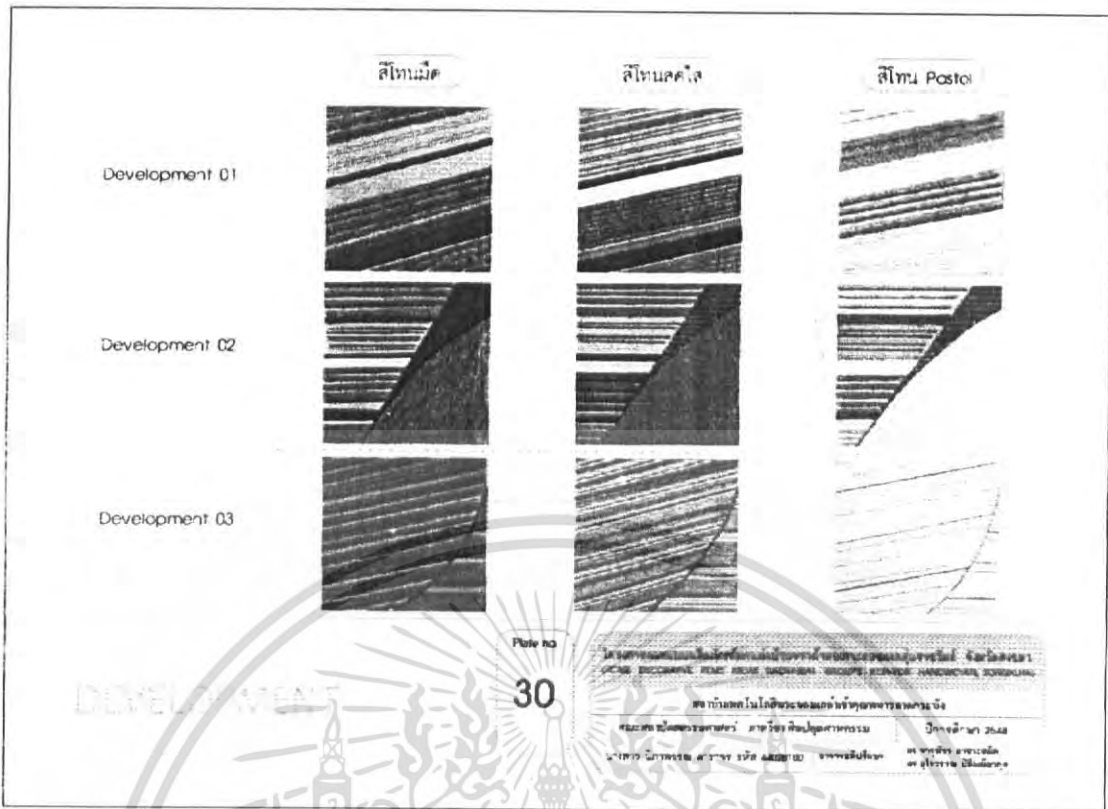
Plate no

29

โครงการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากงานศิลปกรรมและวัฒนธรรมไทย - วิชาศิลปกรรม
 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600
 ชื่อกลุ่มงาน: โฉมหน้าแบบร่าง (Sketch) ปีการศึกษา 2568
 ชื่อผู้จัดทำ: อรุณรัตน์ อรุณรัตน์
 ชื่อผู้ควบคุมงาน: อรุณรัตน์ อรุณรัตน์

รูปที่ 3.29 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch) และสรุปเลือกแบบมาพัฒนาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.30 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch) และพัฒนาให้เป็น 3 แนวทางสี

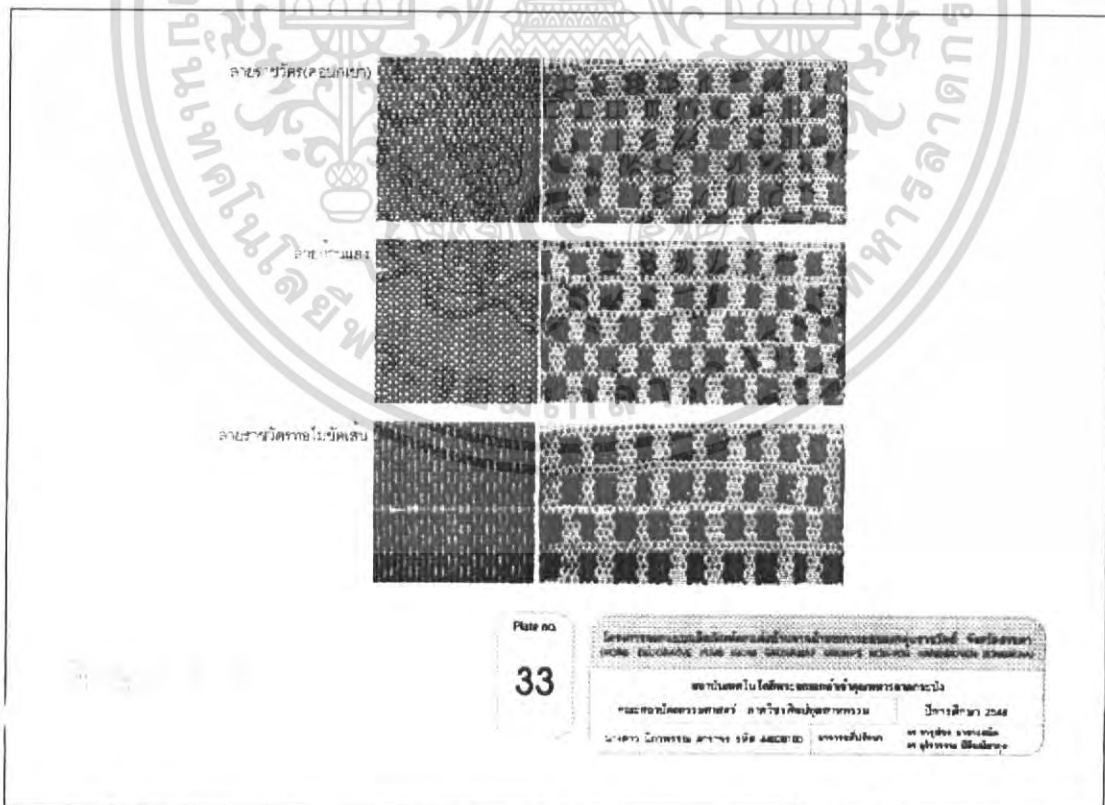

รูปที่ 3.31 แสดงแผ่นนำเสนอแบบร่าง (Sketch) ที่เลือกมาพัฒนาต่อเป็นผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

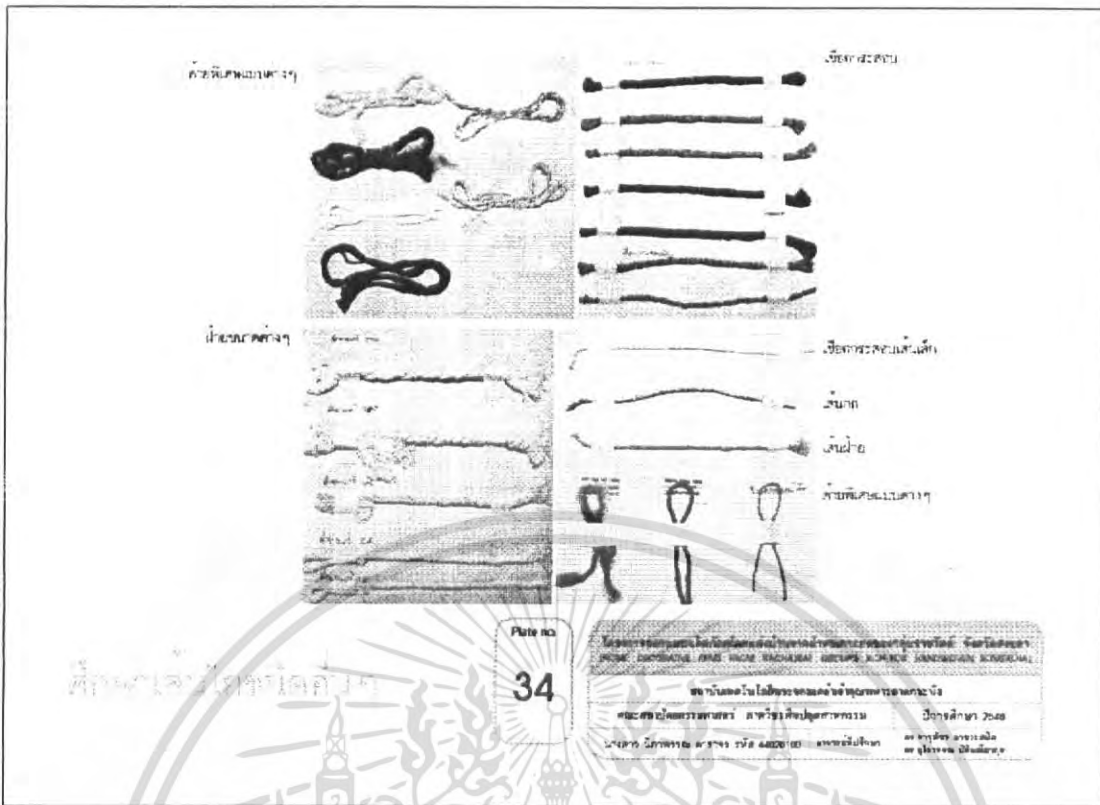

รูปที่ 3.32 แสดงแผ่นนำเสนอการเพิ่มความน่าสนใจให้กับผลิตภัณฑ์

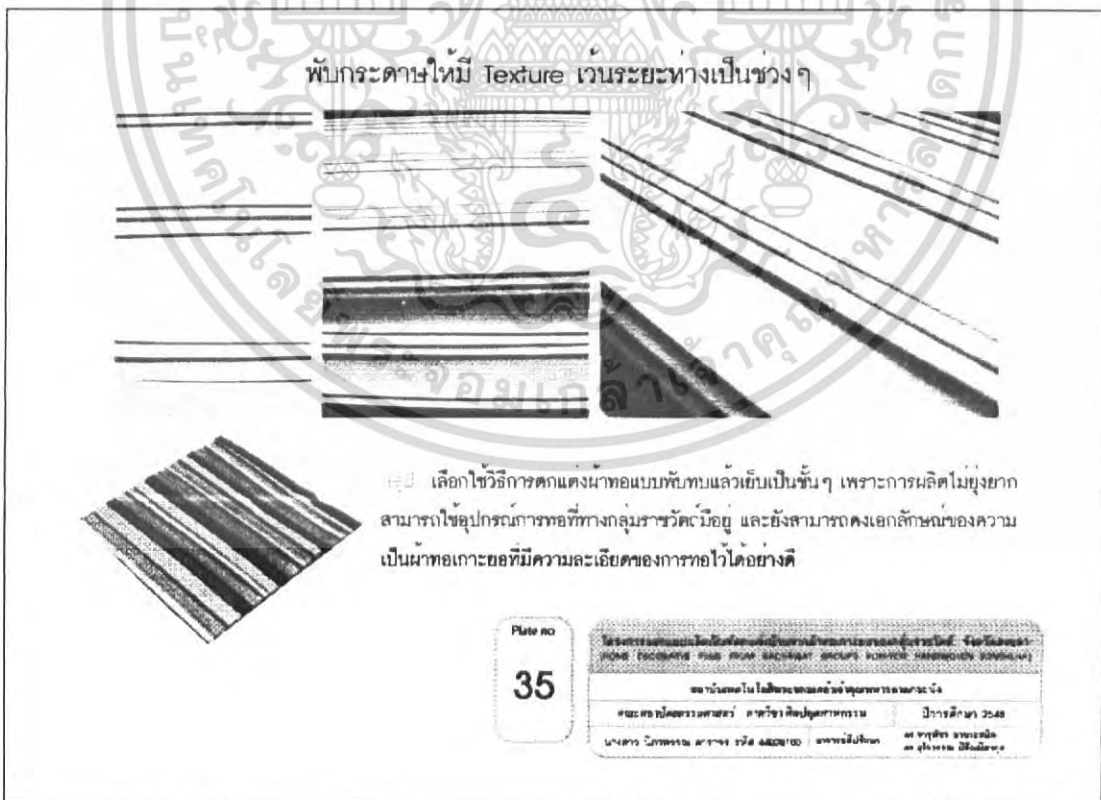

รูปที่ 3.33 แสดงแผ่นนำเสนอการศึกษาเกี่ยวกับลายทอและทำขึ้นมาเป็น Hand loom

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

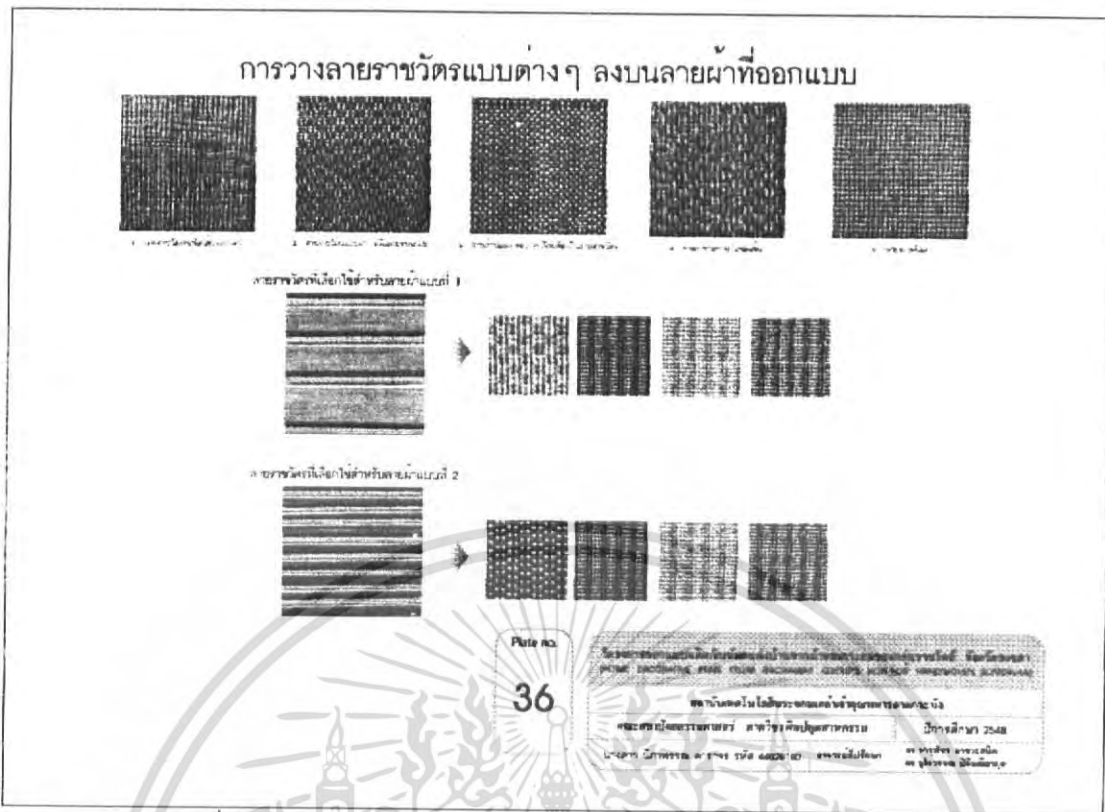

รูปที่ 3.34 แสดงแผ่นนำเสนอการศึกษาเส้นใยชนิดอื่นๆ

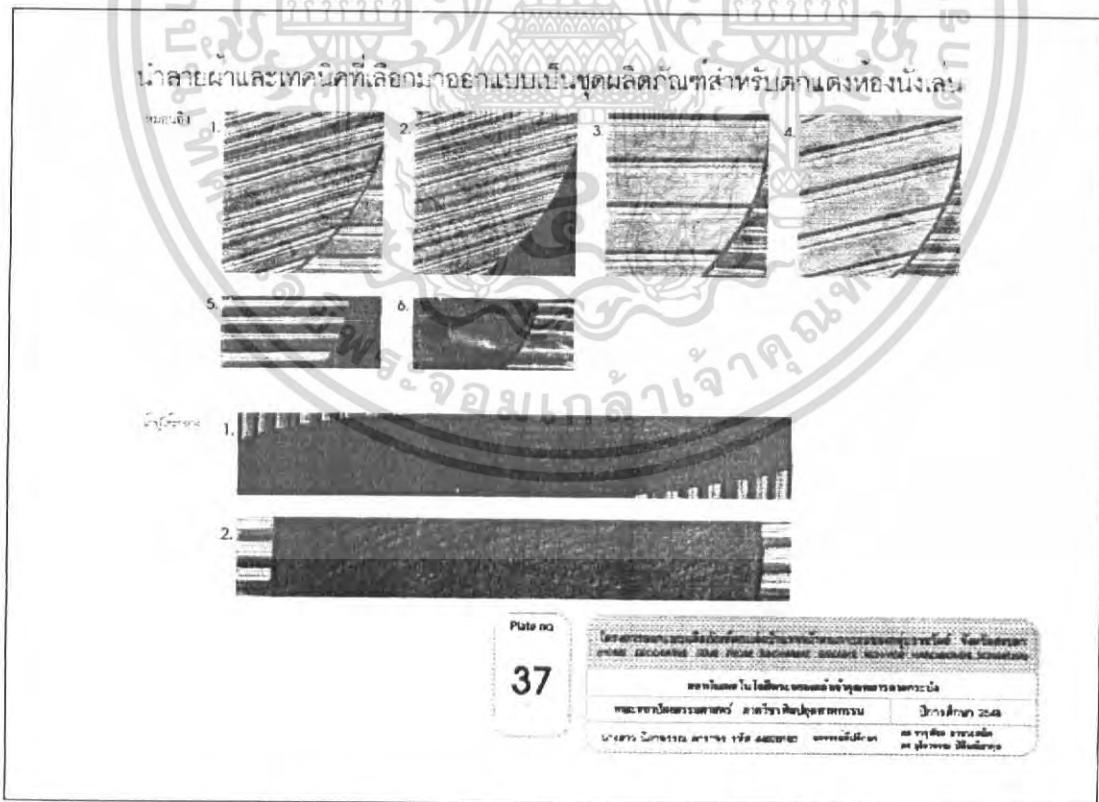

รูปที่ 3.35 แสดงแผ่นนำเสนอการพับกระดุมใหม่มีความแตกต่างของพื้นผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

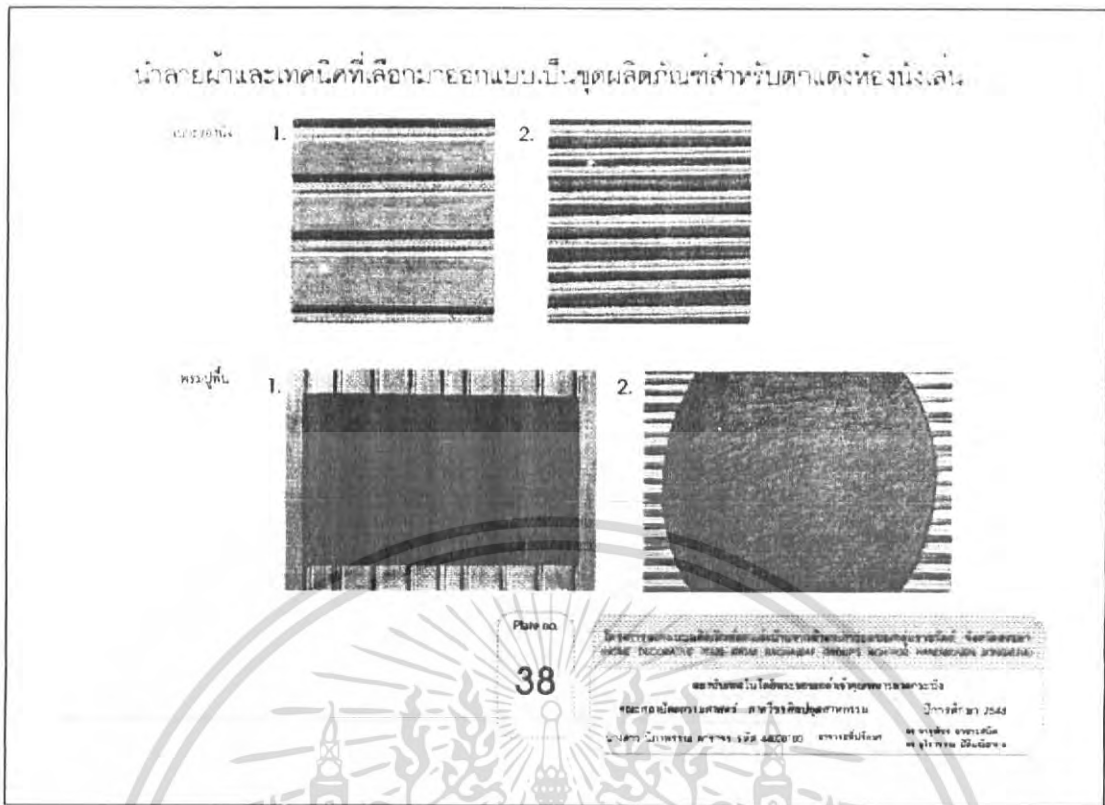

รูปที่ 3.36 แสดงแผ่นนำเสนอการวางลายทอบนแบบร่าง (Sketch)

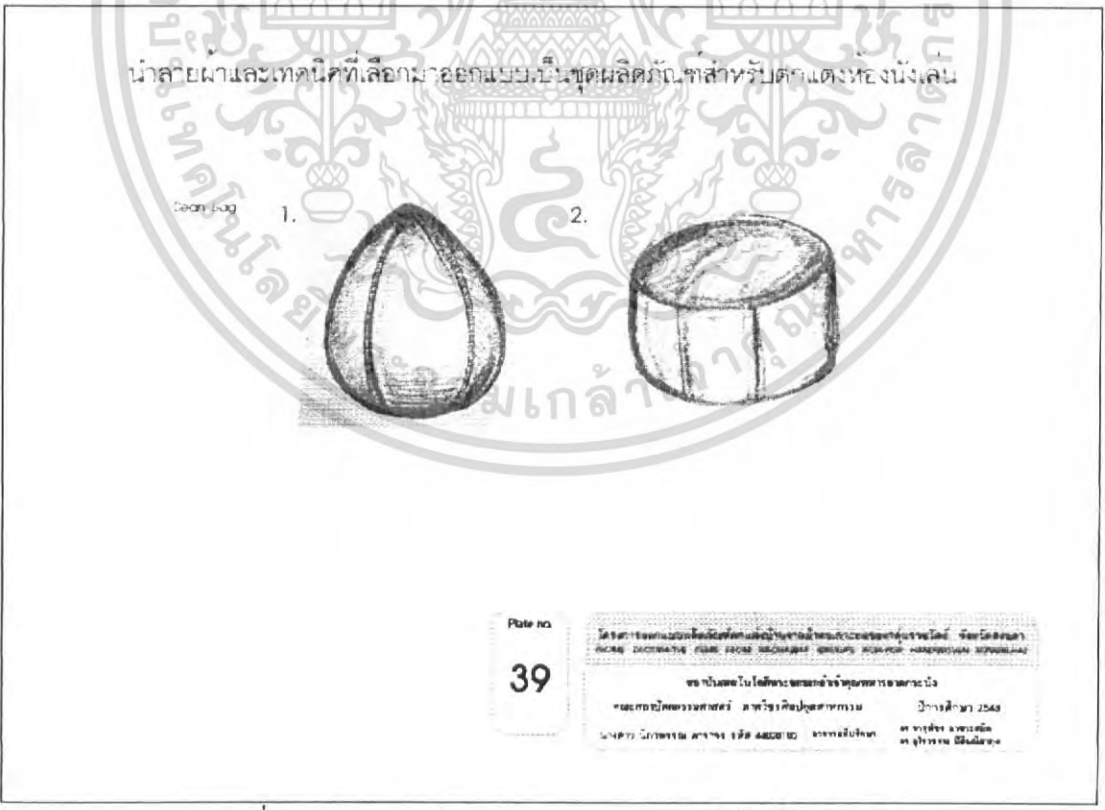

รูปที่ 3.37 แสดงแผ่นนำเสนอการวางลายบนตัวผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

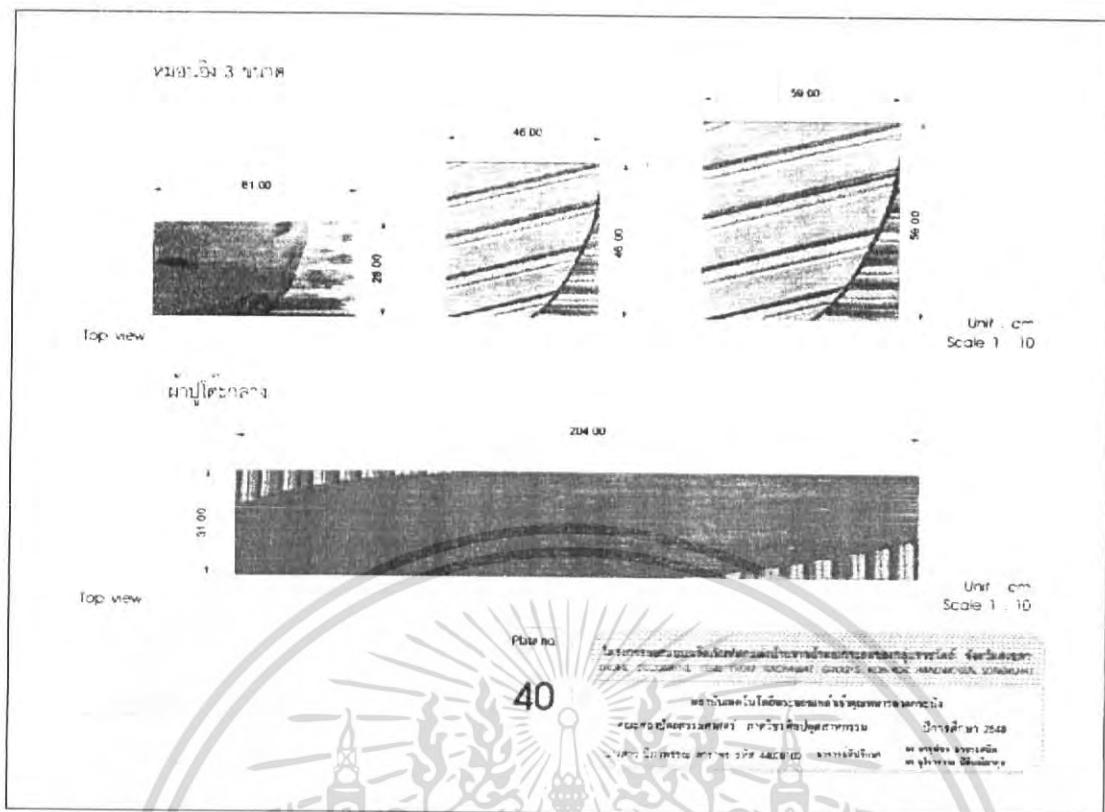

รูปที่ 3.38 แสดงแผ่นนำเสนอการวางลายบนตัวผลิตภัณฑ์

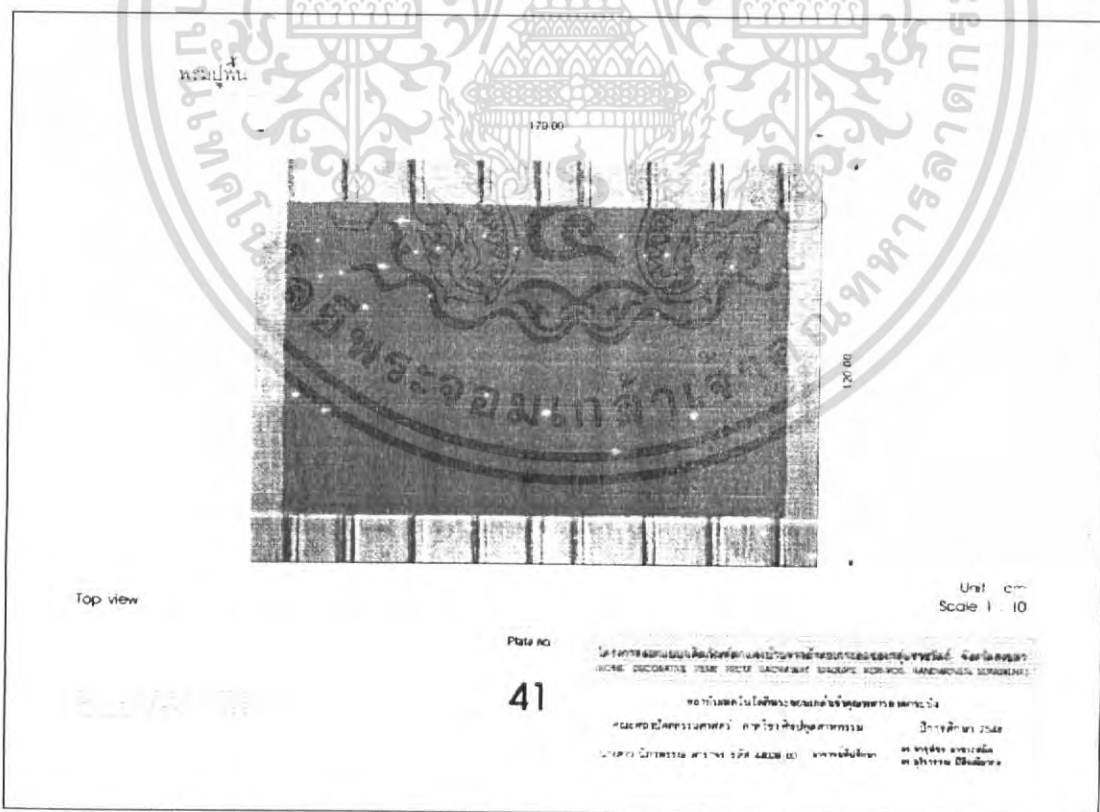

รูปที่ 3.39 แสดงแผ่นนำเสนอการวางลายบนตัวผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

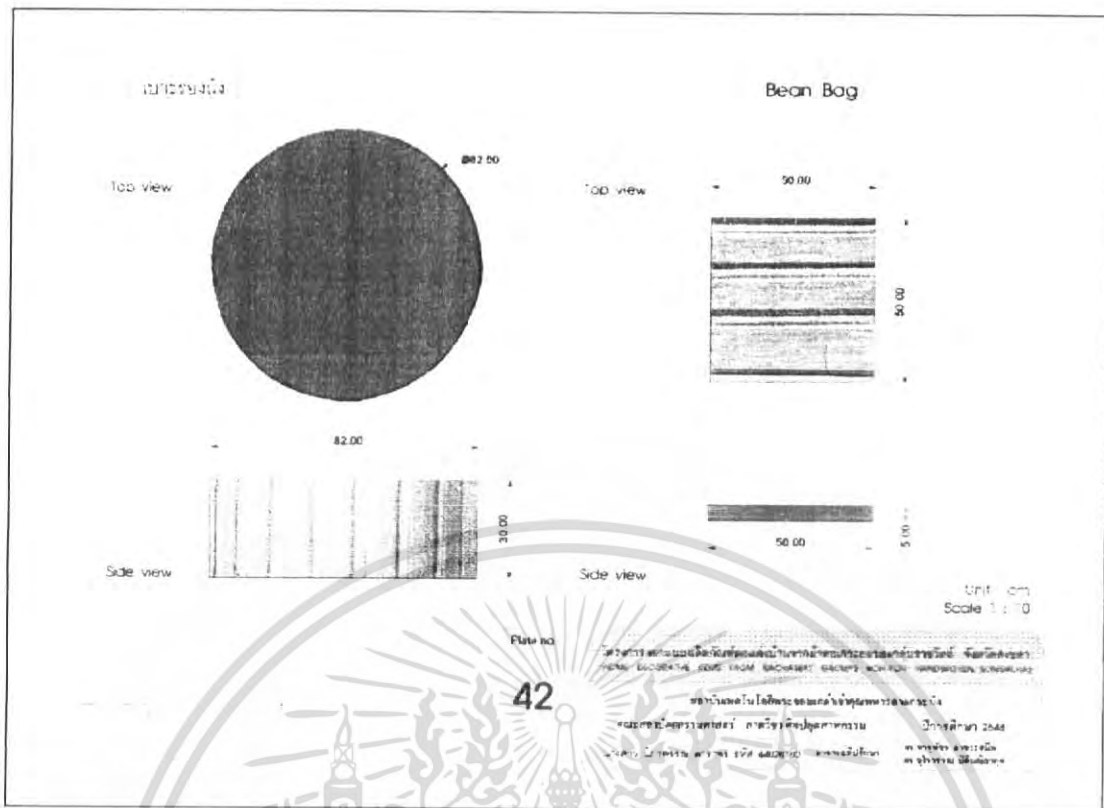

รูปที่ 3.40 แสดงแผ่นนำเสนอแบบของผลิตภัณฑ์ที่เลือกและขนาดโดยรวม

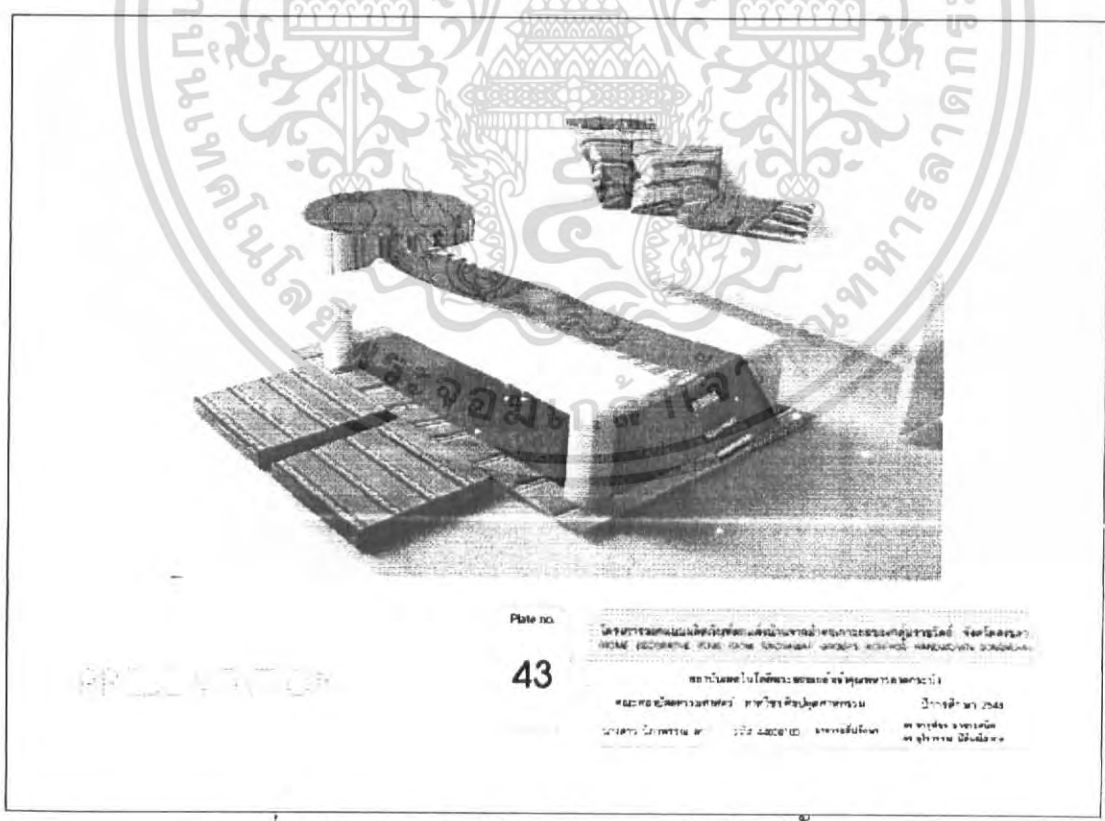

รูปที่ 3.41 แสดงแผ่นนำเสนอแบบของผลิตภัณฑ์ที่เลือกและขนาดโดยรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.42 แสดงแผ่นนำเสนอแบบของผลิตภัณฑ์ที่เลือกและขนาดโดยรวม

รูปที่ 3.43 แสดงแผ่นนำเสนอแบบของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สรุปผลการออกแบบและความคิดเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์
 จากความคิดเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนแบบร่าง เห็นควรให้ปรับปรุง
 ผลงานดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคการตีเกล็ดเพิ่มเติม
2. ชื่อโทนสีควรเปลี่ยนให้มีสีลามากขึ้น เช่น Black boat, Sand dune
3. พัฒนารูปแบบของ Bean bag
4. ควรทำ Model ในสี Earth tone จะดีกว่าโทนสีสดใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การนำเสนอผลงานการออกแบบ

1. แผ่นนำเสนอผลงานและแบบแสดงรายละเอียด

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติของโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
 (Design Product from Natural Materials of Rungkrong Wittaya School, Suphanburi)

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติของโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นโครงการออกแบบเพื่อปรับปรุงในเรื่องการจัดวางสวนสวย และสีสันของน้ำพุเกาะยอให้มีความทันสมัย น่าสนใจมากขึ้น โดยนำวัสดุเกาะยอแบบดั้งเดิมมาออกแบบตกแต่งในตัวเอง มาทำจากออกแบบ โดยผสมผสานกับวัสดุอื่นด้วยอีกแบบต่างๆ ทำให้ได้มีน้ำพุที่ยังคงเอกลักษณ์ของเกาะยอ แต่มีความทันสมัย ทำให้ดูมีชีวิตชีวาขึ้นมาไม่ใช่งานโครงการทั่วไป และในโครงการนี้ยังเป็นภาพนำยอเกาะยอ ไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ส่วนชิ้นตกแต่งบ้านเป็นส่วนหนึ่งของห้องนั่งเล่น เพราะเป็นส่วนที่ไว้ประดับอีกกรรมต่างๆ ภายในครอบครัวและไว้ต้อนรับแขกที่มายืนเยือนในบางเวลาที่ให้ภาพเกาะยอเป็นที่รู้จักมากขึ้น และยังเป็นภาพเพิ่มความหลากหลายของกรรนำยอเกาะยอไปใช้งาน

ผลิตภัณฑ์จากน้ำพุเกาะยอที่กรรนำยอนำไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ในปัจจุบัน

ขอบเขตของโครงการ

- ใช้กระดาษรีไซเคิลจากกระดาษพิมพ์ตรงตึกโรงเรียน สามารถใช้เป็นแบบที่แต่งผนังได้ 5 แบบ เก็บมาออกแบบโดยให้แรงบันดาลใจในการออกแบบจากสีของเกาะยอ จากสายที่ยอดเกาะยอทำเป็น 3 แนวทางสี แล้วนำแบบอยู่ในบรรยากาศห้องนั่งเล่นจำนวน
 - 1.1 ธีมห้องนั่งเล่นขนาด 30 x 30 เซนติเมตร (12 x 12 นิ้ว)
 - 1.2 **ผลิตภัณฑ์จริง** สีเทา 1 ชิ้น 1 กระดาษพิมพ์

การออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติของโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา

- ออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งผนังสำหรับห้องนั่งเล่นที่เป็นชุดเดียวกัน ประกอบด้วย
 - 2.1 วัสดุกระดาษรีไซเคิล (กระดาษพิมพ์)
 - 2.2 ผนังสูง 3 เมตร x 18 นิ้ว x 18 นิ้ว (แบบผนังสูง) 1 แฉก จำนวน 1 ชิ้น
 - 2.2 ผนังสูง 3 เมตร x 18 นิ้ว x 22 นิ้ว (แบบผนังสูง) 1 แฉก จำนวน 1 ชิ้น
 - 2.2 ผนังสูง 3 เมตร x 18 นิ้ว x 24 นิ้ว (แบบผนังสูง) 1 แฉก จำนวน 1 ชิ้น
 - 2.3 วัสดุพิมพ์รีไซเคิล
 - 2.4 Reen bag
 - 2.5 ทรนบูท

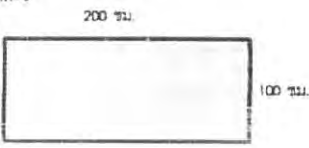
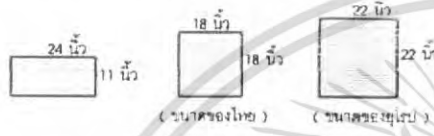
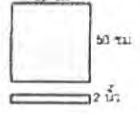

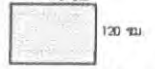
1

รูปที่ 4.1 แสดงแผ่นนำเสนอวัตถุประสงค์และขอบเขตของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์จากนิทรรศการชุมชนคุณธรรมวัดโพธิ์ จังหวัดสงขลา (S.M.P. (2017) : 191 - 194) <http://www.siam.ac.th/2017/07/191-194-smp-2017/>

สรุป ขนาดและรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบ

1. ภาชนะใส่ของ (ใส่กาแฟ/ใส่ขนมหวาน) รูปแบบของภาชนะใส่ของที่จะทำการออกแบบจะมีแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า แบบสูงแนวหน้าโดยกลางหน้าความกว้าง 100 ซม. X ความยาว 150 ซม. X ความสูง 35 ซม.
 ภาชนะใส่ของแบบปูมไม้ระ

2. หมอนอิง 3 ขนาด คือ 18 นิ้ว x 18 นิ้ว (ขนาดของโยย)
 22 นิ้ว x 22 นิ้ว (ขนาดของยุโรป)
 11 นิ้ว x 24 นิ้ว
 หมอนอิงขนาดมาตรฐาน มี 3 ขนาด ดังนี้

3. เบาะที่นั่งปูพื้น
 ขนาดความกว้างและความยาวของเบาะรองนั่ง ใช้ขนาดเบาะรองนั่งขนาด 50x50 ซม. หน้า 2 นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดที่ไม่เล็กและไม่ใหญ่จนเกินไป รูปแบบของเบาะรองนั่งเป็นแบบเบาะรองนั่งเพียงอย่างเดียวเพื่อการใช้งานร่วมกับโต๊ะกลางที่มีขนาดไม่สูงนัก สามารถยกโต๊ะความและประหยัดเนื้อที่ ถูกเบาะรองนั่งที่มีปกคลุมเบาะ ที่สามารถใส่ - ถอดเพื่อรักษาความสะอาดได้ โดยการดีไซน์เพื่อที่จะไม่สั่นที่ก้นออกจนสร้างความรำคาญให้แก่ผู้ใช้งาน และใช้พองน้ำเป็นวัสดุในการทำไส้เบาะ
 เบาะรองนั่งขนาด 50x50 ซม. หน้า 2 นิ้ว

4. Bean bag
 เลือกทำ Bean bag แบบกึ่งนั่งกึ่งนอน เพราะการนั่งคว้างในท้องถิ่นส่วนใหญ่ประกอบด้วยการใช้เก้าอี้ โต๊ะกลาง เบาะรองนั่ง และยังนิยมรวมที่จะมีการรวมเก้าอี้หลากหลายที่ภายในครอบครัว และบางครั้งอาจใช้ตอนรับแขกที่มีความสนิทจึงเลือก Bean bag แบบที่ให้ความรู้สึกสบายเป็นพิเศษ ใช้งานหลากหลายเป็นแบบที่ขนาดไม่ใหญ่โตเกินไป ที่ขนาด 32 นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดมาตรฐาน
 Bean bag ขนาดมาตรฐาน Dia. 32 นิ้ว Dia. 32 นิ้ว

5. หมอนหนุน
 ขนาดของหมอนหนุน จะอ้างอิงมาจากขนาดของโต๊ะกลางสี่เหลี่ยม ที่ขนาด 100 x 150 ซม. คั่นนี้ จึงเลือกขนาดของหมอนหนุนที่ขนาด 120 x 170 ซม. ซึ่งเป็นขนาดที่ไม่เล็กและไม่ใหญ่จนเกินไป
 หมอนหนุน ขนาด 120x170 ซม.
 (สำหรับใช้กับโต๊ะกลางขนาด 100x150 ซม.)

รูปที่ 4.2 แสดงแผ่นนำเสนอขนาดและรูปแบบโดยรวมของผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบ

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์จากนิทรรศการชุมชนคุณธรรมวัดโพธิ์ จังหวัดสงขลา (S.M.P. (2017) : 191 - 194) <http://www.siam.ac.th/2017/07/191-194-smp-2017/>

ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย
 กลุ่มคนวัยทำงานทั้งชายและหญิงในวัยอายุตั้งแต่ 25 - 35 ปี เป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 25,000 บาทขึ้นไปมีนิสัย เป็นกลุ่มที่เริ่มจะทำงานเป็นของตัวเอง จึงมีความสนใจที่จะซื้อหาผลิตภัณฑ์ที่รอบรู้ไปใช้ตกแต่ง และเห็นคุณค่าของงานฝีมือ ที่มีความประณีตสอดคล้องกับความเป็นธรรมชาติ สดชื่น รูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่มีความกลมกลืนลงตัวกัน ราคาที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตในสังคมและกำลังซื้อด้านการบริโภค ความเหมาะสมในการนำไปจัดวางในตำแหน่งที่ต้องการอีกด้วย

แนวความคิดในการออกแบบสำหรับโครงการนี้
 เป็นการออกแบบเพื่อใช้ปูมทางแนวคิด ในเรื่องการใช้ และการจัดวางลดทอน ซึ่งเกิดจากการเกิดกระแสชาวยุค ซึ่งนำพาเอาความเป็นหน้าที่ มีจุดเด่นตรงที่เป็นวิถีของแบบยุคอวกาศยุคอะเดียทอน เป็นวิถีปัญญาของคนในอดีต มาผสมผสานกับการใช้เส้นสายที่ผสมผสานกันได้อย่างลงตัวที่มีความทันสมัยมากขึ้น แต่ยังคงเอกลักษณ์ของแบบยุคอวกาศได้ โดยเริ่มต้นจากใช้ในการออกแบบมาจากภาพของเรือและ สิ่งเป็นเอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของภาคใต้ เพื่อให้ง่ายและผลิตภัณฑ์โดยออกมาเป็น สีสันความเป็นภาคใต้ อย่างชัดเจนและภาพที่ผ่านการออกแบบแล้วนำไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ลดทอนแบบๆที่อยู่ในส่วนของหนึ่งเด่น เป็นรูปแบบที่ผสมผสานกับกลุ่มเป้าหมาย (ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีความทันสมัยยิ่งขึ้นชอบงานฝีมือ ซึ่งเป็นวิถีปัญญาของคนในท้องถิ่นที่มีการพัฒนารูปแบบใหม่มีความภาคภูมิใจ

MADE MAP

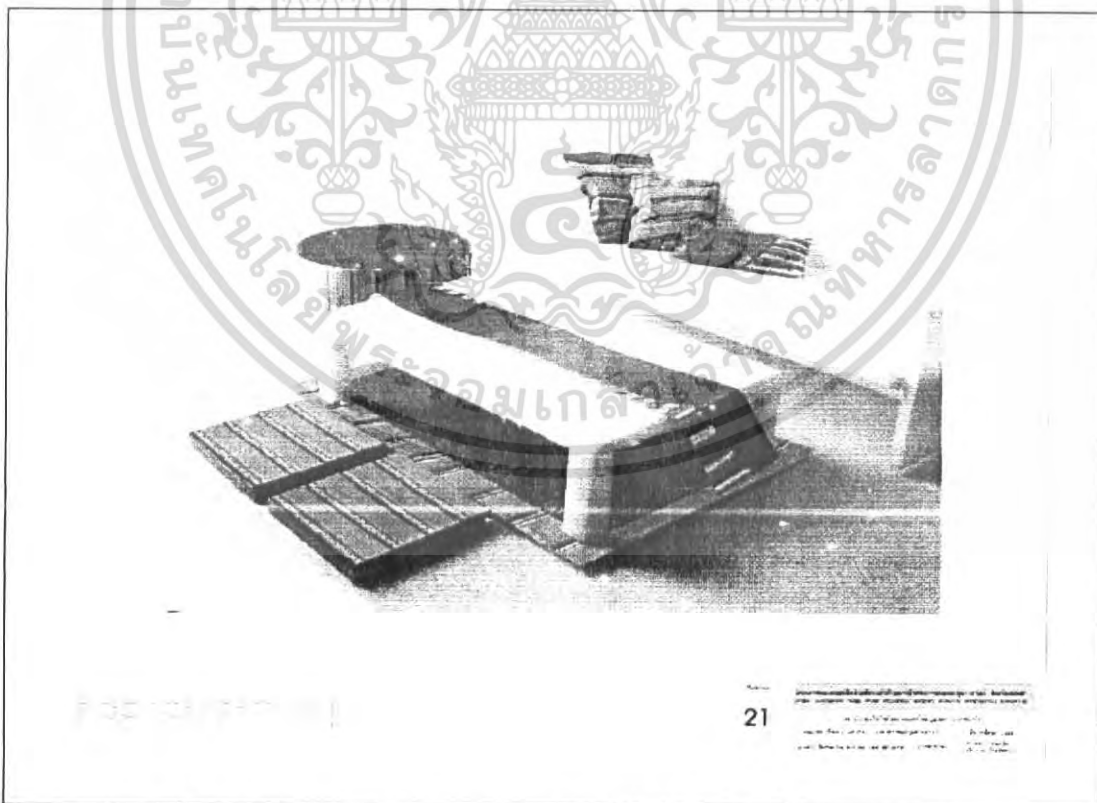

DESIGN INSPIRATION

รูปที่ 4.3 แสดงแผ่นนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย แนวคิดและแรงบันดาลใจในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

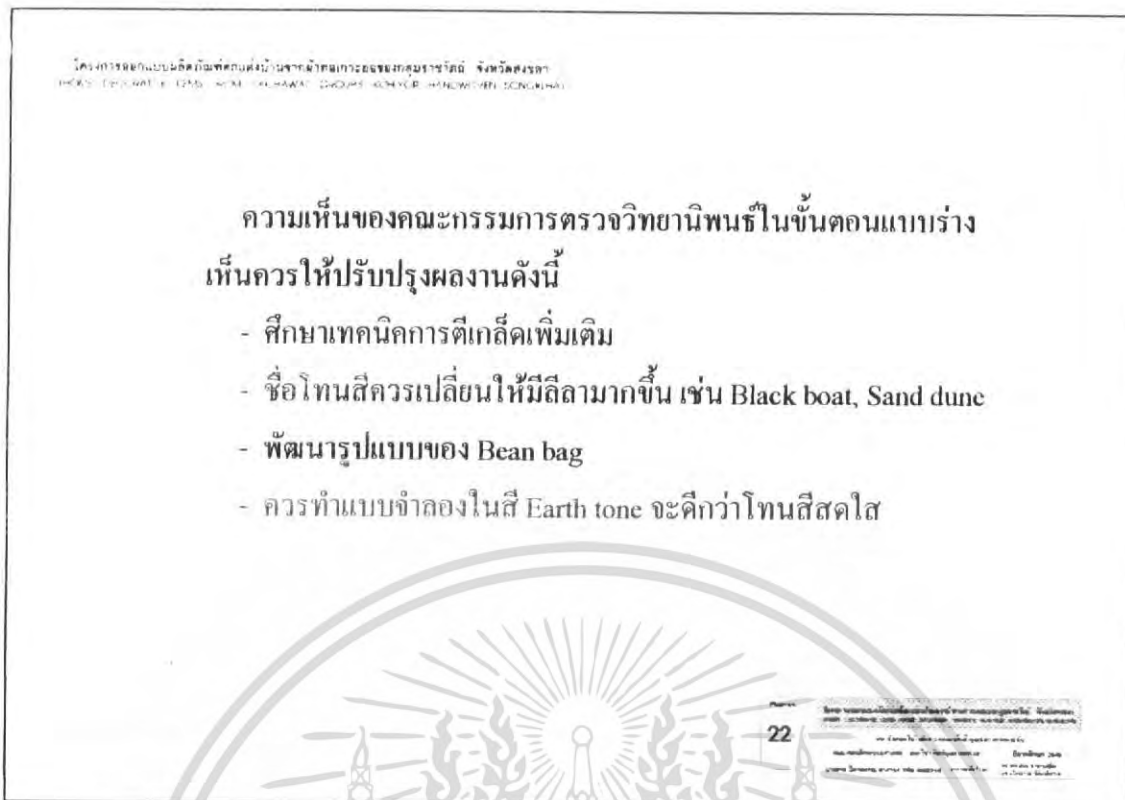

รูปที่ 4.4 แสดงแผ่นนำเสนอขั้นตอนการออกแบบในขั้นตอนแบบร่าง

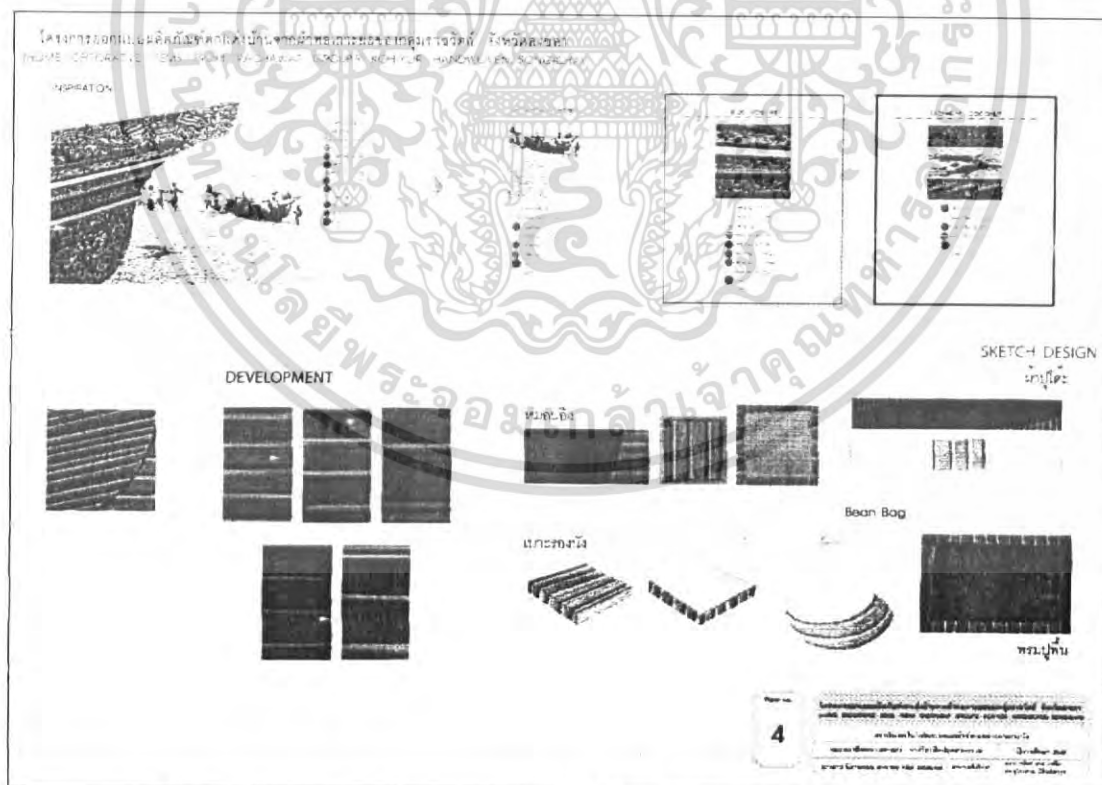

รูปที่ 4.5 แสดงแผ่นนำเสนอชุดผลิตภัณฑ์ที่สรุปเลือกในขั้นตอนแบบร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

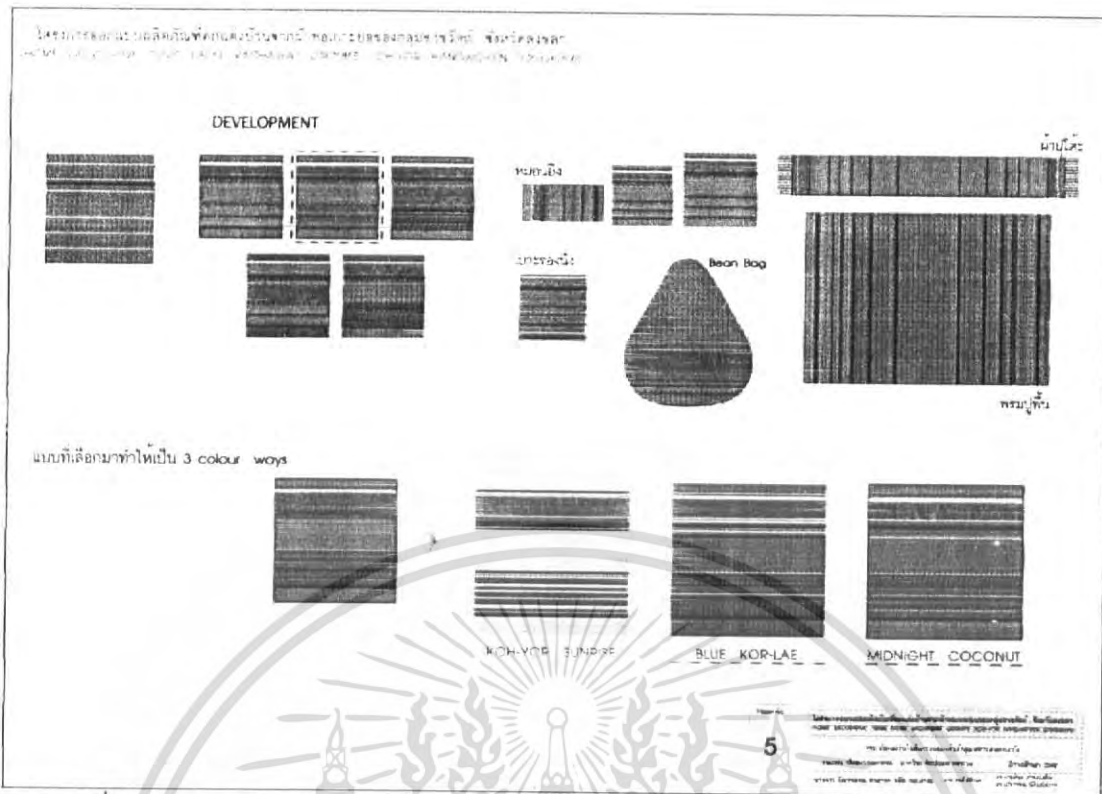

รูปที่ 4.6 แสดงแผ่นนำเสนอความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ในชั้นตอนแบบร่าง

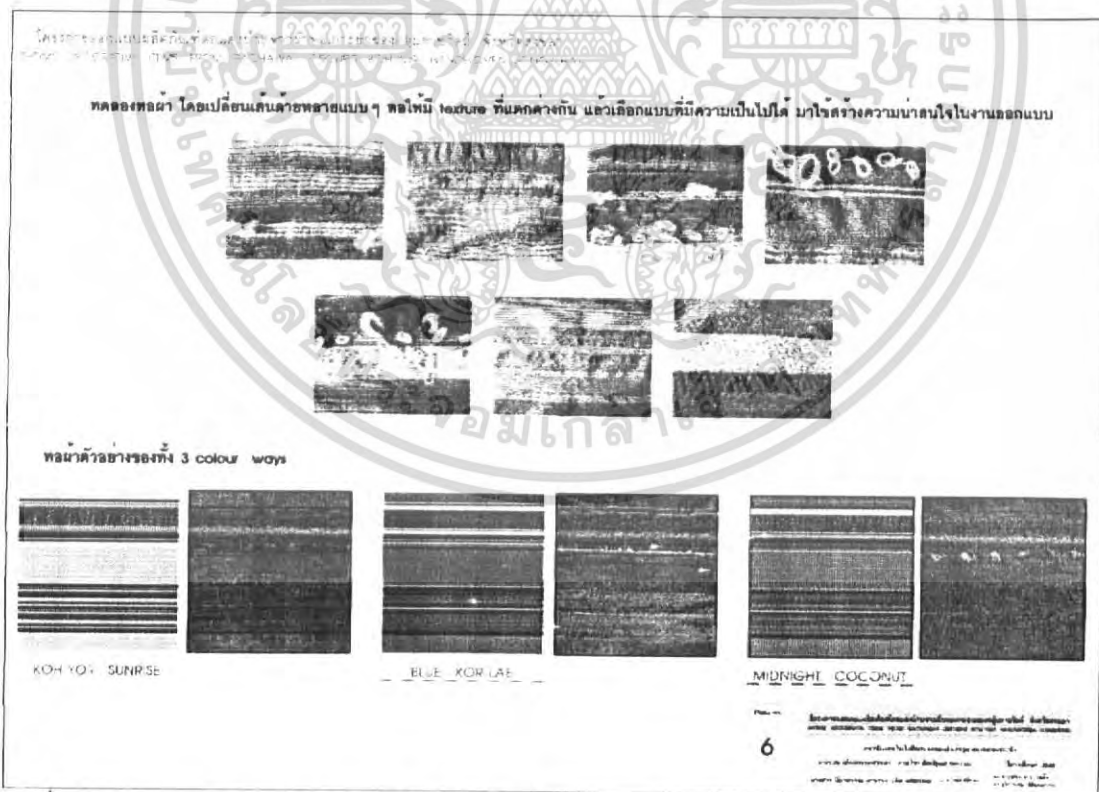

รูปที่ 4.7 แสดงแผ่นนำเสนอการแบ่งกลุ่มโทนสีและการพัฒนาการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

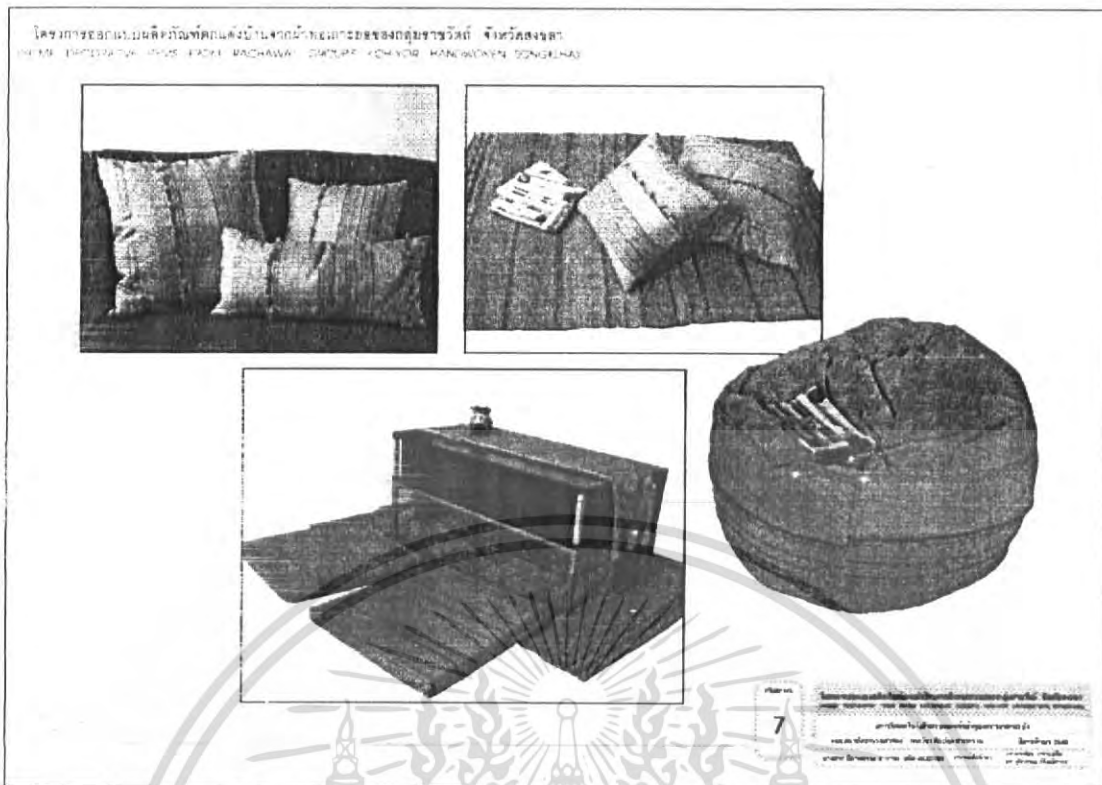

รูปที่ 4.8 แสดงแผ่นนำเสนองานการพัฒนาการออกแบบ และการวางลายบนตัวผลิตภัณฑ์

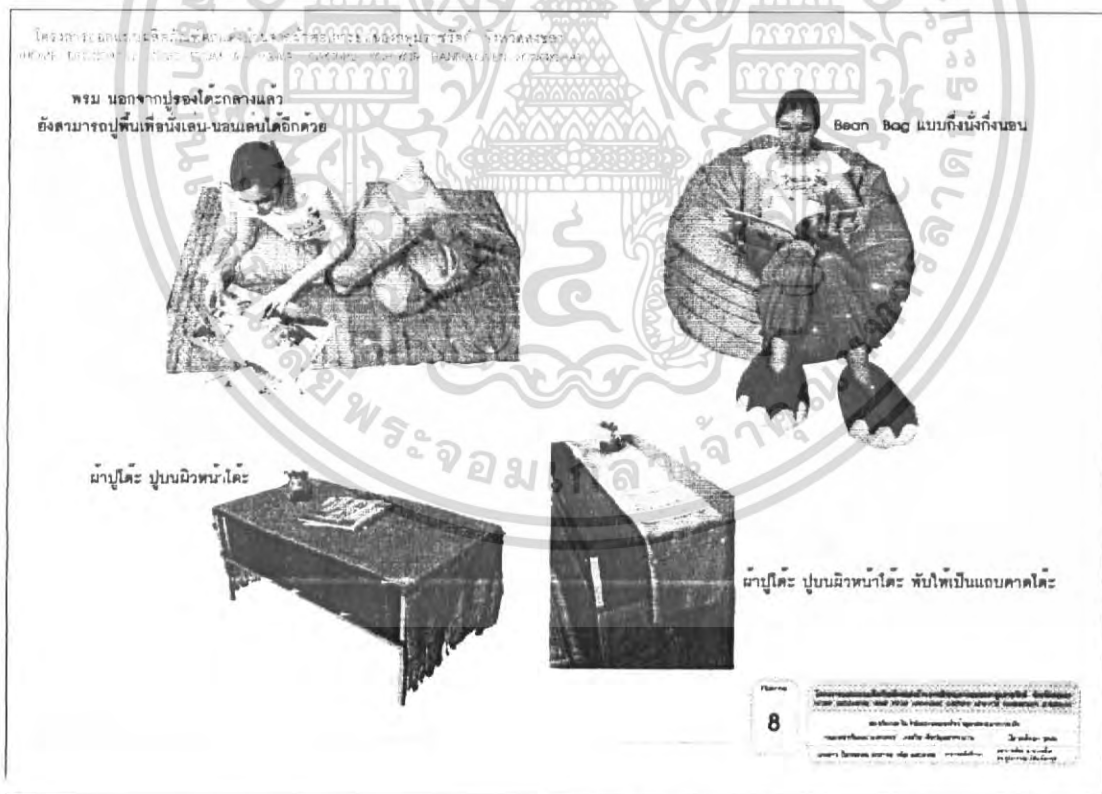

รูปที่ 4.9 แสดงแผ่นนำเสนองานการทอโดยใช้เส้นด้ายแบบต่างๆ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และการทอผ้าตัวอย่างของทั้ง 3 แนวทางสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

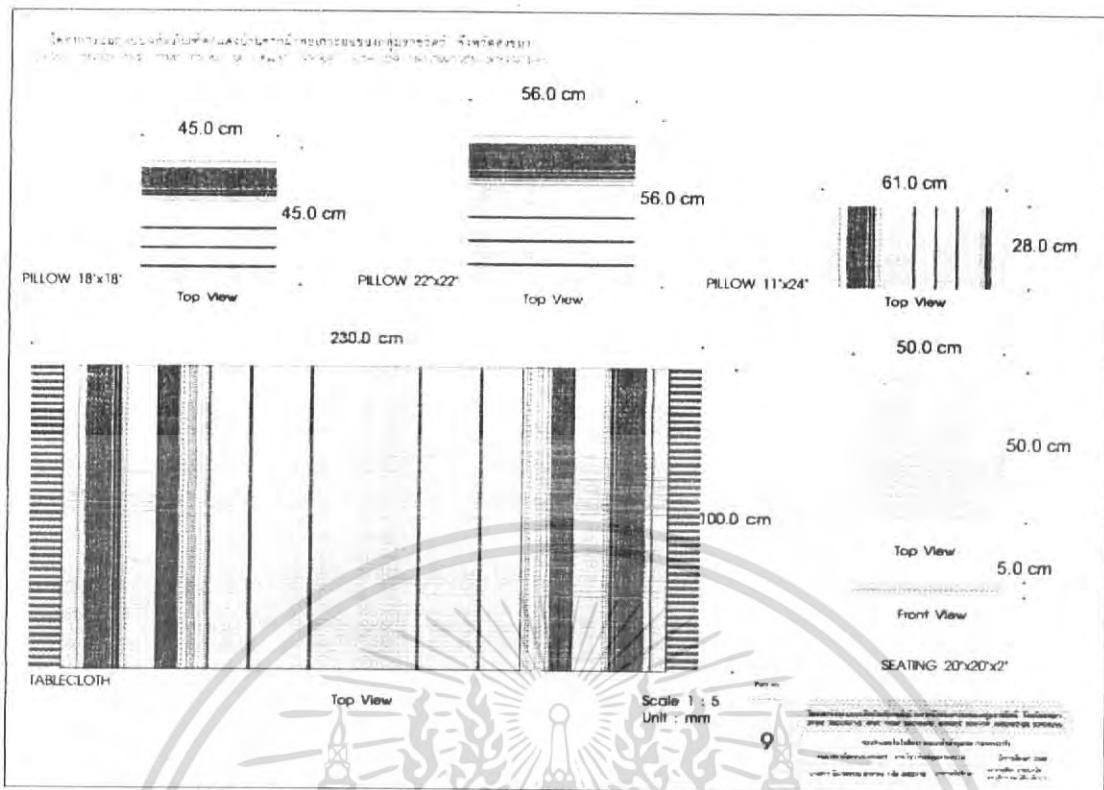

รูปที่ 4.10 แสดงแผ่นนำเสนอภาพของผลิตภัณฑ์ในโครงการ

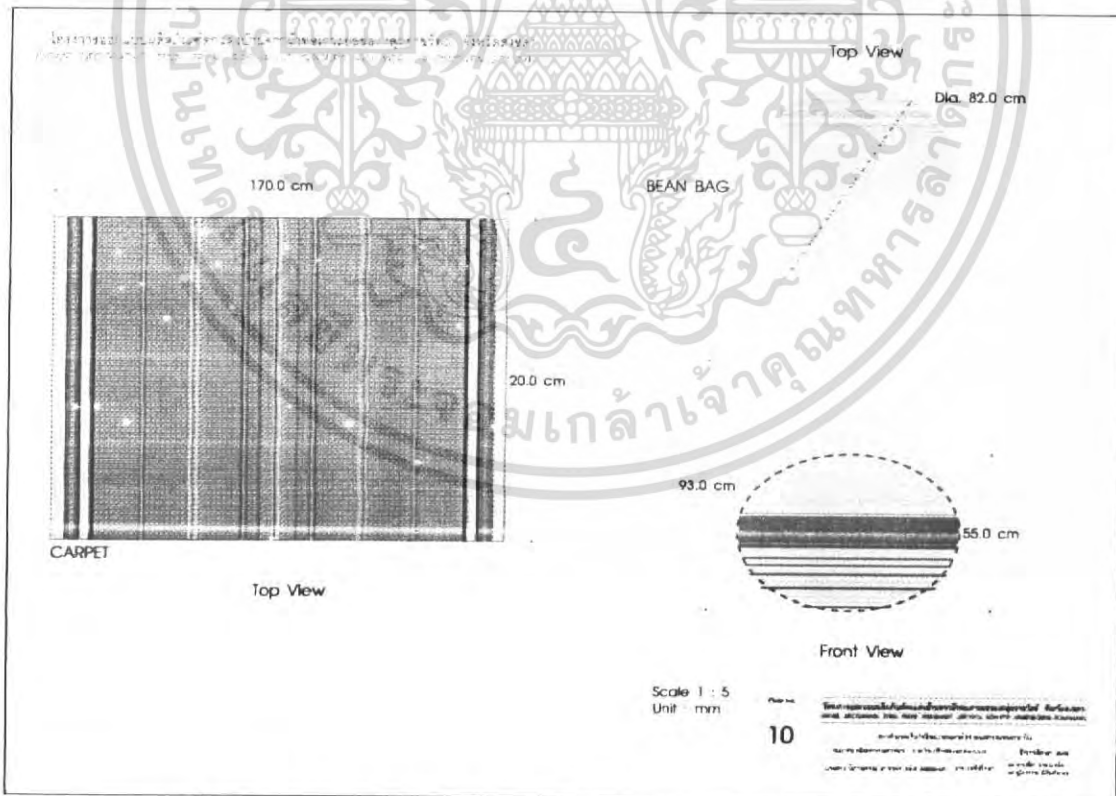

รูปที่ 4.11 แสดงแผ่นนำเสนอภาพการใช้งานของผลิตภัณฑ์ในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.12 แสดงแผ่นนำเสนอขนาดโดยรวมของผลิตภัณฑ์ในโครงการ

รูปที่ 4.13 แสดงแผ่นนำเสนอขนาดโดยรวมของผลิตภัณฑ์ในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอภาคเหนือของประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่
 PROJECT DESIGNING FROM HANDBLOOM FABRICS FROM NORTHERN THAILAND'S PROVINCE

No.	Name	Quantity	STP
1	ผ้าทอเกาะฮอย	2	-
2	ผ้าซับใน	2	-
3	ซีปซอ 18"	1	-

No.	Name	Quantity	STP
1	ผ้าทอเกาะฮอย	2	-
2	ผ้าซับใน	2	-
3	ซีปซอ 22"	1	-

No.	Name	Quantity	STP
1	ผ้าทอเกาะฮอย	2	-
2	ผ้าซับใน	2	-
3	ซีปซอ 11"	1	-

รูปที่ 4.14 แสดงแผ่นนำเสนอรายละเอียด และการประกอบของผลิตภัณฑ์ต่างๆในโครงการ

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอภาคเหนือของประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่
 PROJECT DESIGNING FROM HANDBLOOM FABRICS FROM NORTHERN THAILAND'S PROVINCE

No.	Name	Quantity	STP
1	ผ้าทอเกาะฮอย	1	-
2	ผ้าทอเกาะฮอย (ผ้าพื้น)	1	-
3	ผ้าซับใน	2	-
4	ซีปซอ 20"	1	-

No.	Name	Quantity	STP
1	ผ้าทอเกาะฮอย (Part A)	-	-
2	ผ้าทอเกาะฮอย (Part B)	-	-
3	ผ้า Canvas สีน้ำตาลเข้ม (Part C)	-	-
4	ผ้า West Point (Part A)	-	-
5	ผ้า West Point (Part B)	-	-
6	ผ้าดิบ (Part A)	1	-
7	ผ้าดิบ (Part B)	5	-
8	ผ้าดิบ (Part C)	1	-
9	ซีปซอ 18"	1	-
10	เม็ดโพลี	-	STP

No.	Name	Quantity	STP
1	ผ้าทอเกาะฮอย	1	-
2	ผ้า Canvas สีน้ำตาลเข้ม	-	-

รูปที่ 4.15 แสดงแผ่นนำเสนอรายละเอียด และการประกอบของผลิตภัณฑ์ต่างๆในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาพถ่ายผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

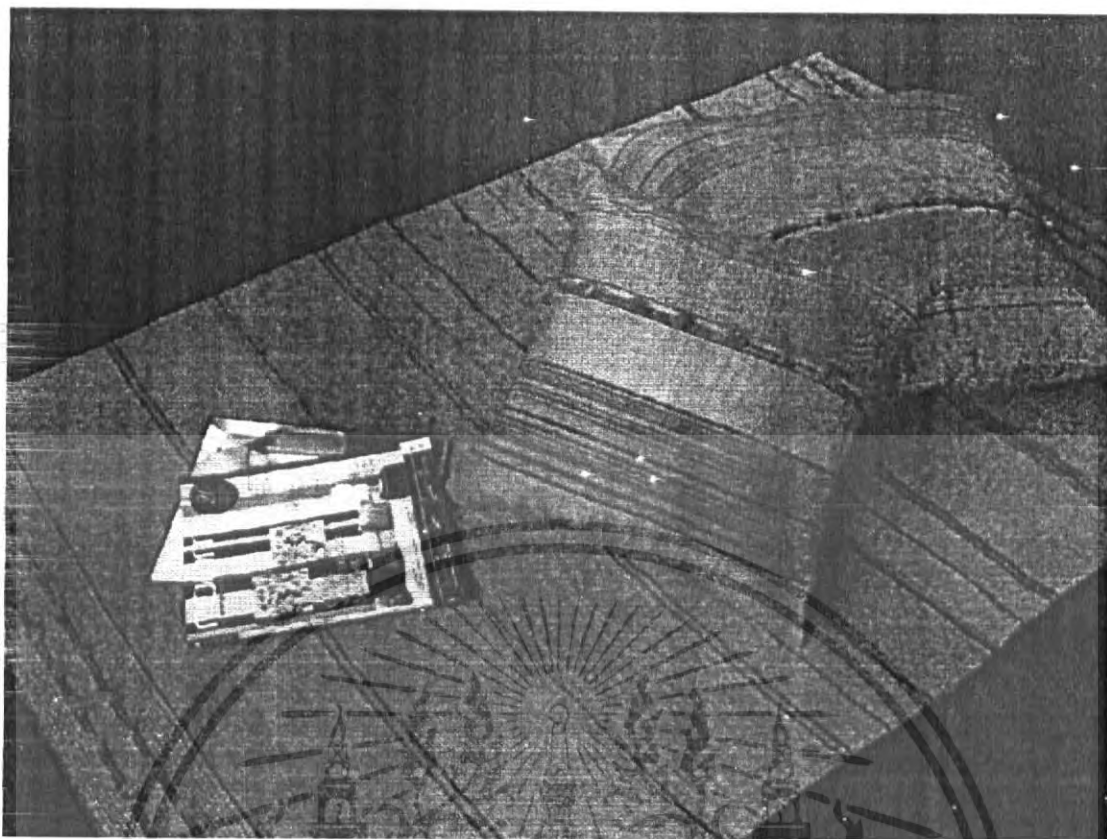

รูปที่ 4.16 แสดงภาพหมอนอิงทั้ง 3 ขนาด

รูปที่ 4.17 แสดงภาพ Bean bag

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

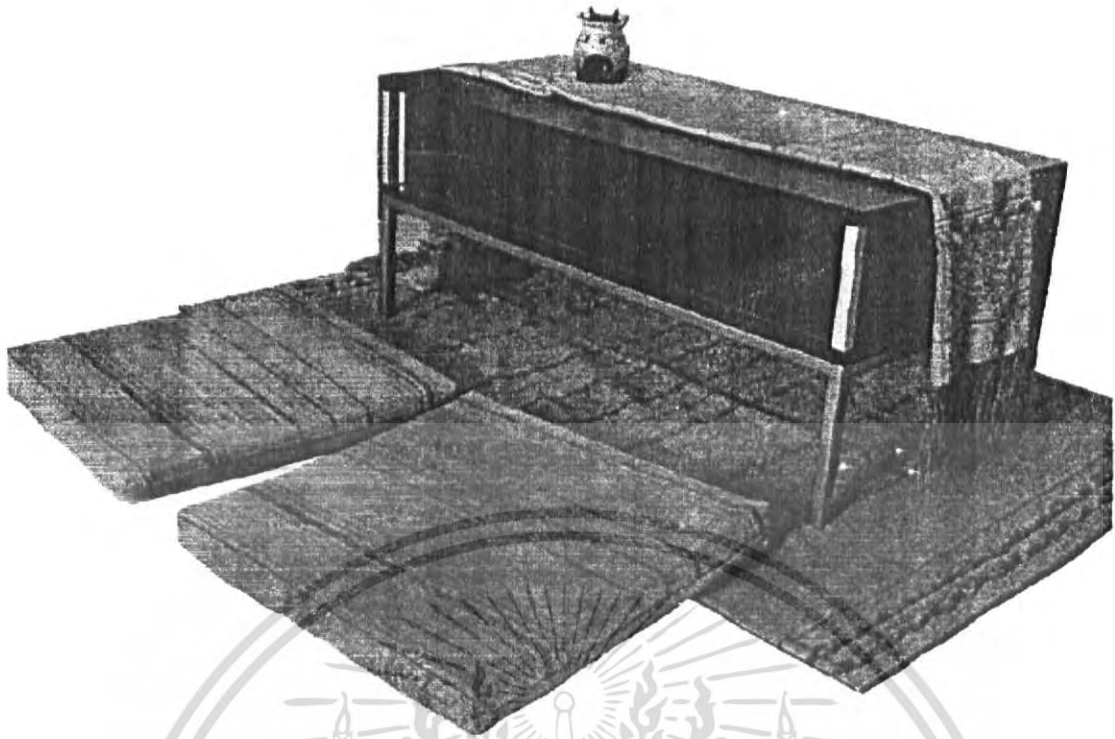

รูปที่ 4.18 แสดงภาพการใช้งานพรหมปูพื้น

รูปที่ 4.19 แสดงภาพการใช้งานผ้าปูโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.20 แสดงภาพการใช้งานพรหมญี่ปุ่นร่วมกับโต๊ะกลาง ผ้าปูโต๊ะ และเบาะรองนั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินราคาขายของผลิตภัณฑ์

- ราคาของวัสดุทั้งหมด A บาท
- ค่าแรงตัดเย็บ B บาท
- ค่าเบ็ดเตล็ด $30\% (A + B) = C$ บาท
- กำไร $30\% (C)$ บาท

ราคาผ้าทอเกาะยอ

ตารางที่ 4.1 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ทอผ้า

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย/บาท	รวม/บาท
เส้นด้ายยืนสำหรับทอ ผ้า 20 หลา	40 ใจ	13	520
เส้นด้ายพุ่ง	39 ใจ	15	585
เส้นด้ายพิเศษ	2 ม้วน	70	140
ค่าแรงยืนด้าย	4 วัน	300	1200
ค่าแรงทอผ้า	4 วัน/18.9 หลา	300	1200
			3545

สรุป ผ้า 1 หลา ราคา 192.25 บาท

ตารางที่ 4.2 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บหมอนอิงขนาด 18 นิ้ว x 18 นิ้ว

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย/บาท
ผ้าทอ	0.5 เมตร	96.12
ผ้าซับใน	0.5 เมตร	10
ซีปซ้อน	1 อัน	10
ใยสังเคราะห์	0.5 กิโลกรัม	20
ค่าแรงตัดเย็บ	1 ชิ้น	65
		201.12

- รวมค่าเบ็ดเตล็ด 30% ของ 201.125 บาท = 60.3375 บาท รวม 261.46 บาท

- กำไร 30% ของ 261.46 บาท = 78.43 บาท รวม 339.90 บาท

สรุป หมอนอิงขนาด 18 นิ้ว x 18 นิ้ว จำนวน 1 ใบ ราคา 340 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บหมอนอิงขนาด 22 นิ้ว x 22 นิ้ว

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย/บาท
ผ้าทอ	0.6 เมตร	116
ผ้าซับใน	0.6 เมตร	24
ซิปซ่อน	1 อัน	10
ใยสังเคราะห์	0.8 กิโลกรัม	20
ค่าแรงตัดเย็บ	1 ชิ้น	65
		235

- รวมค่าเบ็ดเตล็ด 30% ของ 235 บาท = 70.50 บาท รวม 305.50 บาท

- กำไร 30% ของ 305.50 บาท = 91.10 บาท รวม 397 บาท

สรุป หมอนอิงขนาด 22 นิ้ว x 22 นิ้ว จำนวน 1 ใบ ราคา 397 บาท

ตารางที่ 4.4 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บหมอนอิงขนาด 11 นิ้ว x 24 นิ้ว

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย/บาท
ผ้าทอ	0.65 เมตร	125
ผ้าซับใน	0.65 เมตร	26
ซิปซ่อน	1 อัน	10
ใยสังเคราะห์	0.65 กิโลกรัม	78
ค่าแรงตัดเย็บ	1 ชิ้น	65
		204

- รวมค่าเบ็ดเตล็ด 30% ของ 204 บาท = 61.2 บาท รวม 265.20 บาท

- กำไร 30% ของ 265.20 บาท = 79.56 บาท รวม 344.76 บาท

สรุป หมอนอิงขนาด 11 นิ้ว x 24 นิ้ว จำนวน 1 ใบ ราคา 345 บาท

ตารางที่ 4.5 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บผ้าปูโต๊ะ

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย/บาท
ผ้าทอ	2 เมตร	384.50
ค่าแรงตัดเย็บ	1 ชิ้น	40
		424.50

- รวมค่าเบ็ดเตล็ด 30% ของ 424.50 บาท = 127.35 บาท รวม 551.85 บาท

- กำไร 30% ของ 551.85 บาท = 165.55 บาท รวม 717.40 บาท

สรุป ผ้าปูโต๊ะ จำนวน 1 ชิ้น ราคา 718 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บเบาะรองนั่ง

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย/บาท
ผ้าทอ	1.25 เมตร	240.30
ผ้าซับใน	1.25 เมตร	50
ซิปซ่อน	1 อัน	10
ฟองน้ำอัด	1 ชิ้น	300
ค่าแรงตัดเย็บ	1 ชิ้น	65
		665.30

- รวมค่าเบ็ดเตล็ด 30% ของ 665.30 บาท = 199.59 บาท รวม 864.89 บาท

- กำไร 30% ของ 864.89 บาท = 259.46 บาท รวม 1124.35 บาท

สรุป เบาะรองนั่ง จำนวน 1 ใบ ราคา 1125 บาท

ตารางที่ 4.7 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บพรม

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย/บาท
ผ้าทอ	1.8 เมตร	346.05
ผ้าcanvas	2 เมตร	280
ค่าแรงตัดเย็บ	1 ชิ้น	40
		666.05

- รวมค่าเบ็ดเตล็ด 30% ของ 666.05 บาท = 199.815 บาท รวม 865.86 บาท

- กำไร 30% ของ 865.86 บาท = 259.75 บาท รวม 1125.62 บาท

สรุป พรม จำนวน 1 ชิ้น ราคา 1126 บาท

ตารางที่ 4.8 แสดงราคาวัสดุที่ใช้ตัดเย็บ Bean bag

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย/บาท
ผ้าทอ	8.5 เมตร	1634.12
ผ้าwest point	6 เมตร	200
ผ้าcanvas	1 เมตร	140
ซิปซ่อน	1 อัน	10
ผ้าดิบ	6 เมตร	150
โฟมเม็ด	3 กิโลกรัม	810
ค่าแรงตัดเย็บ	1 ชิ้น	600
		3544.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รวมค่าเบ็ดเตล็ด 30% ของ 3544.12 บาท = 1063.27 บาท รวม 4607.40 บาท
- กำไร 30% ของ 4607.40 บาท = 1382.22 บาท รวม 5989.62 บาท

สรุป Bean bag จำนวน 1 ใบ ราคา 5990 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปผลงานการออกแบบและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลงานการออกแบบ

จากการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับผ้าทอเกาะยอเริ่มตั้งแต่ประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการความเปลี่ยนแปลงจากอดีตถึงปัจจุบัน เอกลักษณ์ของผ้าทอเกาะยอ การผลิตและการจัดจำหน่าย เป็นข้อมูลในส่วนที่ใช้สรุปเพื่อเลือกสายผ้าที่เป็นสายโบราณ และกำลังจะสูญหายไปมาใช้ในการออกแบบ และการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับผ้าทอเกาะยอ สาเหตุที่ทำให้ผ้าทอเกาะยอจำหน่ายได้น้อย จึงนำข้อมูลที่ได้นี้มาวิเคราะห์ในส่วนของการออกแบบเพื่อปรับปรุงผ้าทอเกาะยอในเรื่องต่างๆ คือ

- การจัดวางลวดลายที่เป็นการทอยกดอกสลักกับการทอผ้าพื้น
- สีเส้นของผ้าทอเกาะยอให้สามารถเข้ากับกลุ่มผู้บริโภคในปัจจุบัน
- วัสดุที่ใช้เป็นการผสมผสานวัสดุอื่น ๆ ที่ไม่เคยใช้กับผ้าทอเกาะยอ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ
- การนำไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน

และข้อสรุปของการออกแบบทั้งหมดของโครงการ มีดังนี้

1. การหาแรงบันดาลใจที่สื่อถึงเอกลักษณ์ของภาคใต้ จึงเลือกภาพของเรือกอลและนำมาใช้ในการออกแบบ

2. การทดลองทอผ้าโดยใช้เส้นด้ายพิเศษแบบต่างๆ และเทคนิคการทอที่แตกต่างกัน แล้วเลือกแบบที่เหมาะสมมาใช้ในการออกแบบผ้าทอ ทำให้ได้ผ้าทอที่มีผิวสัมผัสที่แตกต่างกันหลายๆแบบ และเป็นผ้าทอที่มีความร่วมสมัยมากขึ้น

3. ออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านในส่วนของห้องรับแขก – นั่งเล่น ได้แก่

3.1 ผ้าปูโต๊ะกลางขนาด 1.00 x 2.00 เมตร จำนวน 1 ชิ้น เป็นผ้าปูโต๊ะแบบปูบนผิวหน้าโต๊ะ เป็นแบบที่ผู้ใช้งานสามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานได้ตามความพอใจ มีการทอผ้าพื้นสลักกับการทอยกดอก ซึ่งจะมีการทอยกดอกอยู่ 2 ช่วง แต่จะแตกต่างกันตรงที่การใส่เส้นด้ายที่ใช้ทอยกดอกไม่เท่ากัน ทำให้ได้ดอกที่แตกต่างกัน

3.2 หมอนอิงทั้ง 3 ขนาด คือ 18 นิ้ว x 18 นิ้ว (ขนาดของไทย)

22 นิ้ว x 22 นิ้ว (ขนาดของยุโรป)

11 นิ้ว x 24 นิ้ว

ซึ่งรูปแบบและวัสดุที่ใช้ทำหมอนอิงทั้งหมดเหมือนกัน แต่หมอนอิงขนาด 11 นิ้ว x 24 นิ้ว ซึ่งเป็นหมอนยาวจะมีการจัดวางลายที่แตกต่างกันเล็กน้อย

3.3 เบาะรองนั่งขนาด 50 x 50 x 5 เซนติเมตร จำนวน 2 ชั้น ทอผ้าที่มีผิวสัมผัสที่แตกต่างกัน คือ ใช้ด้ายเส้นใหญ่ทอสลักับผ้าพื้น แต่จะไม่ทำให้มีส่วนที่ยื่นออกมาสร้างความรำคาญแก่ผู้ใช้งาน

3.4 พรหมปูพื้น ขนาด 120 x 170 เซนติเมตร จำนวน 1 ชั้น ใช้เชือกฝ้ายที่มีขนาดใหญ่ และเส้นด้ายอื่นๆที่มีขนาดใหญ่ทั้งหมดในการทอ เพื่อให้พรหมมีความหนาและแข็งแรง นอกจากนี้ยังมีการทอยกดอกโดยใช้ด้ายเส้นใหญ่ ทำให้ได้ส่วนยกดอกที่มีความน่าสนใจอีกแบบหนึ่ง

3.5 Bean bag ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 32 นิ้ว เป็นขนาดมาตรฐาน จำนวน 1 ชั้น ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดใหญ่ การทอยกดอกจึงทอแบบที่ใช้เส้นด้ายมากกว่าการทอยกดอกปกติ ทำให้ดอกมีขนาดใหญ่ เห็นได้ชัดและแข็งแรงมากขึ้น สลับกับการทอผ้าพื้นและการใส่ด้ายเส้นใหญ่ให้มีผิวสัมผัสที่แตกต่างกัน โดยในส่วนนี้จะวางไว้ในส่วนล่างของ Bean bag ส่วนบนจะทอผ้าพื้นเรียบเพียงอย่างเดียวไม่มีการแทรกเส้นด้ายอื่น เพื่อคำนึงถึงการใช้งาน ไม่ให้ผู้ใช้รู้สึกรำคาญ

2. ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

1. เส้นด้ายพิเศษที่นำมาใช้ในโครงการนี้ บางส่วนเป็นเส้นด้ายที่ได้รับการสนับสนุนจากโรงงาน ซึ่งหาซื้อไม่ได้ในท้องตลาดทั่วไป เมื่อเส้นด้ายเหล่านี้หมด สามารถปรับเปลี่ยนไปใช้เส้นด้ายแบบอื่นได้ตามความเหมาะสม

2. หลักสูตรการเรียนการสอนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ยังไม่ครอบคลุมเกี่ยวกับสาขาสิ่งทอทั้งหมด ควรปรับปรุงหลักสูตรให้มีการเรียนการสอน เพื่อเป็นผลดีต่อตัวนักศึกษา ให้มีความรู้ที่ครบถ้วนมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

จากความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์เห็นว่า ผ้าทอที่ออกแบบเมื่อทอเป็นผืนผ้าแล้วยังขาดสีที่มีน้ำหนักเข้มสุดและอ่อนสุด และถ้าต้องการให้ได้ความรู้สึกถึงภาคใต้มากขึ้น ควรจะแทรกเส้นด้ายในกลุ่มที่มีสีสดใสเข้าไปเล็กน้อย ส่วนรูปแบบของตัวผลิตภัณฑ์ ควรพัฒนาให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา เอนอ่อน, ห้องรับแขก – นั่งเล่น, กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), พิมพ์ครั้งที่ 8 พ.ศ. 2548
- จันทร์เพ็ญ, ท่องเที่ยวเกษตร/เทคโนโลยีชาวบ้าน, กรุงเทพฯ: ฉบับที่ 342 1 กันยายน 2547
- ผู้จัดการออนไลน์, ผ้าทอเกาะยอลวดลายพุดกษา, www.manager.co.th, 9 กุมภาพันธ์ 2547
- ผู้จัดการออนไลน์, เรื่องเล่าของผ้า "เกาะยอ" เรื่องราวของผู้ชายทอผ้า, www.manager.co.th, 6 กันยายน 2547
- ยุพินศรี สายทอง, งานทอ, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2528
- วิบูลย์ ลี้สุวรรณ, ผ้าไทย พัฒนาการทางอุตสาหกรรมและสังคม, กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. 2530
- วิบูลย์ ลี้สุวรรณ, ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปาณยา พ.ศ. 2527
- วิมลพรรณ ปิตรวัชชัย, ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของภาคใต้, กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2539
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และองค์การค้ำของคุรุสภา, ผ้าไทย สายใยแห่งภูมิปัญญา สู่คุณค่าเศรษฐกิจไทย, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2537
- RUNA NAKAGAWA และชวลีพร วัชรานันท์, ออกแบบสิ่งทอ, กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่บริษัท วิสคอมเซ็นเตอร์ จำกัด, 2533

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ปี 2537 - 2539 โรงเรียนชลกันยานุกูล

ปี 2540 - 2542 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้